CIRKEV JEŽIŠA KRISTA SVÄTÝCH NESKORŠÍCH DNÍ

Generálna konferencia

Október 2005

175-ta polročná Generálna konferencia
Salt Lake City
október 2005

Printed in Germany

Anglický titul:
October 2005 General Conference Talks

00075 176
Slovak

SLO

Index

Sobotňajšie ranné zasadanie

Úvodné postrehy
Prezident Gordon B. Hinckley

Rast Cirkvi od jej prvých rokov do dnešnej podoby je fenomenálny a to sme len začali rásť.

Moji bratia a sestry vítam vás na tejto úžasnej svetovej konferencii Cirkvi. Rozľahlé Konferenčné centrum v Salt Lake City je zaplnené do posledného miesta a ostatné sály v jeho blízkosti tiež. Na druhej strane hovoríme tiež k vám v mnohých krajinách a klímach. Vítame každého jedného z vás. Máme vás radi ako bratov a sestry.

Pred viac ako 70-timi rokmi som bol na misii na Britských ostrovoch. Časti Britského impéria boli stále nedotknuté. Toto impérium bolo širokou politickou rodinou národov na tvári tejto zeme. Bolo mi povedané, že slnko nad Britským impériom nikdy nezapadá. „Union Jack" (Britská zástava) veje okolo sveta.

V mnohých oblastiach vzišlo z tohto impéria veľa dobrého. Ale bolo tu aj nesmierne utrpenie. Prichádzalo ako výsledok podrobenia, útlaku, vojny a sporov. Kosti britských vojakov sú pochované v hroboch po celom svete.

Teraz je to všetko preč. Rudyard Kipling o tom napísal vo svojej básni „Recessional":

Ďaleko povolané, naše loďstvo bude slúžiť;
na dunách a v zálivoch ohňa.
Pozri! Všetka naša pompa včerajšia
je preč ako hradby Ninive a Týru!
(„God of Our Fathers, Known of Old," *Hymns,* č. 80)

Teraz je tu iné impérium. Je to impérium Krista Pána. Je to impérium znovuzriadeného evanjelia. Je to kráľovstvo Božie. A slnko nad týmto impériom nikdy nezapadá. Nevzniklo podrobením, spormi či vojnou. Vzniklo pokojným presviedčaním, svedectvom, vyučovaním jedného tu a druhého tam.

Ako všetci viete, tento rok si pripomíname 200-té výročie narodenie proroka Josepha Smitha a 175-te výročie zorganizovania Cirkvi.

Rast Cirkvi od jej prvých rokov do dnešnej podoby je fenomenálny a to sme len začali rásť.

Budovanie chrámov je predzvesťou tohto rastu. Momentálne funguje 122 chrámov v mnohých častiach sveta. Naši ľudia začínajú byť týmto veľmi požehnaní. Každý jedinec, ktorý spĺňa podmienky pre chrámové odporučenie je zároveň kvalifikovaný ako verný Svätý neskorších dní. On alebo ona budú platcami plného desiatku, budú dodržiavať Slovo múdrosti a budú mať dobré

rodinné vzťahy a budú lepšími občanmi spoločnosti. Chrámová práca je konečným výsledkom nášho učenia a našej činnosti.

V uplynulom roku bolo v chrámoch vykonaných viac ako 32 miliónov obradov. Toto je oveľa viac ako ich bolo vykonaných v predchádzajúcich rokoch. V tomto momente niektoré z našich chrámov už nestačia svojou kapacitou. Potrebám a túžbe našich Svätých musí byť vyhovené.

Pred nedávnom sme oznámili budovanie chrámu v juhovýchodnej oblasti Salt Lake Valley. Máme ďalšie dve úžasné miesta v západnej časti a juhozápadnej časti údolia, ktoré nám láskovo poskytli ich majitelia. Prvé na ktorom budeme stavať je územie zvané Daybreak a dnes ráno to verejne oznamujeme. Môžete sa pýtať prečo tak štedro podporujeme Utah. Je to preto, že to tak vyžaduje stupeň aktívnosti. Tiež sa posúvame dopredu s našimi novými chrámami v Rexburgu a v Twin Falls v Idahu, v Sacramente v Kalifornii, v Helsinkách vo Fínsku, v Panama City v Paname a v Curitiba v Brazílii a s mnohými ďalšími, ktoré radšej nespomeniem lebo ešte neboli oznámené. A sú aj ďalšie, ktoré zvažujeme. Pri všetkých tých, čo som menoval, máme pozemky a práca na rôznych stupňoch dokončovania napreduje.

Sme vďační za zasvätenie našich ľudí, ktorí umožnili, aby toto bolo možné.

Jednou z najnepríjemnejších stránok chrámovej práce je to, že ako nám pribúda viac chrámov roztrúsených po celom svete, pribúda aj duplicitná snaha v práci v zastúpení. Ľudia rôznych národov súčasne pracujú na tých istých rodinných vetvách a prichádzajú s tými istými menami. Nevedia o tých na iných územiach, ktorí robia to isté. Preto sa už nejaký čas zaoberáme veľmi zložitým projektom. Aby sme sa vyhli duplicite, riešenie leží na zložitej počítačovej technike. Predbežne sa zdá, že to bude fungovať, a ak áno, bude to naozaj nevšedná vec celosvetového dosahu.

Ako už mnohí z vás viete, začali sme s organizovaním kolových konferencií s použitím satelitného prenosu. Cirkev rastie tak veľmi, že už nie je viac možné, aby členovia Prvého predsedníctva, Kvóra Dvanástich a ostatné generálne autority osobne navštívili jednotlivé koly, s výnimkou ich reorganizácie a rozdelenia. Satelitný prenos nám umožnil, aby sme hovorili v Salt Lake City a aby nás počuli a videli v kolových centrách a iných zariadeniach po celom svete. Je to zázračná a úžasná vec.

Rovnakým spôsobom sa mnohí z vás zúčastňujú našej konferencie aj dnes. Sme spoločne spojení ako veľká medzinárodná rodina v hudbe a modlitbe a vo výučbe a svedectvách našich Bratov.

Ďakujem za vás všetkých, úžasní Svätí neskorších dní. Ďakujem za enormné úsilie územným Sedemdesiatnikom, biskupstvám a kolovým predsedníctvám, vedúcim pomocných organizácií, predsedníctvám chrámov a misií a mnohým, mnohým ďalším, ktorí tak veľkoryso venujú svoj čas, úsilie a peniaze, aby upevnili kráľovstvo Božie na zemi.

Bratia a sestry modlím sa za to, aby ste získali tie najvyberanejšie požehnania z nebies, v

posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Požehnania prichádzajúce z čítania Knihy Mormonovej
Starší L. Tom Perry
Kvórum Dvanástich apoštolov

Teraz je na nás, aby sme študovali Knihu Mormonovu a naučili sa jej zásady a uplatnili ich v našich životoch.

Každý mesiac sa teším na nové číslo časopisu *Ensign*. Posilňuje ma posolstvom Prvého predsedníctva, ktoré je v každom čísle. Augustové vydanie *Ensignu a Liahony* prinieslo so sebou výzvu od prezidenta Hinckleyho, aby sme prečítali či znovu prečítali Knihu Mormonovu do konca roka.

Prečo prezident Hinckley verí, že čítanie Knihy Mormonovej bude pre každého z nás tak užitočné? Vyhlasuje:

„Kniha kladie dôraz na nadčasové pravdy tak univerzálne ako je ľudstvo. Je to jediná kniha, ktorá medzi prvou a poslednou stránkou obsahuje prísľub, že prostredníctvom božskej moci bude čitateľ s istotou vedieť o jej pravdivosti.

Jej pôvod je podivuhodný; keď sa príbeh jej pôvodu po prvýkrát rozpovie niekomu kto ho nepozná je to skoro neuveriteľné. Ale kniha je tu, môžeme sa jej dotknúť, vziať ju do rúk a čítať. Nikto nemôže polemizovať o jej prítomnosti.

Žiaden iný písomný doklad tak nevykresľuje tú skutočnosť, že keď muži [a ženy] a národ kráča v bázni pred Bohom a v poslušnosti Jeho prikázaniam, prosperuje a rastie, ale ak Jemu a Jeho slovu nevenujú pozornosť, potom príde úpadok, ktorý, ak nie je zastavený spravodlivými, vedie k bezmocnosti a smrti“ („Svedectvo živé a pravdivé“, *Posolstvo Prvého predsedníctva*, *Liahona* august 2005).

Prečo je dnes čítanie Knihy Mormonovej pre nás tak dôležité? Je to preto, lebo hlavní pisatelia Knihy Mormonovej plne chápali, že ich spisy boli určené hlavne pre ľudí budúcich generácií než pre ľudí ich vlastnej generácie. Moroni napísal pre našu generáciu, že k nám hovorí ako keby sme boli prítomní (pozri Mormon 8:35).

Prorok Nefi vyhlásil, že mu Pán Boh sľúbil, že veci, ktoré píše, budú udržované a zachovávané a odovzdávané jeho semenu z pokolenia na pokolenie, aby mohol byť vyplnený sľub daný Jozefovi, že jeho semeno nikdy nezahynie, pokiaľ bude zem stáť (pozri 2. Nefi 25:21).

Kniha Mormonova je hlasom varovania pre túto generáciu. Všimnite si, ako verne opisuje dnešné podmienky na zemi:

A nikto nemusí vravieť, že [tieto záznamy] neprídu, lebo určite prídu, lebo tak hovoril Pán, lebo prídu zo zeme rukou Pánovou a nikto mu nemôže v tom zabrániť; a stane sa to v deň, keď sa bude hovoriť, že zázraky prestali; a príde to tak ako keby niekto hovoril z mŕtvych.

A stane sa to v deň, keď bude krv svätých kričať k Pánovi, kvôli tajným spolkom a dielam temnoty.

Áno, stane sa to v deň, keď bude popieraná moc Božia a cirkvi budú poškvrnené a povýšené v pýche svojho srdca; áno dokonca i v deň, keď vedúci cirkví a učitelia povstanú v pýche svojho srdca, až k závisti tým, ktorí patria do ich cirkví.

Áno, a stane sa to v deň, keď budeme počuť o požiaroch, búrkach a parách dymu v cudzích krajinách;

a bude počuť o vojnách, chýroch o vojnách, zemetraseniach na rôznych miestach.

Áno, a stane sa to v deň, keď bude na tvári zeme veľká špina; budú tam vraždy a krádeže a klamstvá, podvádzanie, smilstvá a všelijaké ohavnosti; keď mnohí povedia: Urobte toto alebo tamto, nezáleží na tom, lebo Pán sa takých v posledný deň zastane. Avšak beda takýmto, lebo sú v žlči horkosti a v putách nepravosti (pozri Mormon 8:26—31).

Prezident Ezra Taft Benson potvrdil fakt, že Kniha Mormonova má zvláštny význam pre dnešnú dobu, keď povedal: „Kniha Mormonova bola napísaná pre nás v dnešnej dobe. Boh je autorom tejto knihy. Je to záznam padlého ľudu, zozbieraný inšpirovanými mužmi pre naše požehnanie v dnešnej dobe. Tí ľudia nikdy túto knihu nemali---bola určená nám. Mormon, staroveký prorok, po ktorom je pomenovaná, skrátil stovky záznamov. Boh, ktorý pozná koniec od začiatku mu povedal, čo ma zahrnúť do tejto skrátenej verzie, lebo to budeme potrebovať v dnešnej dobe" („The Book of Mormon Is the Word of God", *Ensign,* máj 1975, 63).

Často si čítame tento záznam hlavne ako históriu padlého ľudu, zabúdajúc na to, že bol zozbieraný inšpirovanými prorokmi, aby nám pomohol prísť ku Kristovi. Hlavní autori Knihy Mormonovej vôbec nechceli, aby sa stala knihou dejepisu. V skutočnosti, Jákob povedal, že jeho brat Nefi mu prikázal, aby sa nedotýkal, iba ak zľahka, histórie tohto ľudu (pozri Jákob 1:2).

Vždy, keď čítame túto knihu, máme sa sami seba spýtať: „Prečo si jej autori vybrali práve tieto príbehy či udalosti do tohto záznamu? Aký význam majú pre nás v dnešnej dobe?"

Medzi lekciami z Knihy Mormonovej nájdeme príčinu a následok vojny a to, za akých okolností je možné ju ospravedlniť. Hovorí o zle a nebezpečenstve tajných spolkov, ktoré sú vybudované, aby získali moc a vládu nad ľuďmi. Hovorí o skutočnosti Satana a naznačuje niektoré metódy, ktoré používa. Radí nám ako správne používať bohatstvo. Hovorí o jasných a cenných pravdách evanjelia a o skutočnosti a božskosti Ježiša Krista a Jeho uzmierujúcej obeti pre celé ľudstvo. Informuje nás o zhromaždení Izraela v posledných dňoch. Hovorí nám o cieli a zásadách misionárskej práce. Varuje nás pred pýchou, ľahostajnosťou, odkladaním (pokánia), nebezpečenstvom falošných tradícií a necudnosťou.

Teraz je na nás, aby sme študovali Knihu Mormonovu a naučili sa jej zásady a uplatnili ich v našich životoch.

Kniha Mormonova začína úžasným príbehom o tom aké dôležité je to, aby rodiny mali a používali písma. Lehi, prorok a otec, bol varovaný, že existujú ľudia, ktorí sa ho snažia pripraviť o život kvôli jeho vyhláseniam o ich zlovoľnosti. Dostal radu, aby zobral svoju rodinu a utiekol.

A stalo sa, že on odišiel do pustatiny. A opustil svoj domov, krajinu svojho dedičstva, svoje zlato a svoje striebro a svoje cenné veci a zo sebou si nezobral nič iba svoju rodinu a zásoby, stany a odišiel do pustatiny (pozri 1. Nefi 2: 4).

Potom ako precestovali určitú vzdialenosť, mal Lehi sen, v ktorom mu Pán povedal, že už nemajú ďalej cestovať, kým sa nevrátia do Jeruzalema a nezískajú záznamy ich otcov, ktoré boli vyryté na mosadzných doskách. Tieto dosky tiež obsahovali slová prorokov a Pánove prikázania. Štyria Lehiho synovia dostali za úlohu, aby cestovali naspäť a získali tento záznam.

Keď sa vrátili do Jeruzalema, ťahali si lós, aby sa rozhodli, kto pôjde do Labanovho domu pre mosadzné dosky. Lós padol na Lamana. On oslovil Labana a stalo sa, že Laban sa nahneval a vyhodil ho zo svojej prítomnosti; a nechcel, aby získal záznamy. Preto mu povedal, že on je zlodej a že ho zabije (pozri 1. Nefi 3:13). Laman ušiel a zachránil si život, ale nie mosadzné dosky.

Na tomto prvom pokuse ma zaráža jedna vec, že, ako sa zdá, bratia nemali dobrý plán. Toto nás učí dôležitú lekciu, ktorú môžeme uplatniť pri našom štúdiu písiem. Ukážme naše rozhodnutie prečítať Knihu Mormonovu tým, že k štúdiu pristúpime s konkrétnym plánom.

Prezident Hinckley dal vo svojom článku v *Ensigne a Liahone* „výzvu pre členov Cirkvi po celom svete a pre našich priateľov kdekoľvek, aby si prečítali alebo znovu prečítali Knihu Mormonovu“. Potom nám ponúkol plán ako môžeme túto výzvu naplniť: „Ak budete čítať trošičku viac ako jeden a pol kapitoly za deň, budete schopní dočítať knihu pred koncom tohto roku.“ (Svedectvo živé a pravdivé, *Posolstvo Prvého predsedníctva,* august 2005). August i september sú teraz minulosťou.
Podľa plánu Prezidenta Hinckleyho by sme mali teraz čítať z Knihy Almovej---niekde medzi 4. a 12. kapitolou. Prekročili ste tento plán alebo za ním zaostávate?

Keď Nefiho bratom nevyšiel prvý pokus o získanie mosadzných dosiek, chceli sa vzdať a vrátiť sa do pustatiny. Avšak Nefi ich povzbudil, aby sa snažili i naďalej a navrhol iný spôsob na získanie záznamu: Buďme verní v dodržiavaní prikázaní Pána; preto zíďme do krajiny dedičstva nášho otca, lebo hľa, on opustil svoje zlato a striebro a všetky druhy bohatstva. A toto všetko urobil kvôli prikázaniam Pána...

A stalo sa, že sme vošli k Labanovi a žiadali sme ho, aby nám dal záznamy... , lebo sme mu chceli dať svoje zlato a striebro a všetky svoje cenné veci (pozri 1. Nefi 3:16, 24).

Nefiho príklad nás učí, že požehnania písiem sú oveľa cennejšie ako majetok a iné svetské veci. Ak túžime po svetských veciach, tieto nás môžu dočasne potešiť, ale nedajú nám trvalú radosť

a šťastie. Keď túžime po veciach Ducha, odmena je večná a prinesie nám spokojnosť, ktorú hľadáme počas tejto pozemskej skúsenosti.

Prezident Hinckley nás povzbudzuje, aby sme si prečítali Knihu Mormonovu, aby nás pozdvihla nad veci sveta a aby sme sa tešili z vecí Pána. On povedal: „Bez zaváhania vám sľubujem, že ak každý z vás bude nasledovať tento jednoduchý plán, navzdory tomu koľkokrát predtým už čítal Knihu Mormonovu, príde do vašich životov a do vašich domovov vo zvýšenej miere Duch Pána, posilňujúci odhodlanie kráčať v poslušnosti Jeho prikázaniam a s mocnejším svedectvom o skutočnosti žijúceho Syna Božieho" (*Posolstvo Prvého predsedníctva*, august 2005). Tieto požehnania majú oveľa väčšiu cenu než hmotné bohatstvo.

Keď Nefi a jeho bratia navrhli, že vymenia svoje bohatstvo za mosadzné dosky, Laban ukradol ich majetok a chcel ich pripraviť o život. Po ďalšom neúspešnom pokuse sa chceli úplne znechutení Laman a Lemuel vzdať toho, čo pokladali za nemožné. Avšak Nefi neváhal vo svojom prísľube poslúchať Pánov príkaz. Svojich bratov prehováral takto: Vyjdime opäť do Jeruzalema a buďme verní v dodržiavaní prikázaní Pána; lebo vedzte, že on je mocnejší než celá zem, prečo by nemal byť mocnejší ako Laban a jeho päťdesiat, áno dokonca i jeho desiatky tisíc? (pozri 1. Nefi 4:1).

Keď sa k úlohe postavili s vierou v Pána, získali očakávaný výsledok. Keď Nefi vyšiel, aby získal záznamy, vedený Duchom, Laban bol vydaný do jeho rúk. Prostredníctvom viery a poslušnosti zaistil Nefi pre seba a svoju rodinu požehnania písiem. Teraz, s mosadznými doskami vo svojom vlastníctve, sa mohli Nefi a jeho bratia vrátiť k svojmu otcovi do pustatiny a pokračovať v ceste.

Ak sa postavíme k výzve prezidenta Hinckleyho s vierou, máme od nášho proroka zaručený prísľub o požehnaniach, ktoré získame ako výsledok nášho štúdia Knihy Mormonovej. Zistíme, tak ako Nefi a jeho rodina, že písma sú žiadúce; dokonca majú pre nás veľkú cenu (pozri 1. Nefi 5:21). Môžeme tiež získať požehnania, ktoré sľúbil Moroni, keď dokončoval svoj záznam v Knihe Mormonovej.

Áno, poďte ku Kristovi a buďte v ňom zdokonalení, a poprite všetku svoju bezbožnosť; a ak popriete všetku svoju bezbožnosť a milujete Boha celou svojou mocou, mysľou a silou, potom je jeho milosť dostatočná pre vás, aby ste jeho milosťou mohli byť zdokonalení v Kristovi; a ak ste milosťou Božou zdokonalení v Kristovi, nemôžete nijak poprieť moc Božiu (pozri Moroni 10:32).

Toto je rok, v ktorom slávime 200-sté výročie narodenia proroka Josepha Smitha. Kniha Mormonova poskytuje presvedčivý dôkaz o službe proroka Josepha Smitha a o znovuzriadení Cirkvi Ježiša Krista. Prezident Hinckley povedal na poslednej konferencii v apríly o Knihe Mormonovej: aby sme si prečítali alebo znovu prečítali Knihu Mormonovu: „Je to hmatateľná vec, ktorá sa dá chytiť, dá sa prečítať, dá sa vyskúšať... Myslím si, že by sa za ňou mal načiahnuť celý kresťanský svet a prijať ju a objať ju ako žijúce svedectvo. Predstavuje ďalšiu veľký a základný príspevok, ktorý prišiel ako zjavenie prorokovi [Josephovi]" („The Great Things which God Has Revealed", *Liahona,* máj 2005, 82).

Modlím sa, aby každý z nás prečítal Knihu Mormonovu do konca roka ako odpoveď na výzvu nášho terajšieho proroka Gordona B. Hinckleyho, aby sme si uctili proroka znovuzriadenia, Josepha Smitha. Majme plán, ktorý budeme s vierou nasledovať, aby sme okúsili a boli naplnení

tým, čo je nekonečné a má večnú cenu, ba dokonca slovo Božie nachádzajúce sa v Knihe Mormonovej. Toto je moja úprimná modlitba v mene Ježiša Krista, amen.

Buďte pripravení... buďte odteraz silní
Biskup Keith B. McMullin
Druhý radca v Predsedajúcom biskupstve

Pohromy nikdy nevyhrávajú tam, kde vládne osobná spravodlivosť.

Boli ste niekedy uprostred rozhovoru, v ktorom sa od vás očakávalo, že náhle stíchnete kým to, čo ste chceli povedať nepochopili alebo podcenili? Takáto vec sa mi stala pred necelými 25 rokmi a sklamanie z toho nedokončeného rozhovoru cítim dodnes.

Ako misijný prezident som bol spolu s ostatnými zástupcami Cirkvi pozvaný na stretnutie so starostom jedného z veľkomiest v našej misii. Keď nás privítal vo svojej kancelárii, bol srdečný. Náš rozhovor sa dotkol vtedajších. Nakoniec sa spýtal, prečo Cirkev vykonáva v jeho meste misionársku činnosť.

Očakával som to. Pár týždňov predtým som dostal vnuknutie, že mi položí túto otázku a tiež čo mám odpovedať. Odpovedal som: „Evanjelium Ježiša Krista poskytuje odpovede a riešenia na všetky svetové problémy, vrátane tých, ktorým čelia dobrí ľudia v tomto meste. Preto sme tu."

Skutočne som očakával, že starosta sa bude chcieť dozvedieť viac. Namiesto toho sa jeho nálada sa zmenila. V jeho tvári sa zračil skepticizmus a neskôr i pohŕdanie. Začal zúriť kvôli môjmu naivnému prístupu k výzvam sveta a našu návštevu rýchlo ukončil. Nedovolil mi žiadne iné vysvetlenie.

Toto ráno by som chcel dokončiť tento rozhovor. Dúfam, že dobrý starosta počúva, lebo to, čo nasleduje, je nevyhnutné pre sužovaný svet.

Sme smutní kvôli hrozným pohromám za posledné roky. Prichádzajú častejšie a sú silnejšie. Prírodné sily sú kruté v ich dosahu, ľudské útoky sú nemilosrdné v ich krviprelievaní a nekontrolované chúťky vedú k nemravnosti, zločinu a úpadku rodiny, ktorý nadobúda nesmierne rozmery. Tsunami v južnej Ázii a hurikány v Spojených štátoch so svojou hroznou daňou sú tie najnovšie pohromy priťahujúce našu pozornosť. Srdcia a ruky po celom svete sa obracajú k tým, ktorí boli ťažko postihnutí. Na krátke obdobie prinášajú rozdiely súcit a lásku.

Sme zaviazaní tým, ktorí nám pri zápase s pohromami pripomínajú to, že ľudia sú odkázaní na Boha. Vdova v utečeneckom tábore trúchli nad surovým zabitím svojich synov, vzlyká so slovami: „Nesmiem stratiť moju vieru." Tí, čo prežili, zdrvení Katrinou zúrivosťou, nám poslali prosbu: „Modlite sa za nás!"[1]

Príčiny podobných katastrôf sú predmetom zdanlivo nekonečnej debaty. Komentátori, politici, vedci a mnohí iní majú svoje názory na ich príčinu.
Pán Ježiš Kristus povedal ohľadom znovuzriadenia Svojho evanjelia, že preto On, Pán, poznajúc pohromy, ktoré majú prísť na obyvateľov zeme, povolal Svojho služobníka Josepha Smitha ml. a hovoril k nemu z nebies a dal mu prikázania...

A my máme skúmať tieto prikázania, lebo sú pravdivé a verné a proroctvá a prísľuby, ktoré sú v nich, budú všetky vyplnené.[2]

Obráťme našu pozornosť na dôvody alebo účel týchto pohrôm. Našťastie, nepotrebujeme debatu, pretože máme plnosť Kristovho evanjelia, na ktoré sa môžeme spoľahnúť. Skúmajte slová prorokov v Knihe Mormonovej a v Biblii; prečítajte si učenia Ježiša Krista v 24. kapitole Matúša[3]; študujte Pánove zjavenia v neskorších dňoch v Náuke a zmluvách[4]. V nich sa naučíme, aký je Boží účel v takýchto záležitostiach.

Pohromy sú druhom protivenstva a protivenstvo je nevyhnutnou časťou plánu Nebeského Otca pre šťastie Jeho detí.
Ak sú naše srdcia na správnom mieste pred Bohom, protivenstvo nás poučí, pomôže nám prekonať našu telesnú povahu a živí v nás božskú iskru. Keby neexistovalo protivenstvo, nevedeli by sme si vybrať to správne. Protivenstvo nám pomáha vidieť, kde máme činiť pokánie, potlačiť základné inštinkty a objať spravodlivosť a tešiť sa „z pokoja svedomia.[6]

Čím viac sa upneme na spravodlivosť, tým viac sa tešíme zo starostlivej opatery nášho Spasiteľa. On je Stvoriteľom a Pánom vesmíru. On utíši vietor a vlny.[7] ...Jeho učenia a uzmierenie vyliečia kajúcnu dušu. On je Mesiášom a Osloboditeľom a kvôli Nemu môže mať každý z nás pevne v rukách svoj osobný svet, dokonca i tragédie, ktoré nás postihnú. Počúvajte tieto pravdy:

Mesiáš príde v plnosti časov, aby mohol vykúpiť z pádu deti ľudské. A pretože sú z pádu vykúpené, stali sa slobodnými navždy, poznajúc dobro od zla; aby jednali sami za seba a aby sa za nich nejednalo, iba ak trestom zákona vo veľký a posledný deň, podľa prikázaní, ktoré dal Boh.

Lebo ľudia sú slobodní podľa tela; a všetky veci, ktoré sú pre človeka nevyhnutné sú im dané. A oni sú slobodní, aby si zvolili slobodu a večný život, prostredníctvom veľkého Prostredníka všetkých ľudí, alebo aby si vybrali zajatie a smrť podľa zajatia a moci diabla; lebo [diabol] sa snaží, aby boli všetci ľudia nešťastní tak ako on.[8]

Urobíme dobre, keď si zapamätáme, že Diabol je Ničiteľom.

Je pravdou, že v tomto živote sme takí slobodní ako nám to dovoľujú naše pozemské okolnosti. Asi nebudeme schopní odvrátiť smer vojny vo vzdialených krajinách, či odvrátiť zúrivé búrky našimi slabými rukami, či slobodne behať, keď je naše telo uväznené upadajúcim zdravím. Ale je naozaj pravdou, že takéto veci koniec koncov neovládajú náš osobný svet. Robíme to!

Prorok Joseph Smith vyhlásil: „Šťastie je predmetom a úmyslom našej existencie a bude jej koncom, ak budeme nasledovať cestu, ktorá k nemu vedie, ktorou je cnosť, spravodlivosť, vernosť, svätosť a dodržiavanie Božích prikázaní.“[9]

A tak, najctenejší starosta, evanjelium Ježiša Krista poskytuje odpovede na všetky svetské problémy, presne preto, lebo poskytuje riešenia pre choroby každej žijúcej duše.

Vždy keď zasiahne pohroma, príde na každého z nás následná posvätná povinnosť, aby sme sa stali lepšími. Máme sa sami seba spýtať: „Ktorú časť môjho života musím zmeniť, aby som nepocítil ťarchu pokarhania?“

V písmach Pán objasňuje, čo od nás očakáva, keď na nás prídu takéto súdy. Hovorí, že

máme opásať svoje bedrá a byť pripravení. A máme vedieť, že kráľovstvo je naše a nepriateľ nás nepremôže.“[10]

Cirkvi jej členom je prikázané, aby boli sebestační a nezávislí.[11] Príprava začína vierou, ktorá nám umožňuje odolať, keď prídu zmeny. My vidíme pozemský život ako prípravnú cestu. Viera v Pána a v Jeho evanjelium poráža strach a plodí duchovnosť.

Duchovnosť rastie keď sa modlíme a... chodíme vzpriamene pred Pánom.[12] Je to vedomie z víťazstva nad sebou samým a zo zjednotenia s Nekonečnom.[13]

Viera, duchovnosť a poslušnosť vytvárajú pripravených a sebestačných ľudí. Keď nasledujeme zmluvu desiatku, sme ochránení od biedy a od moci ničiteľa. Keď sa postíme a dávame štedro, aby sme sa postarali o iných, naše modlitby budú vypočuté a vernosť v rodine narastie. Podobné požehnania prichádzajú, keď poslúchame radu prorokov a žijeme v rámci svojich prostriedkov, vyhýbame sa zbytočnému dlhu a odložíme si dostatok na životné nevyhnutnosti, aby sme minimálne na rok uživili seba a svoju rodinu. Toto nemusí byť vždy ľahké, ale urobme „to najlepšie, čo vieme“[14] a naše zásobárne nebudú zničené---budeme mať dostatok i prebytok.[15]

Pán opäť hovorí, že máme byť odteraz aj naďalej silní a nemáme sa báť, lebo kráľovstvo je naše.[16]

Sila a pružnosť prichádzajú vtedy, keď žijeme spravodlivo. Spravodlivý nie je ten, ktorý je svätým v nedeľu a po zvyšok týždňa sa ulieva. Nekontrolované chúťky sú zničujúce a spôsobujú, že ľudia sa zahrávajú... s posvätnými vecami.[17] Prezident Brigham Young učil: „Hriech, ktorý je spojený s celým potomstvom Adama a Evy je, že oni nežili tak dobre ako vedeli, že majú žiť.“[18]

Evanjelium Ježiša Krista je cestou k spravodlivosti. Pohromy nikdy nevyhrávajú tam, kde vládne osobná spravodlivosť. Nasledujme preto radu apoštola Pavla:

„Noc pokročila, deň sa priblížil. Odložme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla.

Ako vo dne, slušne choďme; nie v hodovaní a opilstve, nie v smilstve a chlipnosti, nie vo sváre a v závisti.

Ale oblečte sa v Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarejte (tak, aby vznikali v ňom) zlé žiadosti.“[19]

Našou povinnosťou ako Svätých neskorších dní je, aby sme pripravili seba samých, túto zem a jej obyvateľov na druhý príchod Pána Ježiša Krista. Byť pripravení a silní tak ako to učí evanjelium nám prinesie šťastia tu a potom a umožní aby sa „veľká misia milénia“ uskutočnila.
Náš milovaný prezident Hinckley nás napomína:

„Nuž, moji bratia a sestry, prišiel čas, aby sme stáli trochu vyššie a pozdvihli náš zrak a rozšírili svoju myseľ k väčšiemu chápaniu a pochopeniu veľkej misie milénia tejto Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Toto je čas na to, aby sme boli silní. Je tu čas na to, aby sme sa pohli vpred bez váhania, dobre chápajúci význam, hĺbku a dôležitosť nášho poslania. Je tu čas na to, aby sme robili to, čo je správne bez ohľadu na dôsledky, ktoré z toho môžu prameniť. Je tu čas na to, aby sme dodržiavali prikázania. Je tu obdobie na to, aby sme sa načiahli s láskavosťou a láskou k tým, ktorí sú v úzkosti a k tým, ktorí blúdia v tme a bolesti. Je tu čas na to, aby sme boli ohľaduplní a dobrí, slušní a zdvorilí jeden k druhému vo všetkých vzťahoch. Inými slovami, máme sa stať podobní Kristovi.“[20]

Toto varovanie od Pánovho proroka nám ukazuje cestu v týchto nepokojných časoch. Naše srdcia sa obracajú k všetkým tým, ktorí trpia. Nech Nebeský Otec vo Svojej nekonečnej milosti uľahčí naše bremená a naplní naše životy mierom, ktorý presahuje všetko chápanie.[21] Nie ste sami. Naša láska, viera a modlitby sú spojené s vami. Tlačte sa vpred v spravodlivosti a všetko bude dobré.

V mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY
1. Citované v Evan Thomas, „The Lost City“, Newsweek, 12. septembra 2005, 44.
2. Pozri NaZ 1:17, 37.
3. Pozri tiež Joseph Smith---Matúš.
4. Pozri NaZ 45, 88, 101 a 133.
5. „Father in Heave, We Do Believe“, *Hymns,* no. 180.
6. Pozri Mosiáš 4:3.
7. Pozri Matúš 8:25-27; Marek 4:39.
8. Pozri 2. Nefi 2:26-27; zvýraznenie pridané.
9. *History of the Church,* 5:134-35.
10. Pozri NaZ 38:9.
11. Pozri NaZ 78:13-14; *Providing in the Lord's Way: A Leader's Guide to Welfare* (welfare handbook, 1990), 5.
12. Pozri NaZ 68:28.
13. David O. Mckay v Conference Report, október 1969, 8.
14. Pozri Gordon B. Hinckley, „Stanting Strong and Immovable“, *Worldwide Leadership Training Meeting,* 10. januára 2004, 21.
15. Pozri NaZ 104:17.
16. Pozri NaZ 38:15.
17. Pozri NaZ 6:12.
18. *Discourses of Brigham Young,* zozb. John A. Widtsoe, 1954, 89.
19. Rímskym 13: 12-14.

20. „This Is the Work of the Master", *Ensign*, máj 1995, 71; pozri tiež „Opening Remarks", *Liahona,* máj 2005, 4.
21. Filipským 4:7.

Posvätnosť tela

Susan W. Tannerová
Generálna prezidentka Mladých žien

Pán chce, aby sme boli pretvorené - na Jeho obraz, nie na svetský obraz, a to tým, že prijmeme Jeho obraz do svojej tváre.

Práve som sa vrátila z návštevy, na ktorej som privítala na tento svet našu najnovšiu maličkú vnučku Elizabeth Claire Sandbergovú. Je dokonalá! Bola som užasnutá, tak ako som vždy, keď sa narodí dieťa, jej prstami na rukách i nohách, vlasmi, bijúcim srdiečkom a jej zreteľnými rodinnými črtami---nosom, bradou a jamkami na lícach. Jej starší bratia a sestry boli rovnako nadšení a fascinovaní svojou maličkou dokonalou sestričkou. Zdalo sa, že cítili svätosť vo svojom dome z prítomnosti nebeského ducha, ktorý bol čerstvo spojený s čistým fyzickým telom.

V predpozemskej ríši sme sa dozvedeli, že telo je súčasťou veľkého Božieho plánu pre naše šťastie. Ako je vyhlásené v Prehlásení o rodine: „Duchovní synovia a dcéry poznali a uctievali Boha ako svojho Večného Otca a prijali Jeho plán, pomocou ktorého môžu Jeho deti obdržať hmotné telo a získať pozemské skúsenosti, aby postúpili bližšie k dokonalosti a nakoniec naplnili svoje božské určenie ako dedičia večného života" („Rodina: Prehlásenie svetu," *Liahona,* október 2004, 49). V skutočnosti sme „jasali" (Jób 38:7) preto, že môžeme byť súčasťou tohto plánu.

Prečo sme boli takí nadšení? Rozumeli sme večným pravdám o našom tele. Vedeli sme, že naše telo bude na obraz Boží. Vedeli sme, že naše telo bude domovom pre nášho ducha. Tiež sme rozumeli tomu, že naše telo bude vystavené bolesti, chorobe, postihnutiam a pokušeniu. Avšak my sme boli ochotní, dokonca nedočkaví, prijať tieto výzvy, pretože sme vedeli, že iba ak sú náš duch a hmota neoddeliteľne spojené, môžeme sa vyvíjať a stať sa takými ako náš Nebeský Otec (pozri NaZ 130:22) a obdržať plnosť radosti (pozri NaZ 93:33).

S plnosťou evanjelia na zemi máme opäť výsadu poznať tieto pravdy o našom tele. Joseph Smith učil: „Prišli sme na túto zem, aby sme mohli mať telo a predstaviť ho čisté a nepoškvrnené pred Bohom v celestiálnom kráľovstve. Veľká zásada šťastia spočíva v tom, že máme telo. Diabol nemá telo a to je jeho trest" (*The Words of Joseph Smith,* vyd. Andrew F. Ehat and Lyndon W. Cook [1980], 60).

Satan sa naučil tieto isté večné pravdy o vlastnení tela, a predsa je potrestaný tým, že ho nemá. Preto sa snaží urobiť všetko, čo môže, aby nás prinútil zneužívať alebo zle zaobchádzať s týmto cenným darom. Naplnil svet klamstvami a podvodmi týkajúcimi sa ľudského tela. Pokúša mnohých, aby poškvrnili tento úžasný dar tela prostredníctvom necudnosti, nehanebnosti, pôžitkárstva a závislostí. Niektorých zvádza k tomu, aby svoje telá nenávideli, iných pokúša

k tomu, aby svoje telá uctievali. V obidvoch prípadoch navádza svet k tomu, aby považoval telo iba za vec. Navzdory toľkým Satanovým klamstvám o tele, chcem dnes pozdvihnúť svoj hlas, aby som podporila posvätnosť tela. Svedčím, že telo je dar a máme s ním zaobchádzať s vďačnosťou a úctou.

Písma vyhlasujú, že telo je chrám. Bol to sám Ježiš, ktorý ako prvý porovnal Svoje telo s chrámom (pozri Ján 2:21). Pavol neskôr napomínal obyvateľov Korintu, zlého mesta, ktoré prekypovalo všetkými možnými prejavmi zvrátenosti a nemravnosti: „Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!" (1. Korintským 3:16-17).

Čo by sa stalo, keby sme sa naozaj správali k svojmu telu ako k chrámu? Výsledkom by bolo nesmierne zvýšenie cudnosti, zdržanlivosti, poslušnosti Slova múdrosti a tiež úbytok problémov ako pornografia a zneužívanie, lebo by sme vnímali naše telo ako chrám, posvätnú svätyňu Ducha. Tak ako žiadna nečistá vec nemôže vstúpiť do chrámu, ostražito by sme si strážili chrám nášho tela pred akýmkoľvek druhom nečistoty.

Podobne by sme si udržiavali zovňajšok chrámu nášho tela čistým a krásnym, aby odrážalo posvätnú a svätú povahu toho, čo je vo vnútri, tak ako to Cirkev robí s chrámami. Máme sa obliekať a správať takým spôsobom, ktorý odzrkadľuje posvätného ducha, ktorý je v nás.

Prednedávnom som navštívila jedno z veľkých, turistami preplnených miest. Cítila som ohromujúci smútok z toho, že toľkí ľudia sa stali obeťou Satanových klamstiev, že naše telá sú iba vecami, ktoré môžeme verejne predvádzať a vystavovať. Predstavte si ten rozdiel a moju radosť, keď som vstúpila do triedy mladých žien, ktoré boli zdržanlivo a vhodne oblečené a ktorých tváre žiarili dobrotou. Pomyslela som si: „Tu mám osem prekrásnych dievčat, ktoré vedia ako ukázať úctu k svojmu tela a chápu, prečo tak robia." V brožúre *For the Strength of Youth* sa hovorí: „Vaše telo je posvätným Božím stvorením. Ctite si ho ako dar od Boha a nepoškvrňte ho nijakým spôsobom. Svojím oblečením a zjavom ukazujete Pánovi, že viete aké cenné je vaše telo ... To ako sa obliekate svedčí o tom aký ste vo svojom vnútri.([2001], 14--15).

Zdržanlivosť je viac než vyhýbanie sa odhaľujúcemu oblečeniu. Nevyjadruje sa iba dĺžkou sukní či hĺbkou výstrihov, ale aj postojom nášho srdca. Slovo zdržanlivosť znamená „obmedzený". V angličtine je príbuzné so slovom „mierny". Zahrňuje v sebe „slušnosť a vhodnosť ... v myšlienke, jazyku, oblečení a v správaní" (v Daniel H. Ludlow *Encyclopedia of Mormonism*, vyd. 5 [1992], 2:932).

Zdržanlivosť a vhodnosť majú riadiť všetky naše fyzické túžby. Milujúci Nebeský Otec nám dal fyzickú krásu a potešenie, aby potešili oko a rozveselili srdce (pozri NaZ 59:18), ale s upozornením: že ich smieme používať so súdnosťou, nie s nestriedmosťou ani s vynucovaním (pozri NaZ 59: 20). Môj manžel použil tento verš, aby naučil naše deti o zákone cudnosti. Povedal, že slovo „vynucovanie" [v angličtine] doslovne znamená „prekrútiť" [alebo prekrútiť voči niečomu]. „Naše používanie... tela nesmie byť prekrútené proti... božsky určeným zámerom, pre ktoré sme [toto telo] dostali. Telesné potešenie je dobré v správnom čase a i potom sa nesmie stať našim bohom" (John S. Tanner, „The Body is a Blessing", *Ensign*, júl 1993, 10).

Telesné potešenie sa pre niekoho môže stať závislosťou; a to isté platí pre pozornosť, ktorú venujeme svojmu zovňajšku. Niekedy sa sebecky nadmerne zaoberáme cvičením, diétami, skrášľujúcimi procedúrami a míňaním peňazí za najnovšiu módu (pozri Alma 1:27).

Trápia ma extrémne úpravy zovňajšku. Šťastie prichádza vďaka tomu, že prijímame telo, ktoré nám bolo dané ako božský dar a že skrášľujeme svoje prirodzené črty – neprichádza vďaka tomu, že pretvárame svoje telo k obrazu sveta. Pán chce, aby sme boli pretvorené - na Jeho obraz, nie na svetský obraz, a to tým, že prijmeme Jeho obraz do svojej tváre (pozri Alma 5:14,19).

Dobre si pamätám ako neisto som sa cítila ako teenagerka, keď som mala veľmi zlé akné. Snažila som sa o svoju pleť vhodne starať. Moji rodičia mi zaistili dobrú lekársku starostlivosť. Celé roky som prežila bez čokolády a všetkých ostatných mastných rýchlych jedál, ktorými sú teenageri často obklopení, ale bez akýchkoľvek viditeľných liečivých výsledkov. Bolo pre mňa v tom období ťažké cítiť dostatočnú vďaku za telo, ktoré mi prinášalo tak veľa bôľu. Avšak moja dobrá matka ma naučila vyšší zákon. Dookola mi opakovala: „Musíš urobiť všetko, čo môžeš preto, aby bol tvoj vzhľad príjemný, ale hneď ako vyjdeš z dverí, zabudni na seba a začni myslieť na druhých."

Tu to bolo. Učila ma zásadu nesebeckosti, ktorá pochádza od Krista. Pravá láska či čistá láska Kristova nezávidí a nevystatuje sa, nenadúva, nie je sebecká (pozri Moroni 7:45). Keď sa staneme nesebeckými alebo sa zameriame na druhých, vybudujeme si vnútornú krásu ducha, ktorá žiari z nášho zovňajšku. Takýmto spôsobom sme stvorení na Pánov obraz namiesto ľudského obrazu a prijmeme Jeho obraz do našich tvárí. Prezident Hinckley hovoril o presne tomto druhu krásy, ktorá prichádza, keď sa naučíme mať v úcte svoje telo, myseľ a ducha. Povedal:

„Zo všetkých stvorení Všemohúceho, niet krajšieho, niet povznášajúcejšieho ako pôvabná dcéra Božia, ktorá kráča v cnosti s porozumením toho, prečo tak má robiť, ktorá si ctí a rešpektuje svoje telo ako vec posvätnú a božskú, ktorá si zušľachťuje svoju myseľ a neustále rozširuje obzory svojho pochopenia, ktorá živí svojho ducha večnou pravdou" („Understanding Our Divine Nature," *Liahona,* Feb. 2002, 24";„Our Responsibility to Our Young Women", *Ensign*, september 1988, 11).

Ach, ako sa modlím, aby všetci muži i ženy hľadali tú krásu, ktorú ospevovali proroci -- krásu tela, mysle a ducha!

Znovuzriadené evanjelium nás učí, že existuje prirodzené prepojenie medzi telom, mysľou a duchom. Napríklad, v Slove múdrosti je duchovné a telesné poprepletané. Keď nasledujeme Pánov zákon zdravia pre naše telo, je nášmu duchu prisľúbená múdrosť a našej mysli poznanie (pozri NaZ 89:19--24). Duchovné a telesné je skutočne spojené.

Pamätám si na jednu udalosť, ktorá sa odohrala doma počas môjho detstva, keď bol citlivý duch mojej matky ovplyvnený fyzickou slabosťou. Vyskúšala nový recept na sladké rožky. Boli veľké, tučné a vynikajúce a tiež veľmi sýte. Dokonca ani moji bratia v teenagerskom veku nemohli zjesť viac ako jeden. V tú noc požiadal otec mamu, aby sa pomodlila počas rodinnej modlitby. Sklonila hlavu a neodpovedala. Nežne sa jej spýtal: „Je všetko v poriadku?" Nakoniec povedala: „Necítim sa dnes večer veľmi duchovne. Práve som zjedla tri či štyri sýte sladké rožky." Predpokladám, že

mnohí z nás urazili podobne nášho ducha fyzickou slabosťou. Hlavne látky, ktoré sú zakázané v Slove múdrosti majú škodlivý vplyv na naše telo a otupujúci vplyv na našu duchovnú vnímavosť. Nik z nás nemôže ignorovať toto spojenie nášho ducha s našim telom.

Naše posvätné telo, za ktoré sme tak vďační, je sužované prirodzenými obmedzeniami. Niektorí ľudia sa narodia s postihnutím, iní trpia bolesti choroby po celý svoj život. Každý z nás vidí, že ako starneme, naše telo začína postupne slabnúť. Keď sa toto stane, túžime po dni, keď bude naše telo vyliečené a zdravé. Tešíme sa na zmŕtvychvstanie, ktoré umožnil Ježiš Kristus, keď bude duša znovuzriadená k telu a telo k duši; áno každá končatina a každý kĺb budú znovuzriadené k svojmu telu; áno popravde vlas z hlavy nebude stratený; ale všetky veci budú znovuzriadené do svojej vlastnej a dokonalej schránky (pozri Alma 40:23). Viem, že prostredníctvom Krista môžeme zažiť plnosť radosti, ktorá je k dispozícii iba vtedy, keď sú duch a hmota neoddeliteľne spojené (pozri NaZ 93:33).

Naše telo je chrámom. My nie sme menej ale *viacej* podobný Nebeskému Otcovi, lebo máme telo. Svedčím, že sme Jeho deti, stvorené na Jeho obraz a máme potenciál stať sa takými ako je On. Zaobchádzajme s týmto božským darom tela s veľkou starostlivosťou. Jedného dňa, ak si to zaslúžime, získame dokonalé oslávené telo -- čisté a nepoškvrnené ako moja nová malá vnučka, iba bude neoddeliteľne spojené so svojím duchom. A budeme jasať preto (pozri Jób 38:7), že sme opäť získali tento dar, po ktorom sme tak dlho túžili (pozri NaZ 138:50). Rešpektujme posvätnosť nášho tela počas smrteľnosti, aby ho Pán mohol posvätiť a osláviť na večnosti. V mene Ježiša Krista, amen.

Cesta k miestu na výšinách
Starší Joseph B. Wirthlin
Kvórum Dvanástich apoštolov

Čelíme rozhodnutiam. Môžeme dôverovať svojej vlastnej sile alebo môžeme vystúpiť na miesto na výšinách a prísť ku Kristovi.

26. decembra 2004 zasiahlo pobrežie Indonézie silné zemetrasenie a vytvorilo smrtiace tsunami, ktoré zavraždili viac ako 200 000 ľudí. Bola to hrozná tragédia. V jeden deň sa navždy zmenili milióny životov.

Avšak, bola tam skupina ľudí, ktorej dedina bola zničená, ale nikto nebol zranený.

Dôvod?

Vedeli, že tsunami prichádza.

Mokeni žijú na ostrovoch pri pobreží Thajska a Barmy (Myanmar). Je to spoločenstvo rybárov, ich životy sú závislé od mora. Stovky ba dokonca tisícky rokov študovali ich predkovia oceán a túto znalosť posúvali od otca na syna.

Starostlivo učili hlavne to, čo spraviť, keď oceán začal klesať. Podľa ich tradície, keď sa toto stane, príde vzápätí „Laboon“---vlna, ktorá požiera ľudí.

Keď starší v dedine videli obávané znamenia, kričali všetkým, aby vybehli na vyvýšeninu.

Nie všetci poslúchli.

Jeden starší rybár povedal, že „žiadne dieťa mi neverilo“. V skutočnosti, i jeho vlastná dcéra ho nazvala klamárom. Ale starý rybár sa nevzdal, pokiaľ všetci neopustili dedinu a nevyliezli na vyvýšeninu.[1]

Mokeni mali šťastie v tom, že mali niekoho, kto mal presvedčenie, kto ich varoval pred tým, čo bude nasledovať. Dedinčania mali šťastie, lebo počúvli. Keby nie, tak by zahynuli.

Prorok Nefi napísal o veľkom nešťastí svojej doby, o zničení Jeruzalema. Tak ako bolo zničené jedno pokolenie Židov kvôli ich neprávosti, povedal, tak boli ničení od pokolenia po pokolenie podľa svojich neprávostí; a nikdy nebolo žiadne z nich zničené iba ak im to bolo predpovedané prorokmi Pána.[2]

Od dní Adama, hovoril Pán ku Svojim prorokom a kým sa Jeho posolstvo mení vzhľadom na konkrétne požiadavky doby, jedna trvalá a nikdy nemeniaca téma zostáva: „vyhnite sa neprávosti“ a „vystúpte na miesto na výšinách“.

Keď ľudia poslúchajú slová proroka, Pán ich požehnáva. Avšak keď sa odvracajú od Jeho slova, nasleduje nešťastie a utrpenie. Kniha Mormonova nás učí túto lekciu stále dookola. Na jej stránkach čítame o dávnych obyvateľoch Amerického kontinentu, ktorí boli kvôli svojej spravodlivosti požehnaní Pánom a žili v blahobyte. Avšak, tento blahobyt sa stal často prekliatím, lebo spôsobil, že si zatvrdili svoje srdcia a ... zabudli na Pána svojho Boha.[3]

Blahobyt má niečo, čo z niektorých ľudí vynáša na svetlo to najhoršie. V Knihe Helaman sa učíme o skupine Nefitov, ktorí zažili veľkú stratu a zabíjanie. Čítame o nich, že to bolo kvôli pýche ich sŕdc, kvôli ich nesmiernemu bohatstvu, áno bolo to preto, lebo utlačovali chudobných, odopierali svoje jedlo chudobným, odopierali svoje oblečenie nahým a udierali svojich pokorných bratov po líci, robili si posmech z toho, čo je posvätné, [a] popierali ducha svedectva a zjavenia.[4]

Toto trápenie by ich nepostihlo, keby to nebolo kvôli ich neprávostiam.[5] Keby boli poslúchli slová svojich vtedajších prorokov a keby cestovali na miesto na výšinách, ich životy by sa drasticky zmenili.

Prirodzeným následkom pre tých, ktorí odbočia z cesty Pánovej je, že sú odkázaní na svoje vlastné sily.[6] Kým v návale úspechu predpokladáme, že naša vlastná sila je dostačujúca, tí, ktorí sa spoliehajú na ľudskú ruku čoskoro zistia, aká slabá a nespoľahlivá je.[7]

Napríklad, Šalamún, najprv poslúchol Pána a ctil Jeho zákon. Preto sa mu darilo a nebol požehnaný iba múdrosťou, ale aj bohatstvom a poctou. Ak by aj naďalej pokračoval v spravodlivosti, tak On „utvrdí trón tvojho kráľovstva nad Izraelom naveky“[8].

Ale dokonca aj po nebeských zjaveniach, i po tom ako získal väčšie požehnania ako všetci ľudia, sa Šalamún odvrátil od Pána.[9] Kvôli tomuto Pán vyhlásil, že jeho kráľovstvo mu bude odobraté a dostane ho jeho služobník.

Meno toho služobníka bol Jarobeám. Jarobeám bol pracovitý muž z kmeňa Efraim, ktorého Šalamún ustanovil k tomu, aby viedol časť jeho pracovníkov.[10]

Jedného dňa, keď Jarobeám cestoval, prišiel k nemu prorok a prorokoval, že Pán odtrhne

kráľovstvo od Šalamúna a dá desať z dvanástich kmeňov Izraela Jarobeámovi.

Prostredníctvom Jeho proroka sľúbil Pán Jarobeámovi, že ak bude robiť, čo je správne, „ postavím ti stály dom, ako som postavil Dávidovi, a dám ti Izrael“.[11]

Pán vybral Jarobeáma a sľúbil mu úžasné požehnania, ak bude dodržiavať prikázania a vystúpi na miesto na výšinách. Po Šalamúnovej smrti boli slová proroka vyplnené a desať kmeňov Izraela nasledovalo Jarobeáma.

Potom ako nový kráľ získal takúto poctu, poslúchal Pána?

Nanešťastie nie. Dal vyrobiť zlaté teľatá a povzbudzoval ľudí k tomu, aby ich uctievali. Vymyslel si svoje vlastné „kňazstvo“ tak, že vybral tých, ktorých chcel, vysvätil ich, aby sa stali „kňazmi na vyšších miestach“.[12] V skratke, napriek veľkým požehnaniam, ktoré obdržal od Pána, bol kráľ horší ako ktokoľvek pred ním.[13] Ďalšie generácie pokladali Jarobeáma za kritérium, podľa ktorého porovnávali zlých kráľov Izraela.

Kvôli takejto skazenosti sa Pán od Jarobeáma odvrátil. Kráľova skazenosť mala za následok, že Pán vyhlásil, že kráľ i celá jeho rodina budú do jedného zničení. Toto proroctvo sa neskôr do bodky vyplnilo. Jarobeámove semeno na zemi vyhynulo.[14]

Šalamún a Jarobeám sú príkladmi veľkého tragického kruhu, ktorý tak často opisuje Kniha Mormonova. Keď sú ľudia spravodliví, Pán ich požehná hojnosťou. Hojnosť vedie častokrát k pýche, ktorá vedie k hriechu. Hriech vedie k skazenosti a k srdciam, ktoré sa zatvrdia pred vecami Ducha. Napokon im koniec cesty prinesie zlomené srdce a smútok.

Tento vzorec sa neopakuje iba v životoch jednotlivých ľudí, ale platí aj pre mestá, krajiny a dokonca i pre svet. Následky ignorovania Pána a Jeho prorokov sú isté a často ich sprevádza veľký smútok a ľútosť. V dnešných dňoch Pán varuje, že skazenosť nakoniec povedie k hladu, moru, zemetraseniu a búrke nebies, pokiaľ obyvatelia zeme nepocítia hnev a rozhorčenie a kárajúcu ruku Všemohúceho Boha.[15]

Je dôležité, aby sme však chápali, že mnohí dobrí ľudia budú ovplyvnení pohromami človeka a prírody. Prvotní Svätí tejto dispenzácie boli prenasledovaní a vyhnaní zo svojich domovov. Niektorí stratili svoj život. Ale asi preto, že tak veľa vytrvali, si vybudovali vnútornú silu, ktorá bola potrebná pre prípravu práce, ktorú mali urobiť.

To isté sa stáva aj v dnešnej dobe. Keďže nie sme voči pohromám odolní, musíme sa z nich poučiť.

Kým písma ukazujú následky neposlušnosti, ukazujú tiež, čo sa stane, keď ľudia poslúchajú Pána a Jeho radu.

Keď počulo hriešne mesto Ninive varujúci hlas proroka Jonáša, volali mocne k Pánovi, činili pokánie a boli zachránení pred zničením.[16]

Keďže boli ľudia v Enochovej dobe zlí, Pán prikázal Enochovi, aby si otvoril ústa a varoval ľudí, aby sa odvrátili od svojej hriešnosti a slúžili Pánovi svojmu Bohu.

Enoch odložil svoj strach a urobil tak ako mu bolo prikázané. Cestoval medzi ľuďmi a volal hlasným hlasom, svedčiac proti ich skutkom. Písma nám hovoria, že všetci ľudia sa kvôli nemu urazili. Rozprávali sa medzi sebou o čudnej veci v krajine a o „divokom mužovi", ktorý medzi nich prišiel.[17]

Hoci mnohí Enocha nenávideli, tí pokorní uverili jeho slovám. Opustili svoje hriechy a vystúpili na miesto na výšinách a oni boli požehnaní na horách a na vysokých miestach a prekvitali.[18] V ich prípade neviedol blahobyt k pýche a k hriechu, ale viedol k súcitu a spravodlivosti. A Pán nazval svoj ľud Sionom, pretože boli jedného srdca a jednej mysli a prebývali v spravodlivosti; a neboli medzi nimi žiadni chudobní.[19]

Po Svojom zmŕtvychvstaní prišiel Spasiteľ na Americký kontinent. Vplyvom Jeho úžasnej služby sa srdcia ľudí obmäkčili a oni opustili hriechy a vystúpili na miesto na výšinách. Mali v láske Jeho slová a snažili sa nasledovať Jeho príklad.

Žili tak spravodlivo, že medzi sebou nemali žiadne nezhody a slušne sa k sebe správali. Voľne sa delili o svoje imanie a nesmierne sa im darilo. O týchto ľuďoch bolo povedané, že v skutočnosti nemôžu byť šťastnejší ľudia medzi všetkými tými, ktorí boli stvorení rukou Božou.[20]

Dnes máme podobnú možnosť. Môžeme nerozumne ignorovať prorokov Božích, spoliehať sa na našu vlastnú silu a nakoniec zožať následky. Alebo môžeme byť rozumní a prísť bližšie k Pánovi a obdržať Jeho požehnania.

Kráľ Benjamín opísal obidve cesty a tiež ich následky. Povedal, že tí, ktorí opustia Pána budú odsúdení k hroznému pohľadu svojej vlastnej viny a svojich ohavností, ktoré spôsobia, že sa stiahnu z prítomnosti Pána do stavu biedy a nekonečných múk.[21]

Avšak tí, ktorí vystúpia na miesto na výšinách a dodžia prikázania Božie, budú požehnaní vo všetkých veciach, tých časných ako i duchovných; a ak vydržia verne až do konca, budú prijatí do neba, aby tam mohli prebývať s Bohom v stave nekonečnej blaženosti.[22]

Ako vieme, ktorým smerom sa uberáme? Keď Spasiteľ chodil po tejto zemi, spýtali sa Ho, ktoré prikázanie je najväčšie. Bez váhania povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou mysľou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci.“[23]

V týchto veršoch Pán ponúka jasný spôsob ako môžeme vedieť, či sme na správnej ceste. Tí, ktorí stúpajú na miesto na výšinách, milujú Pána celým srdcom. V ich životoch vidíme prejav tejto lásky. Hľadajú svojho Boha v modlitbe a prosia o Jeho Svätého Ducha. Pokorujú sa a otvárajú svoje srdcia učeniam prorokov. Zvelebujú svoje povolanie a snažia sa slúžiť namiesto toho, aby iní slúžili im. Stoja ako Boží svedkovia. Dodržiavajú Jeho prikázania a ich svedectvo pravdy mocnie.

Tiež milujú deti Nebeského Otca a ich životy odzrkadľujú túto lásku. Záleží im na ich bratoch a sestrách. Vychovávajú, slúžia a podporujú svoje manželky a deti. V duchu lásky a láskavosti posilňujú tých, ktorí sú okolo nich. Dávajú voľne zo svojho imania iným. Trúchlia s tými, čo trúchlia a utešujú tých, ktorí potrebujú utešenie.[24]

Táto cesta k miestu na výšinách je chodníkom tých, ktorí nasledujú Pána Ježiša Krista. Je to cesta, ktorá nás nakoniec privedie k povýšeniu s našimi rodinami v prítomnosti Otca i Syna. Z toho vyplýva, že naša cesta k miestu na výšinách, musí v sebe zahrňovať dom Pána. Keď prídeme ku Kristovi a vystupujeme na miesto na výšinách, budeme túžiť po tom, aby sme strávili viacej času v chrámoch, pretože chrámy reprezentujú miesto na výšinách, posvätnú pôdu.

V každom veku čelíme rozhodnutiam. Môžeme dôverovať svojej vlastnej sile alebo môžeme vystúpiť na miesto na výšinách a prísť ku Kristovi.

Každé rozhodnutie prinesie následky.
Každý následok prinesie cieľ.

Svedčím, že Ježiš Kristus je našim Vykupiteľom, žijúcim Synom žijúceho Boha. Nebesia sú otvorené a milujúci Nebeský Otec sa zjavuje človeku prostredníctvom Svojho slova. Prostredníctvom Josepha Smitha bolo evanjelium znovuzriadené na zemi. V dnešnej dobe žije prorok, videc a zjavovateľ, prezident Gordon B. Hinckley a zjavuje slovo Božie človeku. Jeho hlas znie v súlade s prorockými hlasmi z minulosti.

„Vyzývam všetkých vás,“ povedal„nech ste kdekoľvek ako členov tejto Cirkvi, aby ste stáli na svojich nohách a s piesňou vo svojom srdci kráčali vpred, žili v súlade s evanjeliom, milovali Pána a budovali toto kráľovstvo. Spoločne si udržíme správny smer a vieru, Všemohúci bude našou silou.“[25]

Bratia a sestry, sme povolaní, aby sme vystúpili na miesto na výšinách. Môžeme sa vyhnúť smútku a úzkosti, ktoré prichádzajú ako výsledok neposlušnosti.

Iba vtedy môžeme zakúsiť mier, radosť a večný život, keď budeme dbať na slová prorokov, budeme citliví k vplyvu Ducha Svätého a naplníme si srdce láskou k nášmu Nebeskému Otcovi a k našim blížnym.

Nechávam vám svoje svedectvo, že Pán požehná všetkých tých, ktorí sa pustia po chodníku nasledovníctva a vystúpia na miesto na výšinách, v mene Ježiša Krista. Amen.

POZNÁMKY

1. „Sea Gypsies See Signs in the Waves“, CBS News, 60 Minutes (Prepis), 20. septembra 2005. http://www.cbsnews.com/stories/2005/03/18/60minutes/main681558.shtml
2. Pozri 2. Nefi 25:9.
3. Pozri Helaman 12:2.
4. Pozri Helaman 4:12.
5. Pozri Helaman 4:11.
6. Pozri Helaman 4:13.
7. Pozri Ján 15:5:„bezo mňa nič nemôžete činiť“
8. Pozri 1. Kráľov 9:4--5.
9. Pozri 1. Kráľov 11:9--10.
10. Pozri 1. Kráľov 11:28.
11. 1. Kráľov 11:38.
12. Pozri 1. Kráľov 12:28--30; 13:33.
13. Pozri 1. Kráľov 14:9.
14. Pozri 1. Kráľov 15:29.
15. Pozri Naz 87:6.
16. Pozri Jonáš 3:4-10.
17. Pozri Mojžiš 6:37--38.
18. Pozri Mojžiš 7:17.
19. Pozri Mojžiš 7:18.
20. Pozri 4. Nefi 16.
21. Pozri Mosiáš 3:25.
22. Pozri Mosiáš 2:41.
23. Matúš 22:37--40.
24. Pozri Mosiáš 18:9.
25. „Stay the Course---Keep the Faith“ v Conference Report, október 1995, 96; *Ensign,* november 1995, 72.

Svetlo v ich očiach

Prezident James E. Faust
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Posvätné svetlo prichádza do našich očí a tvárí, keď sme v osobnom zväzku s našim milujúcim Nebeským Otcom a Jeho Synom, našim Spasiteľom a Vykupiteľom.

Moji drahí bratia, sestry a priatelia po celom svete, pokorne hľadám vaše porozumenie a pomoc od Ducha nášho Otca, keď k vám hovorím dnes ráno.

Veľmi si vážim krátke prorocké posolstvo prezidenta Hinckleyho v úvode tejto konferencie. Svedčím o tom, že prezident Hinckley je našim prorokom, ktorý sa v hojnosti teší vedenia od Hlavy tejto Cirkvi–nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Nedávno som si pripomenul historické stretnutie v Jeruzaleme spred 17-tich rokov. Týkalo sa zmluvy o prenájme pôdy, na ktorej je postavené Centrum pre blízkovýchodné štúdie univerzity Brighama Younga. Predtým ako bola táto zmluva podpísaná, prezident Ezra Taft Benson a Starší Jeffrey R. Holland, vtedy prezident univerzity Brighama Younga, súhlasili s Izraelskou vládou, že zástupcovia Cirkvi a univerzity nebudú vykonávať misionársku činnosť v Izraeli. Možno sa divíte tomu, že sme súhlasili s tým, že tu nebudeme kázať evanjelium. Bolo to od nás vyžadované, aby sme mohli získať stavebné povolenie ku stavbe tejto veľkolepej budovy, ktorá stojí v historickom center mesta Jeruzalem. Pokiaľ vieme, Cirkev a BYU svedomito a poctivo dodržiava tento záväzok nevykonávať misionársku prácu. Potom, ako bola zmluva podpísaná jeden z našich priateľov poznamenal: „Och, my vieme, že tu nebudete vykonávať misionársku prácu, ale čo budete robiť s tým svetlom, ktoré je v ich očiach?“ Hovoril o našich študentoch, ktorí študovali v Izraeli.

Čo bolo to svetlo v ich očiach, ktoré bolo tak nápadné našim priateľom? Samotný Pán nám dáva odpoveď, keď hovorí, že to svetlo, ktoré svieti, ktoré nám dáva svetlo je prostredníctvom toho, kto osvecuje *naše oči,* čo je to isté svetlo, ktoré oživuje naše porozumenie. [1] Odkiaľ to svetlo prišlo? Znova nám Pán dáva odpoveď, keď hovorí, že On je to pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, ktorý prichádza na svet.[2]Pán je tým pravým svetlo a Duch osvecuje každého človeka vo svete, ktorý poslúcha hlas Ducha.[3]Toto svetlo sa odráža v našich črtách tak isto ako v našich očiach.

Paul Harvey, známy komentátor spravodajstva, navštívil pred rokmi Cirkevný školský tábor. Neskôr poznamenal: „Každá ... mladá tvár odzrkadľovala nejaký druh ... božskej istoty. V dnešnej dobe je množstvo mladých očí predčasne zostarnutých z nespočetných kompromisov svedomia. Ale [títo mladí ľudia] majú závideniahodný náskok, ktorý vychádza z disciplíny, oddanosti a zasvätenia“.[4]

Tí, ktorí naozaj činia pokánie získajú Ducha Kristovho a sú pokrstení do Cirkvi na odpustenie svojich hriechov. Ruky sú položené na ich hlavy a prostredníctvom kňazstva Božieho obdržia Ducha Svätého.[5] Je to dar od Boha všetkým tým, ktorí Ho svedomito hľadajú.[6] Ako ho Starší Parkey P. Pratt charakterizoval, dar Ducha Svätého je „tam, kde je ... radosť v srdci [a] svetlo v očiach“[7]. Duch Svätý je ten Utešiteľ, ktorého nám Spasiteľ prisľúbil predtým ako bol ukrižovaný.[8] Duch Svätý dáva spôsobilým Svätým oboje, ako duchovné vedenie tak aj ochranu. Zväčšuje našu znalosť a porozumenie „všetkého“.[9] Toto je nesmierne cenné v časoch narastajúcej duchovnej slepoty.

Sekularizmus sa vo veľkom rozmáha v dnešnom svete. Sekularizmus je definovaný ako „ľahostajnosť alebo odmietanie alebo vylúčenie náboženstva a náboženských hľadísk“.[10]

Sekularizmus neakceptuje veľa vecí ako je absolútne platná pravda. Jeho hlavným cieľom je potešenie a vlastné záujmy. Často tí, ktorí prijímajú sekularizmus naň majú rozdielny názor. Ako Izaiáš zaznamenal, že výraz ich tváre svedčí proti nim.[11]

Jednako len so všetkým tým sekularizmom vo svete, veľa ľudí hladuje a dychtí po veciach Ducha a po tom, aby počuli slovo Pána. Ako prorokoval Ámos: „Hľa, prichádzajú dni - znie výrok Hospodina, Pána - keď pošlem na zem hlad. Nie hlad po chlebe, ani smäd po vode, ale po počúvaní Hospodinových slov.

Putovať budú od mora k moru, od severu k východu sa budú túlať, aby hľadali slovo Hospodinovo, ale ho nenájdu."[12]

Kde môžeme počuť Pánove slová? Môžeme ich počuť od nášho proroka, prezidenta Gordona B. Hinckleyho, Prvého Predsedníctva, Kvóra Dvanástich apoštolov a od ostatných generálnych autorít. Tiež ich môžeme počuť od našich kolových prezidentov a biskupov. Misionári ich môžu počuť od svojich misijných prezidentov. Môžeme ich čítať v písmach. Taktiež môžeme počuť ten tichý, jemný hlas, ktorý prichádza od Ducha Svätého. Počúvaním Svojich slov nás Pán nesie preč od duchovnej slepoty do „svojho predivného svetla".[13]

Čo robíme preto, aby sme si udržali to svetlo v našich vlastných očiach a tvárach? Prevažná časť toho svetla prichádza z našej „disciplíny, oddanosti a zasvätenia"[14] tým absolútne platným pravdám. Najdôležitejšia z týchto absolútne platných právd je tá, že existuje Boh, ktorý je Otcom našich duší a ktorému sa zodpovedáme za naše činy. Druhá je tá, že Ježiš je Kristus, náš Spasiteľ a Vykupiteľ. Tretia je tá, že veľký plán šťastia vyžaduje poslušnosť Božím prikázaniam. Štvrtá je tá, že najväčším darom od Boha je večný život.[15]

Ostatné požehnania pridávajú ďalšie svetlo do našich očí. Sú darmi Ducha, ktoré prichádzajú od Spasiteľa.[16] Radosť, šťastie, naplnenie a pokoj sú darmi Ducha, ktoré prúdia z moci Ducha Svätého.

Vo výrazoch šťastie tu a na večnosti, sú mnohé z vecí, v ktoré veríme trhákmi. Sú ohromné a niektoré z nich sú špecifické pre našu vieru. Tieto vzácne veci, v ktoré veríme sú založené na našej vernosti a zahŕňajú nasledovné, poradie nie je rozhodujúce:

1. Boh a Jeho Syn sú oslávené bytosti. Boh Otec je naším žijúcim Stvoriteľom a Jeho Syn, Ježiš Kristus je naším Spasiteľom a Vykupiteľom. Boli sme stvorení na obraz Boží.[17] Vieme to preto, lebo Joseph Smith Ich videl, Oni hovorili s ním a on hovoril s Nimi.[18]

2. Požehnania chrámu, ktoré spečatia manžela k manželke nie iba na tento život, ale na večnosť. Deti a budúci potomkovia môžu byť spojení dokopy týmto pečatením.

3. Každý spôsobilý mužský člen Cirkvi môže byť držiteľom Božieho kňazstva a môže ho používať. Môže používať jeho božskú právomoc vo svojej rodine a v Cirkvi tým, že je povolaný tým kto má právomoc.

4. Ďalšie sväté písma zahŕňajú: Knihu Mormonovu, Náuku a zmluvy a Drahocennú perlu.

5. Žijúci apoštoli a proroci hlásajú slovo Božie v dnešnej dobe pod vedením prezidenta Gordona B. Hinckleyho, ktorý je prorokom, vidcom, a zjavovateľom, zdrojom pokračujúceho zjavenia v našej dobe.

6. Dar Ducha Svätého je dostupný všetkým členom. Keď sa pýtali proroka Josepha Smitha: „V čom je [CJKSND] odlišná... od ostatných náboženstiev tej doby," odpovedal, že je to v „dare Ducha Svätého vkladaním rúk, ... [a] to a všetky ostatné hľadiská sú obsiahnuté v dare Ducha Svätého".[19]

7. Povznášajúce postavenie ženy. Žena má úplnú rovnosť s mužom pred Bohom Prirodzene úloha ženy je odlišná od úlohy muža. Toto poznanie k nám prichádza so znovuzriadením evanjelia v plnosti časov, s uznaním toho, že ženy sú obdarované veľkými zodpovednosťami materstva a výchovy. Viac príležitostí pre ženy sa naskytlo od roku 1842, keď prorok Joseph Smith v mene Boha obrátil kľúč na ich stranu od počiatku ľudstva na zemi.[20]

Pred pár rokmi bola Constance, sestričke-študentke, pridelená úloha, aby sa pokúsila pomôcť žene, ktorá si poranila nohu pri nehode. Žena odmietala medicínsku pomoc, pretože mala zlé skúsenosti s niekým v nemocnici. Bála sa a stala sa takpovediac samotárkou. Prvýkrát, keď sa Constance zastavila u nej doma ju zranená žena nevpustila dnu. Na druhý pokus ju vpustila. V tom čase už bola ženina noha pokrytá veľkými vredmi a kde-tu sa už mäso začalo rozkladať. Ale stále sa nechcela dať ošetriť.

Constance sa za to začala modliť a za deň či dva prišla odpoveď. Zobrala si so sebou na svoju ďalšiu návštevu peroxidovú penu. Keďže toto bolo bezbolestné, stará žena ju nechala nech to použije na jej nohu. Potom hovorili o odbornejšom ošetrení v nemocnici. Conctance ju ubezpečila, že v nemocnici sa budú snažiť, aby sa cítila tak príjemne ako to len bude možné. Po dni či dvoch žena našla odvahu a prišla do nemocnice. Keď ju Constance navštívila, žena sa usmiala a povedala: „Ty si ma presvedčila." Potom sa trocha neočakávane Constance opýtala: „Do akej cirkvi patríš?" Constance jej povedala, že je členkou Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Žena povedala: „Vedela som to. Vedela som, že si bola poslaná ku mne od prvého dňa, keď som ťa uvidela. V tvojej tvári je svetlo, ktoré som si všimla i u iných tvojej viery. Vložila som do teba svoju nádej."

Za tri mesiace sa hnisajúca noha úplne zahojila. Členovia zboru, kde stará žena žila prerobili jej dom a upravili záhradu. Stretli sa s ňou misionári a krátko nato bola pokrstená.[21] A to všetko preto, že si všimla svetlo v tvári mladej sestričky-študentky.

Raz, keď sa pýtali prezidenta Brighama Younga, prečo sme niekedy opustení a často smutní, odpovedal, že sa človek musí naučiť „jednať ako nezávislá bytosť ..., aby videl čo bude robiť ... a skúsil si svoju nezávislosť–byť spravodlivým v temnote".[22] Stáva sa to pre nás jednoduchším, keď vidíme ako „evanjelium svieti ... vyžarujú s neho ... osvietení jednotlivci".[23]

Služba v Cirkvi je úžasným požehnaním a výsadou, ktorá prináša svetlo do našich očí a našich tvárí. Ako nám odporučil Spasiteľ, keď povedal, nech naše svetlo svieti pred týmito ľuďmi, aby mohli vidieť naše dobré skutky a oslavovať nášho Otca, ktorý je v nebi.[24] Slová nemôžu vyjadriť

požehnania, ktoré k nám prichádzajú prostredníctvom služby v tejto Cirkvi. Pán sľúbil, že ak budeme zvelebovať naše povolania, nájdeme šťastie a radosť.

Alma sa pýta, či sme prijali Jeho obraz do svojej tváre.[25] Posvätné svetlo prichádza do našich očí a tvárí, keď sme v osobnom zväzku s naším milujúcim Nebeským Otcom a Jeho Synom, naším Spasiteľom a Vykupiteľom. Spolu s týmto zväzkom budú naše tváre odzrkadľovať „božskú istotu",[26] že On žije.

Vydávam svoje osobné svedectvo o božskosti tejto svätej práce, do ktorej sme zapojení. Svedectvá prichádzajú prostredníctvom zjavenia.[27] Toto zjavenie svedectva vstúpilo do môjho srdca, keď som bol malý chlapec. Nepamätám si tú konkrétnu udalosť, ktorá dala podnet k tomuto potvrdzujúcemu zjaveniu. Vyzerá to tak, že to bolo vždy súčasťou môjho vedomia. Som vďačný za túto potvrdzujúcu znalosť, ktorá mi umožnila vyrovnať sa s ranami osudu, ktoré prichádzajú ku každému z nás.

Boli sme a budeme pohnutí svedectvami Bratov a sestier na tejto konferencii. Verím, že tieto potvrdzujúce zážitky sa budú vzťahovať na vás. Veľmi dobre budete môcť obdržať potvrdenie, že to čo bolo povedané je pravdivé. Birgham Young učil: „Nie iba tí Svätí, ktorí sú prítomní ... ale tí z každého národa, kontinentu alebo ostrova, ktorí žijú v súlade s náboženstvom vyučovaným naším Spasiteľom a Jeho apoštolmi a tiež Josephom Smithom; ... tiež nesú to isté svedectvo, ich oči ožili prostredníctvom Ducha Božieho a oni vidia rovnako, a ich srdcia ožili a oni cítia a rozumejú rovnako."[28]

Viem celým svojim srdcom a dušou, že Boh žije. Verím, že osvieti naše životy Svojou láskou ku každému z nás, ak sa usilujeme zaslúžiť si túto lásku, v svätom mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1. Pozri NaZ 88:11; zvýraznenie pridané.
2. Pozri NaZ 93:2.
3. Pozri NaZ 84:46.
4. News Broadcast, 8. decembra 1967, prepis.
5. Pozri NaZ 20:37.
6. Pozri 1. Nefi 10:17.
7. *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning (1978)*, 61.
8. Pozri Ján 14:26.
9. Ján 14:26.
10. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, vyd. 11 (2003) „secularism", 1123.*
11. Pozri 2. Nefi 13:9.
12. Ámos 8:11-12.
13. 1. Petra 2:9.
14. Pozri Paul Harvey, news broadcast, 8. decembra 1967.
15. Pozri NaZ 14:7.
16. Pozri NaZ 46:11.
17. Pozri Genesis 1:26--27.
18. Pozri Joseph Smith---History 1:17--18.

19. *History of the Church* 4:42.
20. Georg Albert Smith, „Address to Members of the Relief Society“, Relief Society Magazine, december 1945, 717; pozri tiež Relief Society Minutes, 28. apríl 1842, Archives of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 40.
21. Pozri Constance Polve, „A Battle Won“, *Tambuli* marec 1981, *New Era*, apríl 1980, 44--45.
22. Brigham Young's Office Journal, 28. januára 1857, Archives of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
23. Neal A. Maxwell, „Be of Good Cheer“, v Conference Report, október 1982, 97; alebo v *Ensing,* november 1982, 67.
24. Pozri 3. Nefi 12:16.
25. Pozri Alma 5:14.
26. Paul Harvey, news broadcast, 8. decembra 1967.
27. Pozri Brigham Young, *Discourses of Brigham Young*, vyb. John A. Widtsoe(1998), 35.
28. *Discourses of Brigham Young*, 31.

Sobotňajšie popoludňajšie zasadanie

Vyjadrenie podpory úradníkom Cirkvi
Prezident Thomas S. Monson
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Moji bratia a sestry, prezident Hinckley ma požiadal, aby som vám teraz predstavil generálne autority, územných sedemdesiatnikov a generálne predsedníctva pomocných organizácií Cirkvi na vyjadrenie podpory.

Navrhujeme vyjadriť podporu *Gordonovi Bitnerovi Hinckleymu* ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní; *Thomasovi Spencerovi Monsonovi* ako prvému radcovi v Prvom predsedníctve; a *Jamesovi Esdrasovi Faustovi* ako druhému radcovi v Prvom predsedníctve.

Tí, ktorí sú za, zdvihnite ruku.

Tí, ktorí sú proti, ak sú nejakí, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu *Thomasovi Spencerovi Monsonovi* ako prezidentovi Kvóra dvanástich apoštolov; *Boyodovi Kennethovi Packerovi* ako zastupujúcemu prezidentovi Kvóra dvanástich apoštolov a nasledujúcim bratom ako členom tohto kvóra. Sú to títo bratia: *Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf* a *David A. Bednar.*

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Je niekto proti?

Navrhujeme vyjadriť podporu radcom v Prvom predsedníctve a Dvanástim apoštolom ako prorokom, vidcom a zjavovateľom.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, prejavte to rovnakým spôsobom.

Navrhujeme uvoľniť *Staršieho Johna H. Groberga* a *Davida E. Sorensena* ako členov predsedníctva Sedemdesiatnikov a ako členov Prvého kvóra Sedemdesiatnikov a potvrdiť ich za emeritné generálne autority. Tiež navrhujeme uvoľniť *Staršieho F. Burtona Howarda, F. Melvina Hammonda* a *Harolda. G. Hillama* ako členov Prvého kvóra Sedemdesiatnikov a potvrdiť ich za emeritné územné autority.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať im, prosím, zdvihnite ruku.

Starší Darwin B. Christenson, Adhemar Damiani, H. Aldridge Gillespie, Stephen B. Oveson, Ned B. Roueché, a *Dennis E. Simmons* sú uvoľnení ako členovia Druhého kvóra Sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať im, prosím, zdvihnite ruku.

So cťou je tiež uvoľnený Jairo Mazzagardi ako územný sedemdesiatnik.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať im, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu *Staršiemu Neilovi L. Andersenovi* a *Ronaldovi A. Rasbandovi* ako členom predsedníctva Sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, prejavte to rovnakým spôsobom.

Navrhujeme vyjadriť podporu Sione M. Fineanganofovi ako územnému sedemdesiatnikovi, ktorý nastúpil za Pitu R. Vamanrava, ktorý nás prednedávnom opustil.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, prejavte to rovnakým spôsobom.

Navrhujeme vyjadriť podporu ostatným generálnym autoritám, územným sedemdesiatnikom a generálnym predsedníctvám pomocných organizácií, tak ako sú k dnešnému dňu povolaní.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Zdá sa, že vyjadrenie podpory bolo jednohlasné a kladné.

Ďakujem vám, bratia a sestry, za vašu stálu vieru a modlitby.

Kňazská právomoc v rodine a v Cirkvi
Starší Dallin H. Oaks
Kvórum Dvanástich apoštolov

Existuje mnoho podobností a nejaké odlišnosti v spôsobe akým kňazská právomoc funguje v rodine a v Cirkvi.

Mojou témou je kňazská právomoc v rodine a v Cirkvi.

I.
Môj otec zomrel, keď som mal sedem rokov. Bol som najstarší z troch malých detí, ktoré sa moja mama pokúšala vychovať. Keď som bol vysvätený za diakona, povedala, že bola šťastná, že mala v dome držiteľa kňazstva. Ale mama pokračovala vo vedení rodiny, vrátane určenia toho, kto z nás sa bude modliť, keď sme spoločne pokľakli každé ráno. Bol som zmätený. Učili ma, že kňazstvo predsedá v rodine. V tej zásade muselo byť niečo, o čom som nemal ani potuchy.

V tomto istom čase sme mali suseda, ktorý ovládal a niekedy i zneužíval svoju manželku. Reval ako lev a ona bola bojazlivá ako ovečka. Keď kráčali na Cirkevné zhromaždenie, ona išla vždy niekoľko krokov za ním. Toto nahnevalo moju mamu. Bola to silná žena, ktorá nebola ochotná prijať takéto ovládanie a bola nahnevaná, keď videla ako bola iná žena zneužívaná takýmto spôsobom. Myslím na jej správanie vždy, keď vidím ako muži zneužívajú svoju právomoc, aby uspokojovali svoju pýchu alebo uplatňovali nadvládu či nátlak na svojich ženách v akejkoľvek miere nespravodlivosti (pozri NaZ 121:37).

Tiež som videl niekoľko verných žien, ktoré si zle vysvetľujú to ako funguje kňazská právomoc. Pamätajúc na ich partnerský vzťah so svojím manželom v rodine, sa niektoré manželky snažili rozšíriť tento vzťah s kňazským povolaním svojho manžela ako biskupa či misijného prezidenta. Naopak, niektoré slobodné ženy, ktoré boli zneužívané mužom (ako napríklad pri rozvode) si chybne zamieňajú kňazstvo s mužským zneužívaním a stanú sa podozrievavé voči akejkoľvek kňazskej právomoci. Osoba, ktorá mala zlú skúsenosť s určitým druhom elektrospotrebiča by nemala naďalej používať silu elektriky.

Každá z týchto okolnosti, ktorú som opísal, vychádza z nepochopenia kňazskej právomoci a veľkej zásady, že kým táto právomoc predsedá v rodine i v Cirkvi, kňazstvo funguje v každej z nich rozličným spôsobom. Táto zásada je chápaná a používaná úžasnými cirkevnými a rodinnými vedúcimi, ktorých poznám, ale len zriedka sa vysvetľuje. Dokonca i písma, ktoré zaznamenávajú rôzne používanie kňazskej právomoci, zriedkakedy vyjadria, ktoré zásady sa vzťahujú iba na využívanie kňazskej právomoci v rodine alebo v Cirkvi alebo ktoré sa vzťahujú na obidve.

II.
V našej teológii a v praxi má rodina a Cirkev vzájomne sa posilňujúci vzťah. Rodina závisí od Cirkvi ohľadom náuk, obradov a kľúčov kňazstva. Cirkev poskytuje učenie, právomoc a obrady, ktoré sú nevyhnutné k tomu, aby rodinné vzťahy pokračovali až do večnosti.

Máme programy a aktivity tak v rodine ako i v Cirkvi. Všetky sú tak poprepletané, že služba k jednej je službou k druhej. Keď deti vidia svojich rodičov, ako verne vykonávajú cirkevné povolania, posilňuje to ich rodinné vzťahy. Keď sú rodiny silné, Cirkev je silná. Tieto dve veci idú ruka v ruke. Každá je dôležitá a potrebná a každá sa musí viesť so starostlivým záujmom o tú druhú. Cirkevné programy a aktivity nemajú všetkých pohlcovať tak, aby rodiny nemali čas na to, aby boli všetci spolu počas rodinného času. A rodinné aktivity sa nemajú plánovať tak, že sú v rozpore so zhromaždením Večere Pána alebo s inými životne dôležitými cirkevnými zhromaždeniami.

Potrebujeme obe aktivity, cirkevné i rodinné. Keby boli všetky rodiny kompletné a dokonalé, Cirkev by mohla organizovať menej aktivít. Avšak vo svete, kde veľa mladých ľudí vyrastá v domove, v ktorom chýba jeden rodič alebo je nečlen či inak neaktívny vo vedení evanjelia, existuje špeciálna potreba pre cirkevné aktivity, ktoré vyplnia medzery. Naša ovdovená mama múdro videla, že cirkevné aktivity poskytnú jej synom skúsenosti, ktoré im nemohla poskytnúť, lebo sme nemali v dome žiadny mužský vzor. Pamätám si, ako na mňa naliehala, aby som pozoroval dobrých mužov v našom zbore a snažil sa byť ako oni. Tlačila ma do toho, aby som sa zúčastnil skautingu a iných aktivít, ktoré mi poskytnú takúto príležitosť.

V cirkvi, kde je veľa slobodných členov, ktorí momentálne nemajú spoločníka(u), ktorého(ktorú) Pán zamýšľa pre všetkých Svojich synov a dcéry, má mať Cirkev a jej rodiny zvláštny záujem o potreby slobodných dospelých.

III.

Kňazská právomoc funguje tak v rodine ako aj v Cirkvi. Kňazstvo je moc, ktorú Boh používa, aby požehnal všetky Svoje deti, mužov i ženy. Niektoré naše skrátené výrazy, ako „ženy a kňazstvo", poskytujú mylnú predstavu. Muži nie sú „kňazstvo". Kňazské zhromaždenie je zhromaždenie tých, ktorí sú držiteľmi kňazstva a používajú ho. Požehnania kňazstva, akými sú krst, obdržanie Ducha Svätého, obdarovanie v chráme a večné manželstvo sú rovnako prístupné mužom aj ženám. Právomoc kňazstva funguje v rodine a v Cirkvi podľa zásad, ktoré ustanovil Pán.

Keď zomrel môj otec, moja mam predsedala v našej rodine. Nemala žiadne kňazstvo, ale ako rodič, ktorý ostal nažive v jej manželstve, sa stala riadiacim úradníkom vo svojej rodine. Zároveň však mala úplnú úctu ku kňazskej právomoci nášho biskupa a iných cirkevných vedúcich. Predsedala nad svojou rodinou, ale oni predsedali nad Cirkvou.

IV.

Existuje mnoho podobností a nejaké odlišnosti v spôsobe akým kňazská právomoc funguje v rodine a v Cirkvi. Ak nedokážeme spoznať a rešpektovať rozdiely, nachádzame ťažkosti.

Kľúče. Jeden dôležitý rozdiel medzi jeho úlohou v Cirkvi a v rodine je skutočnosť, že všetka kňazská právomoc *v Cirkvi* funguje pod vedením toho, kto je držiteľom náležitých kňazských kľúčov. Na druhej strane, právomoc, ktorá predsedá v rodine--- či je ňou otec alebo slobodná matka---funguje v rodinných záležitostiach bez potreby získania odsúhlasenia od kohokoľvek kto je držiteľom kľúčov kňazstva. Rodinná právomoc zahŕňa riadenie rodinných aktivít, rodinných zhromaždení ako rodinné domáce večery, rodinná modlitba, vyučovanie evanjelia a poskytovanie rád členom rodiny či ich výchova. Tiež zahrňuje otcov, ktorí sú vysvätení a dávajú kňazské požehnania.

Avšak, kľúče kňazstva sú nevyhnutné k odsúhlaseniu vysväcovanie či ustanovovanie členov rodiny. Je to kvôli tomu, lebo organizácia, ktorej dal Pán zodpovednosť za vykonávanie a zaznamenávanie kňazských obradov je Cirkev, a nie rodina.

Hranice. Cirkevné organizácie ako zbory, kvóra a pomocné organizácie, majú vždy územné hranice, ktoré obmedzujú ich zodpovednosť a právomoc v povolaniach, ktoré sú s nimi spojené.

Na druhej strane, rodinné vzťahy a zodpovednosti nezávisia od toho, kde bývajú rôzni členovia rodiny.

Trvanie. Cirkevné povolania sú vždy dočasné, avšak rodinné vzťahy sú trvalé.

Povolanie a uvolnenie. Ďalší protiklad sa vzťahuje na povolanie a prepustenie z pozícií. V Cirkvi má kňazský vedúci, ktorý je držiteľom potrebných kľúčov právomoc povolať a uvolniť osoby slúžiace pod jeho vedením. Môže dokonca zariadiť, aby stratili svoje členstvo a aby boli ich mená vymazané (pozri Mosiáš 26:34-38; Alma 5:56-62). Na druhej strane, rodinné vzťahy sú také dôležité, že hlava rodiny nevlastní právomoc k tomu, aby urobila akékoľvek zmeny v rodinných vzťahoch. To môže byť vykonané iba niekým, kto má právomoc upravovať rodinné vzťahy podľa ľudského zákona alebo zákona Božieho. Preto môže biskup *uvoľniť* prezidentku Združenia pomoci, ale nemôže rozdeliť jej vzťah s jej manželom bez *rozvodu* podľa ľudského zákona. Opäť, ani jeho spečatenie na večnosť sa nemôže ukončiť bez toho, aby bolo zrušené podľa Božích zákonov. Podobne mladý človek, ktorý slúži v predsedníctve triedy či kvóra môže byť kňazskou autoritou zboru uvoľnený, ale jeho rodičia sa nemôžu rozviesť s dieťaťom, ktoré si vyberie rozhodnutia, ktoré ich urážajú. Rodinné vzťahy sú trvácnejšie ako Cirkevné vzťahy.

Partnerstvo. Najväčší rozdiel medzi tým ako funguje kňazská právomoc v rodine a v Cirkvi vychádza z faktu, že vedenie rodiny je patriarchálne, zatiaľ čo riadenie Cirkvi je hierarchické. Koncepcia partnerstva funguje rozlične v rodine ako v Cirkvi.

Prehlásenie o rodine podáva prekrásne vysvetlenie vzťahu medzi manželom a manželkou. Zatiaľ čo majú rozličné zodpovednosti, „v týchto posvätných zodpovednostiach sú otcovia a matky povinní *pomáhať si jeden druhému ako rovnocenní partneri*" (*Rodina: Prehlásenie svetu*, *Liahona,* október 2004, 49 zvýraznenie pridané).

Prezident Spencer W. Kimball povedal toto: „Keď hovoríme o manželstve ako o partnerstve, hovorme o manželstve ako o *úplnom* partnerstve. Nechceme, aby sa ženy neskorších dní stali *tichými* partnerkami alebo *obmedzovanými* partnerkami v tejto večnej úlohe! Prosíme, aby ste boli *prispievajúcou* a *úplnou* partnerkou" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, vyd. Edward L. Kimball (1982), 315)

Prezident Kimball raz vyhlásil: „Počuli sme o mužoch, ktorí povedali svojim manželkám: ‚Ja som držiteľ kňazstva a ty musíš robiť to, čo poviem.'" On rozhodne odmietol takéto zneužívanie kňazskej právomoci v manželstve, vyhlasujúc, že taký muž „nemá byť ctený vo svojom kňazstve" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 316).

V niektorých častiach sveta existujú krajiny či tradície, ktoré umožňujú mužom, aby utláčali ženy, ale toto zneužívanie sa nesmie priviesť do rodín v Cirkvi Ježiša Krista. Pamätajte na to, ako učil Ježiš: „Počuli ste, že bolo povedané... ale ja vám hovorím..." (Matúš 5:27-28). Spasiteľ, napríklad, potláčal rozšírený zvyk v Jeho ohľaduplnom zaobchádzaní so ženami. Našim vodcom má byť kultúra evanjelia, ktorú učil.

Ak ľudia túžia po Pánových požehnaniach vo svojom vedení rodiny, musia používať kňazskú právomoc podľa Pánových zásad pre jej používanie.

Žiadna moc alebo vplyv nemôže a ani nemá byť udržiavaný pôsobením kňazstva, iba presvedčovaním, zhovievavosťou, jemnosťou a miernosťou a nepredstieranou láskou;

láskavosťou a rýdzim poznaním... (pozri NaZ 121:41-42).

Keď sa kňazská právomoc používa v patriarchálnej rodine takýmto spôsobom, dosiahneme „úplné partnerstvo", o ktorom učil prezident Kimball. Prehlásenie o rodine vyhlasuje:

„Šťastie v rodinnom živote je najpravdepodobnejšie možné dosiahnuť vtedy, keď je založené na učeniach Pána Ježiša Krista. Úspešné manželstvá a rodiny sú založené a udržiavané na zásadách viery, modlitby, pokánia, odpustenia, úcty, lásky [a]... (*Rodina: Prehlásenie svetu, Liahona,* október, 2004).

Cirkevné povolania sa vykonávajú podľa zásad, ktoré nás riadia v práci pod kňazskou právomocou v Cirkvi. Tieto zásady v sebe zahŕňujú presvedčovanie a jemnosť, ktoré sú vyučované v 121. oddiele, a ktoré sú špeciálne dôležité v hierarchickej organizácii Cirkvi.

Zásady, ktoré som určil ako tie, ktoré používajú kňazskú právomoc sú pochopiteľnejšie a príjemnejšie pre vydatú ženu ako pre slobodnú ženu, najmä pre slobodnú ženu, ktorá nebola nikdy vydatá. Ona teraz nemá skúsenosť s právomocou v partnerskom vzťahu manželstva. Jej skúsenosť s kňazskou právomocou je v hierarchických vzťahoch v Cirkvi a niektoré ženy cítia, že v týchto vzťahoch nemajú žiaden hlas. Preto je povinné, aby bola v zbore efektívna zborová rada, kde si muži a ženy, ktorí pracujú ako úradníci zboru spolu pravidelne sadnú, aby sa poradili pod predsedajúcou právomocou biskupa.

V.

Chcem ukončiť s niektorými všeobecnými zásadami a osobnými skúsenosťami.

Teológia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších ľudí je zameraná na rodinu. Náš vzťah k Bohu a zmysel života na zemi sú vysvetlené na príklade rodine. Sme duchovné deti našich Nebeských Rodičov. Plán evanjelia je realizovaný prostredníctvom rodín na zemi a naše najväčšie želanie je, aby sme pokračovali v tých rodinných vzťahoch po celú večnosť. Hlavným poslaním Spasiteľovej Cirkvi je, aby nám pomohla dosiahnuť oslávenie v celestiálnom kráľovstve a to môže byť uskutočnené iba v rodinných vzťahoch.

Nečudujem sa, že je naša Cirkev známa ako rodinne orientovaná cirkev. Nečudujem sa, že nás trápia terajšie právne a kultúrne úpadky vzhľadom na pozíciu manželstva a rodenie detí. V čase, keď sa zdá, že svet stráca svoje pochopenie zmyslu manželstva a ceny rodenia detí je nevyhnutné, aby Svätí neskorších dní neboli v týchto záležitostiach zmätení.

Verná ovdovená matka, ktorá nás vychovala nebola zmätená ohľadom večnej povahy rodiny. Vždy si ctila pozíciu nášho zosnulého otca. Urobila ho súčasťou nášho domova. Hovorila o večnom trvaní ich chrámového manželstva. Často nám pripomínala, čo by náš otec chcel, aby sme spravili, aby sme si uvedomili Spasiteľov prísľub, že by sme mohli byť rodinou navždy.

Spomínam si na skúsenosť, ktorú dokazuje na dopad jej učenia. Jedného roku, tesne pred Vianocami ma náš biskup požiadal, ako diakona, aby som mu pomohol poroznášať vianočné košíky vdovám v našom zbore. Ku každým dverám som zaniesol košík s jeho pozdravom. Keď sme prišli k nášmu domu, zostal tam jeden košík. Podal mi ho a povedal, že je pre moju mamu. Keď odišiel, stál som v snehu a čudoval sa, prečo máme košík pre moju mamu. Nikdy sa o sebe nezmieňovala ako o vdove, a mňa nikdy nenapadlo, že ňou bola. Pre 12-ročného chlapca nebola vdova. Mala manžela a my sme mali otca. On bol iba na chvíľku preč.

Teším sa na ten úžasný čas, keď budú tí, ktorí sú odlúčení znovu zjednotení a všetci z nás budú úplní, tak ako to Pán sľúbil. Svedčím o Ježišovi Kristovi, Jednorodenom Synovi Večného Otca, ktorého kňazská právomoc a ktorého uzmierenie a vzkriesenie umožňujú, aby bolo toto všetko možné, v mene Ježiša Krista, amen.

Mladým ženám
Starší Jeffrey R. Holland
Kvórum dvanástich apoštolov

Buďte ženou v Kristovi. Vážte si svojho vzácneho postavenia v očiach Božích. On vás potrebuje. Táto Cirkev vás potrebuje. Svet vás potrebuje.

Otec čas na mňa pred pár mesiacmi vymyslel škaredý žart. Objavila sa jedného rána s iskrou v oku a s vlasmi v chvoste, pozdravila ma iskrivým úsmevom---náhle som si toho dňa uvedomil, pri oslavách jej narodenín, že mám vnučku-teenagerku. Premýšľal som o tom minútku a potom som urobil to čo by urobil každý zodpovedný a dôstojný „dospelák“. Vrátil som sa späť do postele a zakryl sa až po uši.

Odhliadnuc od tradičných žartov o trýznivej skúsenosti s výchovou teenagerov, chcel by som povedať mojej vlastnej vnučke a veľkej väčšine mladých tejto Cirkvi, ktorých stretávam po celom svete ako mimoriadne hrdí sme na vás. Morálne a fyzické nebezpečenstvo existuje takmer všade okolo vás a denne sú okolo vás prítomné tucty pokušení, a predsa väčšina z vás sa snaží robiť to čo je správne.

Dnes poobede by som chcel pozdvihnúť svoj hlas a pochváliť vás, vyjadriť vám svoju lásku, svoju podporu a svoj obdiv. Pretože toto drahé najstaršie vnúča, o ktorom hovorím, je mladá žena, chcel by som osloviť mladé ženy v Cirkvi. Dúfam, že duch toho čo chcem povedať sa môže vzťahovať ako na ženy tak aj na mužov akéhokoľvek veku. Avšak, ako kedysi spieval Maurice Chevalier, „ďakujem nebu za malé dievčatá“.

Najskôr by som chcel, aby ste boli hrdé na to, že ste ženy. Chcem, aby ste cítili to čo to naozaj znamená, vedeli kým naozaj ste. Vy ste doslova duchovné dcéry nebeských rodičov [s] božskou podstatou a [večným] osudom.[1] Tento posol pravdy má byť hlboko zakotvený vo vašej duši a má byť základom každého rozhodnutia, ktoré učiníte počas toho ako budete rásť do zrelého ženstva. Nebude väčšieho potvrdenia o vašej dôstojnosti, vašej hodnote, vašich výsadách a vášho potenciálu. Váš Otec v Nebi pozná vaše meno a pozná vašu situáciu. Počuje vaše modlitby. Pozná

vaše nádeje a sny, vrátane vašich obáv a úzkostí. A vie čím sa môžete stať prostredníctvom viery v Neho. Pre toto vaše božské dedičstvo máte spolu so všetkými vašimi duchovnými sestrami a bratmi úplnú rovnosť v Jeho očiach a ste oprávnené prostredníctvom poslušnosti stať sa zákonnými dedičkami v Jeho večnom kráľovstve ako „dedičia Boží a spoludediči Kristovi“.[2] Hľadajte porozumenie významu týchto náuk. Všetko čo Kristus učil, učil tiež ženy rovnako ako mužov. V skutočnosti v znovuzriadenom svetle evanjelia Ježiša Krista, žena, vrátane mladej ženy, obsadzuje majestát patriaci len jej v božskom zmýšľaní Stvoriteľa. Ste, ako raz povedal Starší James E. Talmage „posvätené slávnostným úradom, ktorý sa nikto nemôže odvážiť znevážiť“.[3]

Buďte ženou v Kristovi. Vážte si svojho vzácneho postavenia v očiach Božích. On vás potrebuje. Táto Cirkev vás potrebuje. Svet vás potrebuje. Trvalá dôvera žien v Boha a neochvejná oddanosť veciam Ducha boli vždy kotvou, keď boli vietor a vlny života neúprosné.[4] Hovorím vám to čo povedal prorok Joseph pred viac ako 150-timi rokmi---„Ak žijete tak, aby ste si zaslúžili vaše výsady, anjeli nemôžu konať inak, iba sa stať vašimi spoločníkmi.“[5]

Všetko toto je len pokusom povedať vám, aké má váš Otec v Nebi pocity ohľadom vás a čím si praje, aby ste sa stali. A ak časom niektorá z vás menej rozumie tomu, čo od nej Boh chce alebo sa prikloní k životu, ktorý nie je celkom podľa pravidiel, potom vám vyjadrujeme ešte väčšiu lásku a prosíme vás, aby ste zo svojich teenagerských rokov urobili triumf, a nie tragédiu. Otcovia a matky, proroci a apoštoli nemajú inú motiváciu než požehnávať váš život a ochrániť vás pred každým možným trápením, pred ktorým vás ochrániť môžeme.

Aby ste si mohli uplatniť požehnania a ochranu Nebeského Otca, žiadame vás, aby ste zostali verné zásadám evanjelia Ježiša Krista a *nie* otrocky nasledovali chvíľkové vrtochy módy. Cirkev nikdy nebude popierať vašu morálnu slobodnú vôľu v tom čo konkrétne máte nosiť a ako presne máte vyzerať. Cirkev ale bude vždy vyhlasovať normy a vždy bude vyučovať zásady. Ako učila sestra Tannerová dnes ráno jedným z týchto pravidiel je cudnosť. V evanjeliu Ježiša Krista, *cudnosť* v obliekaní platí *vždy* aj pre módu. Naše normy *ne*rátajú so spoločenským kompromisom.

Brožúra *Pre posilnenie mládeže* hovorí veľmi jasne vo svojej výzve pre mladé ženy, aby sa vyhýbali oblečeniu, ktoré je príliš tesné, príliš krátke alebo nevhodne odhaľujúce v každom smere, vrátane odhaleného brucha.[6] Rodičia, prosím, prečítajte si znova túto brožúru s vašimi deťmi. Iba z lásky potrebujú určité obmedzenia._ Mladé ženy, vyberajte si svoje oblečenie tak ako by ste si vyberali svojich priateľov---v oboch prípadoch zvoľte to čo vás zdokonalí a dá vám sebaistotu, keď budete stáť v prítomnosti Boha.[7] Dobrí priatelia vás nikdy nezahanbia, neponížia vás ani vás nezneužijú. Tak isto ako vaše oblečenie.

Mám špeciálnu prosbu ohľadom toho, ako by sa mladé ženy mali obliekať na Cirkevné zhromaždenia a nedeľné bohoslužby. Zvykli sme si hovoriť o „najlepšom oblečení“ alebo o „nedeľnom oblečení“ a snáď by sme tak mali robiť znovu. V každom prípade od dávnych časov po súčasnosť sme vždy boli vyzývaní, aby sme prezentovali to najlepšie z nášho vnútro a z nášho zovňajšku, keď vstupujeme do domu Pána---a zasvätená kaplnka Svätých neskorších dní je „domom Pána“. Naše oblečenie a obutie nepotrebuje byť drahé, v skutočnosti nemá byť drahé, ale nemá to byť oblečenie na cesty alebo na pláž. Keď prichádzame uctievať Boha a Otca nás všetkých a prijímame Večeru Pána, symbolizujúcu uzmierenie Ježiša Krista, máme byť tak vzhľadní a úctiví a tiež aj dôstojní a primeraní tak ako len môžeme byť. Mali by sme byť

rozpoznateľní svojím zjavom a tak isto svojím chovaním, že naozaj sme nasledovníci Krista, že v duchu uctievania sme pokornými a milujúceho srdca a že si naozaj prajeme, aby bol duch Spasiteľa vždy s nami.

V tomto istom smere by som rád hovoril aj o ešte citlivejšej téme. Žiadam vás, mladé ženy, akceptujte prosím viac seba samé, vrátane tvaru vášho tela a štýlu, s trošku menšou túžbou vyzerať ako niekto iný. Každý z nás sme iný. Niektorí sú vysokí a iní nízki. Niektorí sú bacuľatí a iní chudí. A skoro všetci niekedy chceme, alebo to chcú iní, aby sme boli niekým, kým nie sme! Ale ako povedal jeden poradca teenagerke: „Nemôžeš žiť svoj život v obavách z toho, že svet na teba zíza. Ak dovolíš, aby si sa kvôli mienke ľudí stala nesmelou, vzdávaš sa svojej sily... Kľúčom k tomu, aby si sa cítila [sebaisto] je to, že budeš vždy počúvať svoje vnútorné ja---[skutočné *ja*].“[8] A v kráľovstve Božom je skutočné ty cenené viac ako rubíny.[9] Každá mlada žena je dieťaťom osudu a každá dospelá žena je mocná sila dobra.. Zmienil som sa o dospelej žene, pretože vy, sestry, ste našimi najlepšími príkladmi pre tieto mladé ženy. A ak ste posadnuté tým, že chcete mať veľkosť 36 nebuďte veľmi prekvapené, keď vaša dcéra alebo dievča v triede Ruží bude chcieť robiť to isté a ochorie, keď sa bude pokúšať to dosiahnuť. Všetci máme byť tak fit ako len môžeme---to je to čo je dobré na náuke Slova múdrosti. To znamená stravovať sa správne a cvičiť a pomáhať našim telesným funkciám fungovať v ich optimálnej sile. Pravdepodobne my všetci sa môžeme zlepšiť v tomto ohľade. Ale ja tu hovorím o optimálnom zdraví; nie o univerzálnej optimálnej váhe.

Na rovinu, svet je v pohľade na to koľko vážite, brutálny. Ste bombardované vo filmoch, televízii, módnych časopisoch a reklame posolstvom, že to ako vyzeráte je všetkým! Cieľom je, že „ak vyzeráte dostatočne dobre, váš život bude fantastický a vy budete šťastné a populárne“. Takýto druh tlaku je nesmierny v teenagerskom veku, nehovoriac o neskoršom veku dospelej ženy. V nespočetných prípadoch sa udeje tak veľa s ľudským telom, aby sa dosiahol aký taký fiktívny (podotýkam povrchný) štandard. Ako nedávno povedala jedna hollywoodska hviezdička: „Stali [sme sa] posadnutými krásou a fontánou mladosti ... [som] ... zarmútená, akým spôsobom sa ženy [vrátane mladých žien] mrzačia ... pri ich hľadaní. Vidím ženy po tridsiatke ... vyťahujú toto tu a vstrekujú tamto späť. [Je to] vec tak nezvratná a ťažko napraviteľná. [Nemôžete sa toho zbaviť.] ...Je to naozaj šialené ... čo spoločnosť robí ženám.“[10]

Toto neprimerané zapodievanie sa sebou a fixácia na fyzický vzhľad je viac než spoločenské šialenstvo; je to duchovne deštruktívne a zahŕňa to stále viac nešťastných žien, vrátane mladých žien čeliacich súčasnému svetu. A ak sú dospelí zaujatí svojim vzhľadom---odsávaním tuku, prepichovaním, implantovaním a prerábaním všetkého čo sa prerobiť dá---takéto tlaky a strach budú isto prechádzať aj na deti. V istom bode sa problém stane tým čo Kniha Mormonova volá „márne predstavy“[11]. A v svetskej spoločnosti nekontrolovateľne narastá tak márnosť ako *aj* predstavy. Jeden by naozaj potreboval skvelú a veľkú súpravu mejkapu, aby mohol konkurovať tváram v médiách všade okolo nás. Ešte aj na konci dní tu stále budú takí čo sa budú posmievať a ukazovať prstom, tak ako to videl Lehi,[12] pretože akokoľvek sa niekto snaží, vo svete lesku a módy to nikdy nebude dosť dobré.

Žena, ktorá nie je nášho vierovyznania raz napísala niečo čo ju ovplyvňovalo po mnoho rokov práce s krásnymi ženami, videla zopár vecí, ktoré majú všetky spoločné a žiadna z nich nemala súvislosť s mierami a tvarmi. Povedala, že najmilšia žena, ktorú poznala žiarila zdravím, úprimnou

osobnosťou a láskou k učeniu, stabilitou charakteru a čestnosťou. Ak môžeme pridať príjemný a láskavý duch Pána nesený takou ženou, potom toto popisuje milujúcu povahu ženy v akomkoľvek veku alebo čase, *každý* prvok, ktorý je zdôrazňovaný je dosiahnuteľný prostredníctvom požehnaní evanjelia Ježiša Krista.

V závere. Veľa toho bolo v poslednej dobe povedané v zábavných médiách o momentálnom trende „reality show". Nie som si istý, čo sú to reality show a z celého svojho srdca sa podelím o realitu tohto evanjelia s prenádhernou generáciou mladých žien rastúcich v tejto Cirkvi.

Slávnostne vám vyhlasujem, že Otec a Syn sa naozaj zjavili prorokovi Josephovi Smithovi, mladému mužovi, ktorého v tom veku, v ako ste teraz vy Boh povolal. Svedčím vám, že k nemu tieto božské bytosti hovorili, on počul ich večný hlas a videl ich oslávené telá.[13] Tento zážitok bol taký skutočný v jeho vlastnom prostredí ako bol zážitok apoštola Tomáša, keď mu Spasiteľ povedal: „Daj sem prst a pozri sa na moje ruky; daj sem ruku a vlož ju do môjho boku ... nebuď viac neveriaci ale veriaci."[14]

Svojej vnučke a každému inému mladému človeku v Cirkvi vydávam svoje osobné svedectvo o tom, že Boh je *skutočne* náš Otec a Ježiš Kristus je *skutočne* Jeho Jednorodený Syn v tele, Spasiteľ a Vykupiteľ sveta. Svedčím, že toto je skutočne Cirkev a kráľovstvo Božie na zemi, že praví proroci viedli tento ľud v minulosti a pravý prorok, prezident Gordon B. Hinckley, ho vedie teraz. Nech môžete spoznať nekonečnú lásku, ktorú pre vás majú vedúci Cirkvi a nech vás večná skutočnosť evanjelia Ježiša Krista pozdvihuje nad pomíňajúce sa obavy a teenagerskú úzkosť, o toto sa modlím v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1. Pozri „Rodina: Prehlásenie svetu" *Liahona,* október 2004, 49.
2. Rímskym 8:17.
3. James E. Talmage, „The Eternity of Sex", *Young Woman's Journal,* október 1914, 602.
4. Pozri J. Reuben Clark, v Conference Report, apríl, 1940, for a lengthy tribute to women of the Church.
5. *History of the Church,* 4:605.
6. *For the Strength of Youth* brožúra, 2001, 15.
7. Pozri NaZ 121:45.
8. Julia DeVillers, *Teen People,* september 2005, 104.
9. Príslovia 3:15.
10. Halle Berry, citované z "Halle Slams 'Insane' Plastic Surgery", *This Is London,* 2. augusta, 2004, www.thisislondon.com/showbiz/articles/12312096?source=PA.
11. Pozri 1. Nefi 12:18.
12. Pozri 1. Nefi 8:27. Pozri Douglas Bassett, „Faces of Worldly Pride in the Book of Mormon", *Ensign,* október 2000, 51 for an excellent discussion of this issue.
12. Pozri Joseph Smith---History 1:24--25.
13. Ján 20:27.

Pravé šťastie: Vedomé rozhodnutie
Starší Benjamín De Hoyos
Sedemdesiatnik

Šťastie je stavom duše. Tento radostný stav prichádza ako výsledok spravodlivého žitia.

„Život je dobrý, ak žijeme tak, že si ho takým spravíme." Toto je časť z inšpirujúceho posolstva, ktoré som si pred mnohými rokmi prečítal. To, čo sa v posolstve nazýva „dobrý život" je výsledkom toho, akým spôsobom konáme, čo sa rozhodneme povedať a dokonca i aký druh myšlienok si vyberieme.

Nikto sa nemusí cítiť osamotený na ceste života, pretože všetci sme pozvaní, aby sme prišli ku Kristovi a boli v Ňom zdokonalení. Šťastie je dôvodom toho, prečo máme evanjelium a dôvodom vykupujúceho uzmierenia pre všetkých ľudí.

Príbeh v Knihe Helamanovej to vyjadruje výstižne, že Pán je milosrdný ku *všetkým tým*, ktorí budú z úprimnosti svojho srdca vzývať Jeho sväté meno.

Áno, tak vidíme, že brána nebies je otvorená *pre všetkých*, dokonca *i tých, ktorí uveria* v meno Ježiša Krista, ktorý je Synom Božím.

Áno, vidíme, *že ktokoľvek si to praje*, sa môže držať slova Božieho, ktoré je rýchle a mocné a ktoré... povedie človeka Kristovho na priamu a úzku cestu...

A dovedie ich duše, áno, ich nesmrteľné duše k pravici Božej v kráľovstve nebeskom...[1]

Moji drahí bratia a sestry, musíme uznať, že rozhodujúcim faktorom je „chcieť niečo urobiť", a to nás privedie k tomu, aby sme sa držali slova Božieho a boli šťastní. Vytrvalosť v robení správnych rozhodnutí je to, čo nás privedie k šťastiu.

Šťastie prichádza ako výsledok našej poslušnosti a odvahy nasledovať vždy vôľu Božiu, aj za tých najťažších okolností. Keď prorok Lehi varoval obyvateľov Jeruzalema, vysmievali sa mu a, podobne ako u ostatných dávnych prorokov, usilovali mu o život. Prorok Nefi povedal, že nám ukáže, že láskyplné milosrdenstvá Pána *sú nad všetkými tými*, ktorých si On vyvolil pre ich vieru, aby ich urobil mocnými až k moci vyslobodenia.[2]

Keď som slúžil ako misionár v severnom Mexiku, tak nám pár dní po krstnom obrade rodiny Valdezovej zavolal brat Valdez, aby nás pozval k sebe domov. Mal pre nás dôležitú otázku. Teraz, keď poznal Pánovu vôľu ohľadom Slova múdrosti, a aj napriek tomu, že by bolo pre neho ťažké nájsť si nové zamestnanie, uvažoval nad tým, či má aj naďalej pracovať pre spoločnosť vyrábajúcu cigarety, v ktorej pracoval už veľa rokov. Iba o pár dní neskôr nás brat Valdez opäť požiadal, aby sme ho prišli navštíviť. Rozhodol sa, že dá výpoveď, lebo nebol ochotný ísť proti svojmu presvedčeniu. Potom nám s úsmevom a vzrušením v hlase povedal, že v ten istý deň, keď dal výpoveď, mu zavolali z inej spoločnosti a ponúkli mu oveľa lepšie zamestnanie.

Áno, šťastie nájdeme uprostred skúšky našej viery. Pán sa nám ukazuje prostredníctvom láskyplných milosrdenstiev, ktoré nájdeme na ceste šťastia. V našich životoch vidíme Jeho ruku so zvýšenou jasnosťou.

Šťastie je stavom duše. Tento radostný stav prichádza ako výsledok spravodlivého žitia.[3]

Pred niekoľkými rokmi, keď som slúžil ako misijný prezident, bola moja manželka Evelia svedkom dojímavej scény šťastia, keď videla vernú... rodinu vstupujúcu do kaplnky. Táto matka a jej dve malé deti išli v ten deň peši z ich skromného domova počas neznesiteľného tepla...na cirkevné zhromaždenie. Nikdy si nemysleli, že tam uvidia Staršieho Cruza, odhodlaného misionára, ktorý sa s nimi pred rokom podelil o posolstvo znovuzriadeného evanjelia. Toto úžasné prekvapenie bolo kľúčom k tomu, aby si uvedomili aké veľké šťastie im evanjelium prinieslo do ich životov. Deti sa rozbehli, aby ho objali a kým tvár Staršieho Cruza zaplavili slzy radosti, matka chytila jeho dlane do svojich a úprimne mu poďakovala za to, čo urobil, aby požehnal ich rodinu. Naozaj našli to šťastie, ktoré je pripravené a vyčlenené pre svätých.[4]

Prorok Joseph Smith vyhlásil: „Šťastie je predmetom a úmyslom našej existencie a bude jej koncom, ak budeme nasledovať cestu, ktorá k nemu vedie, ktorou je cnosť, spravodlivosť, vernosť, svätosť a dodržiavanie Božích prikázaní.“[5]

Po ťažkostiach na dlhej ceste do zasľúbenej zeme a po 30-ch rokoch verného úsilia dodržiavať Božie prikázania,[6] zhrnul neúnavný... prorok Nefi z Knihy Mormonovej dejiny svojho ľudu, keď povedal, že sa stalo to, že žili šťastne.[7]

Prorok, kráľ Benjamín, vysvetľuje v Knihe Mormonovej, že šťastie je: ... požehnaný a šťastný stav tých, ktorí dodržiavajú Božie prikázania. Veď si máme všimnúť, že sú požehnaní vo všetkých veciach, ako časných tak i duchovných.[8]

Áno, moji drahí bratia a sestry, život je dobrý, ak žijeme tak, že si ho takým spravíme. Veriť, túžiť, rozhodovať sa a správne si vybrať sú jednoduché skutky, ktoré prinášajú zvýšenie šťastia a zvýšenie vnútorného uistenia, ktoré presahuje tento život.

Zapamätajme si, že Pán sa nám stále prihovára, keď hovorí: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!“[9] Viem, že On žije a že neustále klope na naše dvere. On znovuzriadil Svoju Cirkev a plnosť evanjelia prostredníctvom proroka Josepha Smitha a prostredníctvom Knihy Mormonovej. Dokonca i teraz riadi Svoju Cirkev a Svoje kráľovstvo prostredníctvom nášho milovaného proroka prezidenta Gordona B. Hinckleyho.

Nechávam vám moju lásku a moje pokorné svedectvo v mene Pána Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY
1. Pozri Helaman 3:27-30 zvýraznenie pridané.
2. Pozri 1. Nefi 1:20 zvýraznenie pridané.
3. Pozri Guide to the Scriptures, „Joy“, (Radosť), 137.
4. Pozri 2. Nefi 9:43.

5. *History of the Church*, 5:134--35.
6. Pozri 2. Nefi 5:10.
7. Pozri 2. Nefi 5:27.
8. Pozri Mosiáš 2:41.
9. Matúš 11:28.

Kniha Mormonova, nástroj pre zhromaždenie Izraela
Starší C. Scott Grow
Sedemdesiatnik

Ježiš Kristus nám dal Knihu Mormonovu ako nástroj pre zhromaždenie Izraela.

Pred tridsiatimi šiestimi rokmi som slúžil na misii v juhovýchodnom Mexiku. V tom čase tam neboli žiadne koly, tie najväčšie mestá v misii mali iba dve pobočky. Boli tam obmedzené možnosti pre vzdelanie a veľa chudoby. S výnimkou dvoch či troch misionárov boli všetci ostatní zo Spojených štátov.

Pamätám si na ľudí z pobočky Nealtican. Všetky budovy v meste boli z hlinených tehál, okrem katolíckej katedrály a kaplnky Svätých neskorších dní. Pamätám sa na to, ako som stál v malom tehlovom domčeku predsedu pobočky. Podlaha bola z udupanej zeme, okná nemali sklo a namiesto dverí visel koberec. V dome nebol žiaden nábytok. Jeho rodina nemala topánky.

Avšak boli to šťastní ľudia. Povedal mi, že predali všetko, čo mali, aby si mohli kúpiť lístky na autobus do chrámu v Mesa, kde boli spečatení na čas a celú večnosť. Mnoho členov pobočky urobilo to isté.

Pred mesiacom som sa do Mexika vrátil, aby som slúžil v predsedníctve územia Severného Mexika. Dnešné Mexiko je úplne iné ako to pred 36-mi rokmi. Nealtican je centrom prekvitajúceho kolu Sionu. Mexiko má 200 kolov a milión členov Cirkvi. Mnohí vedúci kolov a zborov majú vysoké vzdelanie a sú finančne zaistení. Tisícky mladých mužov a žien z Mexika slúžia ako misionári na plný úväzok.

Videnie, ktoré mal Lehi a ktoré Nefi vysvetlil sa naozaj napĺňa. Lehi prorokoval, že v ten deň bude zbytok jeho *semena* vedieť, že sú z *domu Izraela* a že sú ľudom *zmluvy* Pána, a potom budú *vedieť* a prídu k poznaniu svojich *praotcov*, a tiež k znalosti *evanjelia* svojho Vykupiteľa, ktoré *On* vyučoval ich *otcov*, a preto prídu k poznaniu svojho *vykupiteľa*.[1]

Ľudia z Mexika a z ostatných Latinsko-amerických krajín sú skutočne jednými z potomkov prorokov. Kniha Mormonova je ich dedičstvo. Ježiš Kristus slúžil medzi ich otcami.

Po Svojom zmŕtvychvstaní zostúpil Ježiš Kristus z neba, odetý v bielom rúchu a stál uprostred ich potomkov tu na Americkom kontinente. Vystrel svoje ruky a povedal, že On je Ježiš Kristus, o ktorom proroci svedčili, že príde na svet. Povedal, že On je svetlo a život tohto sveta.[2] Preto máme vyzdvihnúť naše svetlo, aby svietilo svetu. Lebo On je svetlo, ktoré máme vyzdvihovať.[3]

Spasiteľ zopakoval túto radu pre Cirkev v dnešnej dobe, keď povedal, že hovorí všetkým nám, aby sme povstali a svietili, aby naše svetlo mohlo byť štandardou pre národy.[4] Ježiš Kristus je svetlom, ktoré máme vyzdvihovať ako štandardu pre všetky národy. Ponúkame dodatočné svetlo Ježiša Krista, tak ako je zjavené v Knihe Mormonovej, Ďalšom svedectve o Ježišovi Kristovi.

Prezident Hinckley nás vyzval, aby sme si prečítali či znovu prečítali Knihu Mormonovu do konca roka, keď si pripomíname 200-té výročie narodenia proroka Josepha Smitha. Keď tak robíme, ctíme si Josepha Smitha, ktorý preložil Knihu Mormonovu prostredníctvom daru a moci Božej.[5]

Keď sa dávny prorok Moroni zjavil Josephovi Smithovi, povedal mu, že Boh mal pre [neho] dielo, ktoré [má] vykonať, a že [jeho] meno bude pokladané za dobré i zlé medzi všetkými národmi, pokoleniami a jazykmi, ináč povedané, že bude vyslovované v dobrom i zlom medzi všetkými ľuďmi.[6]

Toto proroctvo sa splnilo. Meno Josepha Smitha poznajú a ctia po celom svete, dokonca i v odľahlej dedine Nealtican v Mexiku.

Nedávno mi jeden člen z Monterrey v Mexiku povedal, ako Kniha Mormonova zmenila jeho život. Keď bol Jesús Santos teenager, imponovalo mu správanie misionárov Svätých neskorších dní, ktorých videl kráčať po zaprášených uliciach. Chcel sa s nimi porozprávať o ich Cirkvi, ale jeho kamarát mu povedal, že musí počkať, kým ho neoslovia oni.

Mnohokrát išiel k Cirkevnej budove a cez železný plot sa pozeral na misionárov a na hrajúcu sa mládež. Vyzerali tak šťastne a on chcel byť jedným z nich. Oprel si svoju bradu o plot a dúfal, že si ho všimnú a pozvú ho, aby sa k nim pridal. Nikdy sa to nestalo.

Keď mi Jesús rozprával tento príbeh, povedal: „Je to smutné. Bol som mladým mužom a mohol som slúžiť na misii.“

Potom sa presťahoval do Monterrey. O *deväť* rokov neskôr bol na návšteve u priateľa na druhej strane mesta, keď misionári zaklopali na dvere. Jeho priateľ ich chcel poslať preč. Jesús ho uprosil k tomu, aby dovolil misionárom porozprávať sa s nimi aspoň na dve minúty. Priateľ súhlasil.

Misionári hovorili o Knihe Mormonovej, o tom ako Lehiho rodina cestovala z Jeruzalema do Ameriky a o tom, ako vzkriesený Ježiš Kristus navštívil potomkov Lehiho v Amerike.

Jesús chcel vedieť viac. Najviac ho zaujal obrázok, ktorý znázorňoval Kristovu návštevu v Amerike. Dal misionárom svoju adresu. Čakal celé mesiace, ale nikto sa s nim nespojil.

Prešli ďalšie tri roky. Nejakí priatelia pozvali jeho rodinu na rodinný domáci večer. Dali mu Knihu Mormonovu.

Hneď ako začal čítať Knihu Mormonovu, vedel, že je pravdivá. Konečne, 12 rokov po tom ako sa po prvýkrát dozvedel o Cirkvi, sa dal on a jeho manželka pokrstiť. Stratili toľko veľa rokov. Keby sa s ním misionári porozprávali, keby si mládež všimla osamoteného chlapca pozerajúceho ponad

plot, keby ho misionári v Monterrey našli doma, jeho život mohol byť počas týchto 12-ch rokov iný. Našťastie ho členovia v susedstve pozvali na rodinný domáci večer a podelili sa s ním o tú knihu, ktorá má takú úžasnú moc k obráteniu, o Knihu Mormonovu.

Dnes slúži Jesús Santos ako prezident chrámu v Monterrey v Mexiku.

Ježiš Kristus nám dal Knihu Mormonovu ako nástroj pre zhromaždenie Izraela. Počas Svojej návštevy v Amerike povedal ľuďom, že keď sa tieto veci stanú, že keď tvoje *semeno* začne spoznávať tieto veci---bude to pre nich *znamenie*, aby *vedeli*, že dielo Otcove sa už začalo, aby sa vyplnila *zmluva*, ktorú uzatvoril s ľudom, ktorý je z *domu Izraela*.[7]

Kniha Mormonova je *sama o sebe svedkom* pre ľudí v Latinskej Amerike a pre všetky národy. To, že táto kniha vyšla na svetlo v týchto neskorších dňoch, je svedkom toho, že Boh začal opäť *zhromažďovať roztrúsený Izrael.*

V mojej mysli stále vidím Jesúsa Santosa ako otrhaného 18-ročného chlapca pozerajúceho sa ponad plot na kaplnku. Vidíte ho tiež? Môžete ho a jemu podobných pozvať, aby sa stali jedným z nás? Koho poznáte, kto môže poslúchnuť vašu výzvu k tomu, aby si prečítal Knihu Mormonovu? Vyzvete ich? Nečakajte.

Svedčím o tom, že Joseph Smith je prorokom znovuzriadenia. Kniha Mormonova, Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi je prostriedkom k tomu, aby sa ľudia zo všetkých krajín zhromaždili v Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Táto Cirkev je vybudovaná na apoštoloch a prorokoch, tak ako to bolo za dávnych čias. Prezident Gordon B. Hinckley je dnes Pánovým pomazaným prorokom na zemi. Ježiš Kristus je naším Spasiteľom a Vykupiteľom. Toto je Jeho Cirkev a kráľovstvo. On je Kráľ Emmanuel.

O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1. Pozri 1. Nefi 15:14; zvýraznenie pridané.
2. Pozri 3. Nefi 11:10--11.
3. Pozri 3. Nefi 18:24.
4. Pozri NaZ 115:5.
5. Kniha Mormonova, úvod.
6. Joseph Smith---History 1:33.
7. Pozri 3. Nefi 21:7; zvýraznenie pridané.

„Keby mal Kristus moje možnosti...“
Starší Paul K. Sybrowsky
Sedemdesiatnik

Náš Spasiteľ, Ježiš Kristus, učí o tom, že je dôležité, aby sme hľadali toho, kto sa stratil.

Pred mnohými rokmi, keď mali naše najstaršie deti šesť, štyri a dva roky, sme ich s moju manželkou prekvapili jedným kvízom. Každý deň sme ako rodina čítali Knihu Mormonovu.

„Kto bol ten muž," spýtala sa moja manželka, „ktorý išiel do lesa poľovať, ale namiesto toho sa modlil celý deň až do noci?"

Po chvíľke ticha im prišla na pomoc: „Jeho meno sa začína na E...e...e..."

Z kúta miestnosti vykríklo naše dvojročné dieťa: „Nos!"

Ozvalo sa dieťa, ktoré sa hralo v rohu---to, o ktorom sme si mysleli, že je príliš malé, aby to chápalo. Enos! Bol to Enos, ktorý išiel do lesa poľovať, ale jeho vlastná duša hladovala. Hoci jeho záznam nehovorí o tom, že sa v lese stratil, príbeh o Enosovi nás učí, že sa tam našiel---a potom pocítil túžbu po blahu svojich bratov.

V Novom zákone nás náš Spasiteľ, Ježiš Kristus, učí o tom, že je dôležité, aby sme hľadali toho, kto sa stratil:

„Keby niekto z vás mal sto oviec a stratil by jednu z nich, či nenechá deväťdesiatdeväť na pustatine a nejde za stratenou, kým ju nenájde?

A keď ju nájde, položí si ju s radosťou na plecia" (Lukáš 15:4-5).

Od pádu Adama je celé ľudstvo v stratenom a padlom stave. Ako mnohí z vás, i začiatky môjho „nájdenia" prišli s dvomi vernými misionármi. V roku 1913 učili v Dánsku Starší C. Earl Ander a Robert H. Sorenson mojich starých rodičov o evanjeliu Ježiša Krista a pokrstili ich. Moji rodičia nás učili dôležitosti usilovnej práce, čestnosti a bezúhonnosti. Avšak v jednej krátkej generácii sme prestali byť aktívni v Cirkvi a v znalosti o evanjeliu. Keď sa pozerám späť, spomínam si ako ma moji kamaráti vo veľmi mladom veku pozývali do Primáriek. Moje prvé skúsenosti s cirkvou boli založené na priateľstvách v Primárkach.

Jedno sobotné popoludnie, keď som mal takmer 12 rokov, som otvoril predné dvere domu, potom ako sa ozvalo zaklopanie. Niekoľko mojich priateľov---diakonov, oblečených v bielych košeliach a v kravatách---prišlo pre mňa na moje prvé Kňazské zhromaždenie. Môj vedúci kráčal vedľa mňa, keď sme išli dole kopcom k Tabernáklu na Chrámovom námestí. Bolo to Kňazské zasadanie aprílovej Generálnej konferencie.

Lloyd Bennett bol mojím skautským vedúcim. Dosť často ma v sobotňajšie popoludnia vyzdvihoval a brával do Skautskej kancelárie, aby sme kúpili potrebné odznaky a iné zásoby. Počas cesty sme sa rozprávali. Stal sa mojim dôverným priateľom. Lloyd Bennett, tak ako mnohí iní, venoval svoj čas jednej stratenej ovci.

Títo úžasní priatelia a vedúci chápali nedávnu radu Staršieho M. Russella Ballarda, aby „našli ešte jednu" („One More", *Liahona,* máj 2005,71) a chápali, čo si to vyžadovalo. Niekedy je osoba v rohu tou, nad ktorou sme ani neuvažovali.

Moja vlastná skúsenosť, podobná Enosovej, prišla, keď som mal 18 a pokľakol som v modlitbe v kasárňach vo Fort Ord, v Kalifornii. Potom ako sa zhasli svetlá---kľačiac na tvrdej podlahe, som sa, ako Enos, našiel. Pocítil som že mám slúžiť na misii na plný úväzok. Moje srdce bolo naplnené vďačnosťou k tým mnohým, ktorí mi pomohli, aby som spoznal kým som a spoznal Krista a Jeho evanjelium. Pochopil som, že naspäť domov sa dostanem prostredníctvom nášho Spasiteľa, Ježiša Krista.

A príde na svet, aby vykúpil svoj ľud; a on vezme na seba priestupky tých, ktorí veria v jeho meno; a toto sú tí, ktorí budú mať večný život, a k nikomu inému spasenie nepríde (pozri Alma 11:40).

Starozákonný prorok Izaiáš vyhlásil, keď uvidel náš deň, v ktorom bude znovuzriadené evanjelium:

„Takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, zdvihnem ruku k pohanom a svoju koruhvu pozdvihnem k národom; tvojich synov prinesú v náručí a tvoje dcéry donesú na pleci" (Izaiáš 49:22).

Keď nám záleží na tej jednej ovečke, bratia a sestry, vidíme vyplnenie tohto proroctva. Vidíte ako ste aj vy boli nesení v náručí a na pleciach---odnesený do bezpečia?

Čo by urobil náš Spasiteľ s možnosťami, ktoré máme my k tomu, aby sme mali vplyv na tú jednu ovečku? Keď uplatňujeme túto zásady: *„Keby mal Kristus moje možnosti, čo by urobil?"* naše rozhodnutia v živote budú zamerané na Krista.

Viem osobne, že náš milovaný Starší Neal A. Maxwell sa vždy snažil nájsť tú jednu stratenú ovcu. Lebo tak ako Nefi aj on pracoval usilovne, aby písal a presvedčil [každého z nás],... aby veril v Krista a bol zmierený s Bohom (pozri 2. Nefi 25:23). Viem, že Starší Maxwell zavolal mnohokrát tých, dokonca i tú jednu, ktorých sa snažil priviesť ku Kristovi.

Nech už sme učiteľkou v Primárkach, vedúcim Mladých mužov, skautským vedúcim, domácim učiteľom, navštevujúcou učiteľkou alebo priateľom Pán nás bude používať k tomu aby sme ak Ho budeme počúvať, hľadali a našli „toho jedného v rohu".

Aký vďačný som za to rozhodnutie slúžiť na misii na plný úväzok, ktoré sa stalo rozhodujúcim bodom v mojom živote. Mladí muži, máte privilégium slúžiť, dokonca usilovne pracovať. Zostaňte spôsobilými, pripravte sa na kázanie evanjelia, nič neodkladajte---choďte a slúžte! Mladé ženy, môžete urobiť tak veľa pre vybudovanie Kráľovstva. Drahí seniori: potrebujeme vás!

Naša rodina mala privilégium slúžiť v Kanade s úžasnými, odhodlanými Staršími, sestrami a staršími misionármi. So srdcom k srdcu a duchom k duchu a v moci Pánovej, hľadali tú jednu a našli ich, tak ako to robia odhodlaní misionári po celom svete.

A tak boli nástrojmi v rukách Božích, aby priviedli mnohých k poznaniu pravdy, áno k poznaniu svojho Vykupiteľa (pozri Mosiáš 27:36).

Každý z nás môže byť dôležitým v niečom živote, dokonca i v ich večnom živote, ale musíme konať; musíme niečo robiť; musíme usilovne pracovať. Možno ste cítili vnuknutie k tomu, aby ste pozvali niekoho, aby sa vrátil naspäť do cirkvi alebo aby si po prvýkrát vypočul posolstvo znovuzriadeného evanjelia. Nebojte sa nasledovať toto vnuknutie. Prečo každý z nás nepozve zajtra niekoho, aby si prišiel vypočuť hlas proroka. Urobili by ste to? Dáte dnes niekomu túto výzvu? S vierou a ochotným srdcom [i s túžbou] musíme dôverovať, že Duch nám dá v pravej hodine, áno v pravej chvíli, čo máme povedať (pozri NaZ 100:6). Viem, že to tak je.

Aký vďačný som za toto povolanie opäť slúžiť, tentokrát v Austrálii. Vyjadrujem moju večnú lásku a vďačnosť mojej manželke a našim deviatim misionársky orientovaným deťom za ich lásku a podporu. Slávnostne vyhlasujem, že plnosť evanjelia je znovuzriadená na zemi, že Joseph Smith je prorokom Božím a že Kniha Mormonova je slovo Božie. Dnes nás vedie žijúci prorok, ktorým je prezident Gordon B. Hinckley. A viem, že Boh žije a viem, že Ježiš je Kristus, našim Spasiteľom a Vykupiteľom. Je to Pastierove milujúce náručie a sú to Jeho plecia, na ktorých nás vynesie domov. Chcem pokorne povedať, tak ako Enos, že musím kázať... všetkým ľuďom a hlásať Jeho slovo podľa pravdy, ktorá je v Kristovi. A že sa ... z nej teším viacej ako z čohokoľvek iného z tohto sveta (pozri Enos 1:26). O týchto pravdách vydávam svoje svedectvo, v mene Ježiša Krista, amen.

Duchovná pripravenosť: Začnite skoro a buďte vytrvalí
Starší Henry B. Eyring
Kvórum Dvanástich apoštolov

Najväčšou skúškou života je, či počúvame a poslúchame Božie prikázania uprostred búrok života.

Mnohí z nás mysleli na to ako sa pripraviť na búrku. Videli sme a cítili trápenie žien, mužov a detí, a tých starých a slabých, zaskočených hurikánmi, tsunami, vojnami a suchom. Jednou z odoziev môže otázka: „Ako sa môžem pripraviť?“ A potom prichádza náhlenie kúpiť a odložiť všetko, čo ľudia pokladajú za potrebné pre ten deň, keď môžu čeliť takýmto pohromám.

Ale existuje ešte ďalšia a dôležitejšia príprava, ktorú musíme vykonať kvôli skúškam, ktoré určite prídu ku každému z nás. Táto príprava musí začať v dostatočnom predstihu, lebo je zdĺhavá. To, čo budeme potrebovať potom sa nedá kúpiť. Nedá sa to požičať. Nedá sa to dobre uskladniť. A museli sme to používať pravidelne a nie tak dávno.

To, čo budeme potrebovať v deň našej skúšky je duchovná príprava. Je ňou to, že musíme mať takú mocnú vieru v Ježiša Krista, aby sme prešli skúškou života, od ktorej závisí naša večnosť. Táto skúška je súčasťou zámeru, ktorý mal pre nás Boh pri stvorení.

Prorok Joseph Smith nám dal Pánov opis skúšky, ktorej čelíme. Náš Nebeský Otec stvoril svet so Svojim Synom Ježišom Kristom. Tieto slová máme preto, aby nám povedali o zmysle stvorenia.

Pôjdeme dole, lebo tam je priestor a zoberieme z týchto látok a vytvoríme zem, na ktorej budú môcť títo nažívať; a vyskúšame ich, aby sme videli, či urobia všetko, o čokoľvek ich Pán ich Boh požiada.[1]

Takže, najväčšou skúškou života je, či počúvame a poslúchame Božie prikázania uprostred búrok života. Neznamená to, že musíme vydržať búrky, ale správne sa rozhodnúť počas ich besnenia. A tragédiou života je, keď v tejto skúške prepadneme, a tak zlyháme v možnosti vrátiť sa v sláve do nášho nebeského domova.

Sme duchovnými deťmi nášho Nebeského Otca. On nás miloval a učil predtým ako sme prišli na tento svet. Povedal nám, že nám chce dať všetko, čo má. Aby sme si zaslúžili tento dar, musíme získať smrteľné telo a prejsť skúškou. Pretože máme smrteľné telo, budeme čeliť bolesti, chorobe a smrti.

Budeme vystavení pokušeniu prostredníctvom túžob a slabostí, ktoré pochádzajú z nášho smrteľného tela. Zákerné a mocné sily diabla nás budú pokúšať k tomu, aby sme sa oddali týmto pokušeniam. V živote zažijeme búrky, počas ktorých sa budeme musieť s použitím viery rozhodovať o veciach, ktoré nebudeme vidieť našimi prirodzenými očami.

Bolo nám sľúbené, že budeme mať Jehovu, Ježiša Krista, ako nášho Spasiteľa a Vykupiteľa. On zabezpečí to, že budeme všetci vzkriesení. A On umožní, aby sme prešli skúškou života, ak budeme uplatňovať vieru v Neho tým, že budeme poslušní. Jasali sme nad touto dobrou správou.

Časť z Knihy Mormonovej, Ďalšieho svedectva o Ježišovi Kristovi, opisuje aká ťažká bude skúška a čo budeme potrebovať, aby sme ju spravili.

Preto rozveseľte svoje srdce a pamätajte si, že ste slobodní, aby ste jednali sami za seba---zvolili si cestu večnej smrti alebo cestu večného života.

Preto, moji milovaní bratia, zmierte sa s vôľou Božou a nie s vôľou diabla a tela; a pamätajte, potom keď ste zmierení s Bohom, že je to iba milosťou Božou a skrze ňu, že ste spasení.

Preto nech vás Boh pozdvihne zo smrti mocou zmŕtvychvstania a tiež z večnej smrti mocou uzmierenia, aby ste mohli byť prijatí do večného kráľovstva Božieho, aby ste ho mohli chváliť pre milosť božskú. Amen.[2]

Na to, aby sme si vybrali cestu k večnému životu, budeme potrebovať neotrasiteľnú vieru v Pána Ježiša Krista. Ak používame túto vieru, môžeme spoznať vôľu Božiu. Ak konáme podľa tejto viery, budujeme si silu činiť vôľu Božiu. Ak využívame túto vieru v Ježiša Krista, môžeme odolať pokušeniam a získať odpustenie prostredníctvom uzmierenia.

Musíme si vyvinúť a vyživovať vieru v Ježiša Krista dávno predtým ako nás Satan zasiahne, pretože on bude s pochybnosťami a žiadosťami našich telesných túžob lebo to urobí pochybnosťami a chúťkami k našim telesným túžbam a klamlivým hlasom povie, že dobré je zlé a že hriech neexistuje. Tieto duchovné búrky už zúria. Môžeme predpokladať, že do Spasiteľovho návratu sa budú zhoršovať.

|v14
Bez ohľadu na to koľko viery k tomu, aby sme poslúchali Boha máme teraz, budeme ju musieť neustále posilňovať a často ju obnovovať. Môžeme tak urobiť, ak sa teraz rozhodneme, že budeme rýchlejší v nasledovaní a odhodlanejší vytrvať. Kľúčom k duchovnej pripravenosti je, keď začneme skoro a vytrváme. Jej smrteľnými nepriateľmi sú odsúvanie a nedôslednosť.

Dovoľte mi navrhnúť štyri spôsoby, ktoré vám pomôžu nacvičiť si rýchlu a vytrvalú poslušnosť. Jedným z nich je príkaz, aby ste hodovali na slove Božom. Druhým je stále sa modliť. Tretím je prikázanie byť plným platiteľom desiatku. A štvrtým je vyhnúť sa hriechu a jeho hrozným následkom. Každý si vyžaduje vieru na začatie a na vytrvanie. A všetci môžu posilniť vašu schopnosť poznať a dodržiavať Pánove príkazy.

Na začiatok ste už obdržali Pánovu pomoc. V auguste ste obdržali tento prísľub od prezidenta Gordona B. Hinckleyho, že ak prečítate Knihu Mormonovu do konca roka:

„Bez zaváhania vám sľubujem, že ak každý z vás bude nasledovať tento jednoduchý plán, navzdory tomu koľkokrát predtým už čítal Knihu Mormonovu, príde do vašich životov a do vašich domovov vo zvýšenej miere Duch Pána, posilňujúci odhodlanie kráčať v poslušnosti Jeho prikázaní a s mocnejším svedectvom o skutočnosti žijúceho Syna Božieho.“[3]

To je prísľub rastu viery, ktorú potrebujeme, aby sme boli duchovne pripravení. Avšak, ak sme odsunuli začiatok našej poslušnosti k tej inšpirujúcej výzve, počet strán, ktoré sme mali každý deň prečítať sa zväčšil. Ak sme pár dní nečítali, pravdepodobnosť neúspechu sa zvýšila. Preto som sa rozhodol čítať viac ako to, čo som mal na každý deň naplánované, aby som si zaslúžil požehnania Ducha predsavzatia a svedectva o Ježišovi Kristovi. Kým skončí december, naučím sa to, že mám začať hneď ako príde príkaz Boží a vytrvať v poslušnosti.

Viac ako len to, keď budem čítať Knihu Mormonovu, budem sa modliť, aby mi Duch Svätý pomohol spoznať, čo Boh chce, aby som urobil. V samotnej knihe je zodpovedaný prísľub tejto požiadavky: Preto vám hovorím, že máte hodovať na slovách Kristových, lebo vedzte, slová Kristove vám povedia všetky veci, ktoré máte činiť.[4]

Budem sa rýchlo rozhodovať podľa toho, čo mi Duch Svätý povie, aby som urobil, keď čítam Knihu Mormonovu a premýšľam o nej. Keď tento projekt v decembri skončím, budem mať za sebou veľa skúseností ako som si rozšíril svoju vieru byť poslušný. A tak bude moja viera posilnená. A ja budem vedieť zo svojej vlastnej skúsenosti, čo sa stane, keď sa včas a pravidelne utiekam k písmam, aby som vedel, čo odo mňa Boh chce a keď to potom urobím. Ak to urobíme, budeme lepšie pripravení na väčšie búrky, až prídu.

Budeme si potom môcť vybrať, čo urobíme po 1. januári. Môžeme si povzdychnúť s úľavou a povedať si: „Vybudoval som si dostatočnú zásobáreň viery, keď som začal skoro a bol som vytrvalý v poslušnosti. Uložím si to na horšie časy, keď budem skúšaný v búrkach.“ Existuje lepší spôsob prípravy, lebo úžasná viera nemá dlhý život. Mohli by sme sa rozhodnúť, že budeme študovať slová Kristove v písmach a učenia žijúcich prorokov. To je to, čo urobím ja. Vrátim sa

späť ku Knihe Mormonovej a budem piť hlboko a častejšie. A potom budem vďačný za to, čo prorokova výzva a prísľub urobili, aby ma naučili ako môžem získať väčšiu vieru a udržať si ju.

Osobná modlitba môže tiež vybudovať našu vieru urobiť to, čo Boh prikáže. Je nám prikázané, aby sme sa *vždy* modlili, aby sme neboli premožení. Určitá ochrana, ktorú potrebujeme príde ako priamy zásah od Boha. Avšak viac jej dostaneme, keď si budeme budovať vieru v poslušnosť. Každý deň sa môžeme modliť, aby sme vedeli, čo Boh chce, aby sme urobili. Môžeme sa zaviazať, že to začneme robiť rýchlo, keď dostaneme odpoveď. Je mojou skúsenosťou, že On vždy odpovedá na takéto prosby. Potom sa môžeme rozhodnúť poslúchnuť. Keď tak urobíme, vybudujeme si dostatočnú vieru, ktorá nebude premožená. A získame vieru na to, aby sme sa vrátili naspäť opäť a opäť pre ďalšie pokyny. Keď prídu búrky, budeme pripravení na to, aby sme išli a urobili to, čo Pán prikazuje.

Spasiteľ nám ukázal úžasný príklad takejto modlitby a odovzdanosti. Keď pracoval na uzmierení, modlil sa v Getsemanskej záhrade, aby sa stala vôľa Jeho Otca. Vedel, že vôľou Jeho Otca bude, aby vykonal to, čo bolo tak bolestné a tak hrozné, že to nevieme pochopiť. Nemodlil sa iba za to, aby prijal Pánovu vôľu, ale aby ju vykonal. Ukázal nám spôsob ako sa modliť v dokonalej a odovzdanej oddanosti.

Zásada skorého a vytrvalého precvičovania viery sa vzťahuje tiež na prikázanie platiť desiatky. Nemáme čakať do ročného vyrovnania desiatku, aby sme sa rozhodli, že budeme plným platiteľom desiatku. Môžeme sa rozhodnúť teraz. Vyžaduje si to čas, aby sme sa naučili kontrolovať naše výdaje s vierou, že to, čo máme prichádza od Boha. Vyžaduje si to vieru, aby sme zaplatili svoj desiatok načas a bez odkladania.

Keď sa rozhodneme dnes, že chceme byť plným platiteľom desiatku a keď vytrváme v jeho platení, počas roka nám budú plynúť požehnania rovnako ako aj v čase vyrovnania desiatku. Keď sa teraz rozhodneme, že budeme plným platiteľom desiatku a budeme vytrvalí v našom úsilí poslúchať, budeme posilnení v našej viere, a časom bude naše srdce obmäkčené. Je to tá zmena v našom srdci prostredníctvom uzmierenia Ježiša Krista, okrem toho, že obetujeme naše peniaze alebo majetok, ktorá umožňuje Pánovi, že môže sľúbiť ochranu plnému platiteľovi desiatku v posledných dňoch.[5] Môžeme mať dôveru, že si zaslúžime toto požehnanie ochrany ak sa zaviažeme, že budeme platiť plný desiatok a vytrváme v tom.

Rovnaká moc skorého rozhodnutia využívať vieru a vytrvať v poslušnosti sa vzťahuje na získanie viery na to, aby sme odolali pokušeniam a získali odpustenie. Najlepší čas na to, aby sme odolali pokušeniu je včas. Najlepší čas na pokánie je teraz. Nepriateľ našej duše nám vloží do mysle myšlienky, aby nás pokúšali. Môžeme sa včas rozhodnúť vyskúšať našu vieru, aby vyhnala hriešne myšlienky predtým ako budeme podľa nich konať. A môžeme sa rozhodnúť konať pokánie rýchlo, predtým ako Satan oslabí našu vieru a zviaže nás. Vždy je lepšie hľadať odpustenie teraz ako neskôr.

Keď môj otec ležal vo svojej posteli a bol blízko smrti, spýtal som sa ho, či si nemyslí, že je čas činiť pokánie a modliť sa za tie hriechy, ktoré ešte s Bohom nevyriešil. Asi počul v mojom hlase malý náznak toho, či sa nebojí smrti a súdu. Potichu sa zasmial, usmial sa na mňa a povedal: „Ach, nie, Hal, ja som činil pokánie priebežne."

Terajšie rozhodnutia využívať vieru a vytrvať v poslušnosti prinesú v správnom čase veľkú vieru a uistenie. To je tá duchovná pripravenosť, ktorú budeme všetci potrebovať. A tá nám umožní, aby sme v čase krízy obdržali Pánov prísľub, že ak budeme pripravení, nemusíme sa báť.[6]

To sa stane skutočnosťou, keď budeme čeliť búrkam života a smrti. Milujúci Nebeský Otec a Jeho milovaný Syn nám dali všetku pomoc, ktorú môžu, aby sme prešli skúškou života, ktorá je pred nami. Ale musíme sa rozhodnúť poslúchnuť a potom to urobiť. Vieru, že prejdeme skúškou poslušnosti si vybudujeme postupne, prostredníctvom našich každodenných rozhodnutí. Môžeme sa teraz rozhodnúť a urobiť rýchlo čokoľvek, o čo nás Boh požiada. A môžeme sa rozhodnúť, že vytrváme v malých skúškach poslušnosti, ktoré vybudujú našu vieru, ktorá nás prenesie cez veľké skúšky, ktoré určite prídu.

Viem, že vy i ja sme deťmi milujúceho Nebeského Otca. Viem, že Jeho Syn, Ježiš Kristus, žije a že je naším Spasiteľom a že On zaplatil cenu za všetky naše hriechy. Bol vzkriesený a On i Nebeský Otec sa zjavili chlapcovi Josephovi Smithovi. Viem, že Kniha Mormonova je slovo Božie, preložené prostredníctvom daru a moci Božej. Viem, že toto je pravá Cirkev Ježiša Krista.

Viem, že prostredníctvom Ducha Svätého sa môžeme naučiť, čo Boh chce, aby sme urobili. Svedčím, že On nám môže dať moc k tomu, aby sme urobili, čo od nás žiada, nech je to čokoľvek a nech prídu akékoľvek skúšky.

Modlím sa, aby sme sa rozhodli, že poslúchneme Pán rýchlo, vždy, v časoch pokoja i búrok. Keď tak urobíme, naša viera sa posilní, nájdeme mier v tomto živote a získame uistenie, že my a naša rodina môžeme byť spôsobilí pre večný život vo svete, ktorý príde. A to vám sľubujem v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY
1. Pozri Abrahám 3:24-25.
2. Pozri 2. Nefi 10:23-25.
3. „Svedectvo živé a pravdivé", *Posolstvo Prvého predsedníctva*, august 2005.
4. Pozri 2. Nefi 32:3.
5. Pozri NaZ 64:23.
6. Pozri NaZ 38:30

To, čo je najdôležitejšie, trvá najdlhšie
Starší M. Russell Ballard
Kvórum Dvanástich apoštolov

Ako vaši vedúci, prihovárame sa členom Cirkvi po celom svete, aby dali rodinu na prvé miesto a aby identifikovali konkrétne spôsoby, ktorými môžu posilniť ich vlastnú rodinu.

Niekoľko z bratov spolu so mnou navštívili zopár utečeneckých centier v Louisiane, Mississippi a Texase, kde boli zničené a vyhnané obete hurikánu Katrina a snažili sa uviesť svoje životy opäť do poriadku. Ich príbehy a situácie sú tragické a vážne v mnohých aspektoch, ale z toho, čo som počul sa ma najviac dotklo, keď som počul plač za rodinou. „Kde je moja matka?“ „Nemôžem si nájsť syna.“ „Stratila som sestru.“ Toto boli hladní, vyľakaní ľudia, ktorí stratili všetko a potrebovali jedlo, zdravotnú starostlivosť a pomoc rôzneho druhu, ale to čo potrebovali a chceli najviac bola ich rodina.

Kríza alebo nejaká premena nám pripomína to, čo je najdôležitejšie. V zhone života pokladáme svoju rodinu---svojich rodičov a deti a súrodencov---za samozrejmosť. Ale v čase nebezpečenstva, núdze a zmeny niet pochýb o tom, že najviac nám záleží na vlastnej rodine! A bude nám záležať ešte viac, keď opustíme tento život a vstúpime do duchovného sveta. Samozrejme, že prví ľudia, ktorých tam budeme chcieť nájsť budú otec, matka, manžel, manželka, deti a súrodenci.

Verím, že motto poslania smrteľnosti by mohlo byť, „aby sme si vybudovali večnú rodinu“. Tu na zemi sa snažíme stať súčasťou širokých rodín s možnosťou stvoriť a vytvárať našu vlastnú časť týchto rodín. Toto je jeden z dôvodov, prečo nás sem náš Nebeský Otec poslal. Nie všetci si nájdu spoločníka v smrteľnosti, ale každý je cenným členom rodiny a patrí do nej bez ohľadu na veky.

Bratia a sestry tento rok je desiatym výročím „Prehlásenia svetu o rodine“, ktoré bolo vydané Prvým predsedníctvom a Kvórom dvanástich apoštolov v roku 1995 (pozri „Prehlásenie svetu o rodine“, *Liahona,* október 2004, 49; *Ensing,* november 1995, 102). Bolo a ešte stále je volaním poľnice, aby ochránilo a posilnilo rodiny a prísnym varovaním vo svete, kde padajúce hodnoty a prekrútené priority hrozia zničiť spoločnosť podkopaním jej základnej jednotky.

Prehlásenie nie je prorockým dokumentom iba preto, že bolo vydané prorokmi, ale že predbehlo dobu. Varuje pred mnohými vecami, ktoré ohrozujú a podkopávajú rodinu v poslednom desaťročí a volá po uprednostňovaní a po kladení dôrazu na rodiny, čo rodiny potrebujú, aby prežili v prostredí, ktoré je, ako sa zdá, ešte škodlivejšie pre tradičné manželstvo a vzťahy medzi rodičmi a deťmi.

Jasný a jednoduchý jazyk prehlásenia stojí v ostrom protiklade so zmäteným a zamotaným názorom spoločnosti, ktorá sa ani nedokáže dohodnúť na definícii rodiny, nieto ešte poskytnúť pomoc a podporu, ktorú rodičia a rodiny potrebujú. Sú vám známe tieto slová z Prehlásenia, ako:

- „Manželstvo medzi mužom a ženou je ustanovené Bohom.“

- „Pohlavie je základnou charakteristikou jednotlivca, jeho predpozemskej, pozemskej a večnej totožnosti a zámeru.“

- „Manžel i manželka majú posvätnú zodpovednosť milovať a starať sa jeden o druhého a o svoje deti.“

- „Deti majú právo na to, aby sa narodili v manželskom zväzku a boli vychovávané otcom a matkou, ktorí ctia manželské sľuby s bezvýhradnou vernosťou.“

- „Rozpad rodiny privedie na jednotlivcov, obce a národy pohromy predpovedané dávnymi i súčasnými prorokmi."

- A posledné slová prehlásenia vyjadrujú jednoduchú pravdu, že rodina je „základnou jednotkou spoločnosti".

Dnes vyzývam členov tejto Cirkvi a odhodlaných rodičov, starých rodičov a vzdialenejšiu rodinu všade vo svete, aby sa mocne držali tohto prehlásenia, aby si z neho urobili zástavu podobnú „Zástave slobody" generála Moroniho a aby sa zaviazali žiť podľa jeho pravidiel. Keďže sme všetci súčasťou nejakej rodiny, prehlásenie sa vzťahuje na všetkých.

Prieskumy verejnej mienky ukazujú, že ľudia, nech žijú kdekoľvek na svete, vo všeobecnosti považujú rodinu za svoju najdôležitejšiu prioritu, avšak v posledných rokoch širšia vrstva populácie rodinu zanedbáva alebo nevhodne chápe. Zamyslite sa nad niektorými zmenami posledných desaťročí:

- Mnoho veľkých a medzinárodných inštitúcií, ktoré zvykli podporovať a posilňovať rodinu sa teraz snaží nahradiť ba dokonca i potopiť tie rodiny, pre službu ktorým boli založené.

- V mene „tolerancie" sa význam rodiny rozšíril na nepoznanie do bodu, keď „rodina" môžu byť akýkoľvek jedinci hocijakého pohlavia, ktorí žijú spolu so záväzkom či bez neho alebo bez detí či bez toho, aby si dávali pozor na následky.

- Vzrastajúci materializmus a sebectvo oklamú mnohých, aby si mysleli, že rodina, a hlavne deti, sú bremenom a finančným bremenom, ktoré ich zadrží namiesto toho, aby to pokladali za posvätnú príležitosť, ktorá ich naučí ako sa môžu viac podobať Bohu.

Napriek tomu väčšina rodičov po celom svete i naďalej pozná závažnosť i radosť, ktoré sú súčasťou obyčajných rodín. Moji priatelia, ktorí sa práve vrátili z prednáškového turné, pri ktorom sa prihovárali rodinám a rodičom na rôznych svetadieloch mi povedali, že túžby a obavy rodičov sú značne podobné na celej zemi.

V Indii povedala starostlivá hinduistická matka: „Všetko, čo si želám je, aby som mala väčší vplyv na moje deti než média a skupina ich vrstovníkov."

A budhistická matka v Malajzii povedala: „Chcem, aby boli moji chlapci schopní pôsobiť vo svete, ale nechcem, aby boli z tohto sveta." Rodičia z rôznych kultúr a vierovyznaní hovoria a cítia tie isté veci ako my ako rodičia v Cirkvi.

Svet potrebuje vedieť, čo učí Prehlásenie, pretože rodina je základnou jednotkou spoločnosti, ekonomiky, našej kultúry a našej vlády. A ako vedia Svätí neskorších dní, rodina bude tiež základnou jednotkou v celestiálnom kráľovstve.

V Cirkvi veríme v nesmiernu dôležitosť rodín, ktorá je zakorenená v znovuzriadenej náuke. Vieme o posvätnosti rodín v oboch smeroch našej večnej existencie. Vieme, že pred týmto životom sme

žili s našim Nebeským Otcom ako súčasť Jeho rodiny a vieme, že rodinné vzťahy môžu vytrvať i po smrti.

Ak žijeme a konáme podľa tejto znalosti, pritiahneme k nám svet. Rodičia, ktorí kladú veľký dôraz na svoju rodinu sa priklonia k Cirkvi, pretože ona ponúka rodinnú štruktúru, hodnoty, náuku a večnú perspektívu, ktorú hľadajú a nemôžu nájsť nikde inde.

Naša rodinne orientovaná perspektíva by mala spôsobiť, aby sa Svätí neskorších dní snažili byť tými najlepšími rodičmi na svete. Malo by nám to dať obrovskú úctu k našim deťom, ktoré sú v skutočnosti našimi duchovnými súrodencami a malo by to spôsobiť, že budeme venovať akékoľvek množstvo času, ktoré je potrebné, svojej rodine. Naozaj niet nič tak rozhodujúco spojené so šťastím---s tým našim i našich detí---ako to, ako veľmi ich milujeme a ako sa navzájom v rodine podporujeme.

Prezident Harold B. Lee hovoril o Cirkvi ako o potrebnom „lešení", ktoré nám pomôže vybudovať jednotlivca i rodinu (pozri Conference Report, október 1967, 101). Cirkev je kráľovstvom Božím na zemi, ale v kráľovstve nebeskom budú rodiny zdrojom nášho večného pokroku a radosti a rádom nášho Nebeského Otca. Ako nám často pripomínajú, jedného dňa budeme uvoľnení z našich Cirkevných povolaní; ale ak sme spôsobilí, nebudeme nikdy uvoľnení z našich rodinných vzťahov.

Joseph F. Smith povedal: „Neexistuje, aby sa pravé šťastie našlo mimo alebo oddelene od domova a každé úsilie vydané na posvätenie a zachránenie jeho vplyvu je pozdvihujúce pre tých, ktorí sa namáhajú a obetujú pre jeho založenie. Muži a ženy často skúšajú nahradiť domov nejakým iným životom; chcú veriť v to, že domov znamená obmedzenie; že najvyššou slobodou je plná príležitosť kráčať podľa vlastnej vôle. Neexistuje šťastie bez služby, a neexistuje väčšia služba ako tá, ktorá premení domov na božskú ustanovizeň a ktorá podporuje a ochraňuje rodinný život" (*„Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 382).

Teraz sa chcem spýtať: Ako si môžeme ochrániť a zachrániť a posilniť svoj domov a rodinu vo svete, ktorý nás tak usilovne ťahá opačným smerom? Chcem vám dať tri jednoduché návrhy:

1. Buďte vytrvalí v dennej rodinnej modlitbe a v týždenných domácich večeroch. Obidve z týchto vecí pozývajú Pánovho Ducha, ktorý poskytuje pomoc a silu, ktorú ako rodičia a vedúci v rodine potrebujeme. Cirkevné osnovy a časopisy obsahujú veľa dobrých nápadov pre rodinný domáci večer. Zamyslite sa tiež nad tým, že by ste mali rodinné svedecké zhromaždenie, kde rodičia a deti môžu v súkromnom a osobnom prostredí vyjadriť svoju vieru a pocity voči sebe navzájom.

2. Učte vo svojom domove evanjelium a základné hodnoty. Vybudujte si lásku k písmam tým, že budete spolu čítať. Príliš veľa rodičov sa vzdáva tejto zodpovednosti v Cirkvi. Aj keď sú seminár, pomocné organizácie a kňazské kvóra dôležitým doplnkom pre rodičov pri vyučovaní evanjelia, hlavná zodpovednosť zostáva na domove. Môžete si napríklad vybrať jednu tému z evanjelia alebo rodinnú hodnotu a čakať na príležitosť k vyučovaniu. Buďte rozumní a nezamestnajte seba či deti toľkými aktivitami mimo domova, že ste takí zaneprázdnení, že nemôžete rozoznať alebo cítiť Ducha Svätého, ktorý vám i vašej rodine dáva sľúbené vedenie.

3. Vytvorte zmysluplné rodinné puto, ktoré dá vašim deťom osobnosť silnejšiu ako to, čo môžu nájsť v skupine svojich vrstovníkov, v škole alebo kdekoľvek inde. Môžete to urobiť pomocou rodinných tradícií ako sú narodeniny, sviatky, večere či nedele. Tiež to môžete urobiť prostredníctvom rodinných zásad či pravidiel s prirodzenými a dobre chápanými následkami. Spravte si jednoduché rodinné rozdelenie práce, kde budú mať deti na starosti konkrétne domáce práce alebo povinnosti a môžu obdržať pochvalu alebo inú odmenu primeranú tomu, čo urobili. Učte ich o dôležitosti toho, aby sa vyhýbali dlhov a o tom ako si správne zarobiť, ušetriť a minúť peniaze. Pomôžte im naučiť sa zodpovednosti za ich vlastnú časnú a duchovnú sebestačnosť.

V dnešnom svete, kde je Satanov útok proti rodine taký silný, môžu rodičia urobiť všetko, čo môžu, aby posilnili a ochránili svoju rodinu. Avšak ich snahy nemusia byť dostatočné. Naša najzákladnejšia ustanovizeň rodiny nevyhnutne potrebuje pomoc a podporu od vzdialenejšej rodiny a z verejných inštitúcií, ktoré nás obklopujú. Bratia a sestry, tety a ujovia, starí rodičia, bratranci a sesternice môžu mať mocný vplyv na životy detí. Pamätajte si, že výraz lásky a povzbudenia od člena vzdialenejšej rodiny prináša často správny vplyv a pomoc dieťaťu v kritickej chvíli.

Samotná Cirkev bude aj naďalej prvou a najdôležitejšou ustanovizňou---„lešením“ ako sme vraveli---aby pomohla budovať silné rodiny. Môžem vás uistiť, že tí ktorí vedú túto Cirkev majú veľké obavy o vašu rodinu, a preto uvidíte zvýšené úsilie v tom, aby sme sa zamerali na rodinu a dali ju na prvé miesto. Ale ako vaši vedúci, prihovárame sa členom Cirkvi po celom svete, aby dali rodinu na prvé miesto a aby identifikovali konkrétne spôsoby, ktorými môžu posilniť ich vlastnú rodinu.

Ďalej sa prihovárame všetkým verejným inštitúciám, aby preskúmali svoju činnosť a robili menej toho, čo rodinám ublíži a viacej toho, čo im pomôže.

Prihovárame sa k médiám, aby ponúkli viacej toho, čo tradičné rodinné hodnoty a povznáša a podporuje rodinu a menej toho, čo popularizuje nemorálnosť a materializmus.

Prihovárame sa k vládam a k politickým vedúcim, aby uprednostnili potreby detí a rodičov a v celej legislatíve a svojej politike mysleli na to aký to bude mať vplyv na rodinu.

Prihovárame sa k poskytovateľom Internetu a designerom webových stránok, aby boli zodpovednejší s ohľadom na stupeň ich vplyvu a prijali vedomý cieľ ochrany detí pred násilím, pornografiou a zvrátenosťou.

Prihovárame sa vzdelávacím inštitúciám, aby vyučovali univerzálne hodnoty a rodinné a rodičovské schopnosti, podporujúc rodičov v ich zodpovednosti vychovávať deti k tomu, aby sa stali vedúcimi generácií, ktoré prídu.

Prihovárame sa k členom našej Cirkvi, aby sa načiahli v láske k svojim susedom a priateľom z iných vierovyznaní a zahrnuli ich do využívania mnohých zdrojov, ktoré má Cirkev pre pomoc rodinám. Naša komunita a okolie bude bezpečnejšie a silnejšie, keď sa ľudia všetkých vierovyznaní spolu zjednotia, aby posilnili rodinu.

Je dôležité, aby sme si zapamätali, že všetky väčšie jednotky spoločnosti sú závislé od tej najmenšej a najzákladnejšej jednotky, rodiny. Nezáleží na to kým alebo čím sme, pomôžeme si, keď pomôžeme vlastnej rodine.

Bratia a sestry, keď budeme držať „Prehlásenie svetu o rodine“ ako zástavu a keď budeme žiť podľa evanjelia Ježiša Krista a keď ho budeme vyučovať, naplníme mieru stvorenia na zemi. Nájdeme pokoj a šťastie tu a vo svete, ktorý príde. Nebudeme potrebovať hurikán či inú pohromu, aby nám pripomenuli, čo je najdôležitejšie. Evanjelium a Pánov plán šťastia a spásy by nám to mali pripomínať. Čo je najdôležitejšie, trvá najdlhšie a naše rodiny sú na večnosť. O tomto svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Kňazské zasadanie

Stať sa misionárom
Starší David A. Bednar
Kvórum dvanástich apoštolov

Vy a ja, dnes a navždy, máme vydávať svedectvo o Ježišovi Kristovi a hlásať posolstvo znovuzriadenia..... Misionárska práca je ... manifestáciou našej duchovnej identity a dedičstva.

Všetci, ktorí sme obdržali Sväté kňazstvo nesieme posvätný záväzok žehnať národy a rodiny zeme kázaním evanjelia a vyzývaním všetkých, aby prostredníctvom náležitej právomoci prijali spásne obrady. Mnohí z nás slúžili ako misionári na plný úväzok, niektorí z nás práve teraz slúžia ako misionári na plný úväzok a všetci slúžime a budeme slúžiť ako misionári na celý život. Sme misionármi každý deň v našich rodinách, v našich školách, v zamestnaní a v našich komunitách. Nezáležiac na našom veku, skúsenostiach alebo životnej etape, všetci sme misionármi.

Kázanie evanjelia nie je činnosť, v ktorej sme zaangažovaní len dočasne alebo len niekedy. A naša misionárska práca rozhodne nie je ohraničená iba tým krátkym časom zasväteným misionárskej službe na plný úväzok počas našej mladosti alebo v čase prichádzajúcej staroby. Presnejšie povedané, záväzok kázať znovuzriadené evanjelium Ježiša Krista je súčasťou sľubu a zmluvy kňazstva, do ktorého vstupujeme. Misionárska práca je neodmysliteľnou zodpovednosťou kňazstva a my všetci, ktorí sme jeho držiteľmi, sme Pánom poverení služobníci na zemi a misionári v každom čase a na každom mieste---a vždy nimi budeme. Naša skutočná identita ako držiteľov kňazstva a semena Abrahámovho je vo veľkej miere definovaná zodpovednosťou kázať evanjelium.

Moje posolstvo dnes večer sa vzťahuje na nás všetkých v našej kňazskej povinnosti kázať evanjelium. Jednako len je mojím konkrétnym zámerom na tomto kňazskom zasadaní otvorene hovoriť k mladým mužom v Cirkvi, ktorí sa pripravujú na svoje povolanie slúžiť ako misionári. Zásady, o ktorých budem hovoriť sú jednoduché aj duchovne významné a majú nás podnietiť k tomu, aby sme sa zamysleli, vyhodnotili a zlepšili sa. Modlím sa o to, aby bol s nami Duch Svätý, keď budeme spoločne zvažovať túto dôležitú tému.

Často kladená otázka

Na stretnutiach s mladými členmi Cirkvi po celom svete ich často vyzývam k tomu, aby kládli otázky. Jedna z najčastejších otázok mladých mužov je: „Čo mám urobiť, aby som sa čo najlepšie pripravil na to, aby som mohol slúžiť ako misionár na plný úväzok?“ Takáto úprimná otázka si zasluhuje serióznu odpoveď.

Moji drahí mladí bratia, jednou z najdôležitejších vecí ako sa môžete pripraviť na povolanie slúžiť je *stať sa* misionárom dávno predtým ako *pôjdete* na misiu. Prosím, všimnite si, že som v mojej odpovedi zvýraznil skôr slovo *stať sa* než slovo *ísť*. Dovoľte mi, aby som vysvetlil čo tým myslím.

V našej tradičnej Cirkevnej slovnej zásobe často hovoríme o tom, že *ideme* na cirkevné zhromaždenie, *ideme* do chrámu, *ideme* na misiu. Dovoľte mi byť takým trúfalým a navrhnúť niečo iné miesto nášho bežného kladenia dôrazu na *chodenie*, ktoré minulo cieľ.

Podstatným nie je to, že ideme na Cirkevné zhromaždenie. Podstatným je skôr to, že keď ideme na Cirkevné zhromaždenie, uctievame a obnovujeme zmluvy. Podstatným nie je to, že ideme do chrámu. Podstatným je skôr to, či máme v našich srdciach ducha, zmluvy a obrady domu Pánovho. Podstatným nie je to, že ideme na misiu. Podstatným je skôr to, stať sa misionárom a celý život slúžiť celým srdcom, mocou, mysľou a silou. Pre mladého muža je možné *ísť* na misiu a *nestať* sa misionárom, a toto nie je to čo Pán žiada alebo Cirkev potrebuje.

Mojou úprimnou túžbou pre každého mladého muža je, že nepôjdete len tak jednoducho na misiu---ale že sa stanete misionármi dávno predtým ako odovzdáte svoje misionárske papiere, dávno predtým ako obdržíte povolanie slúžiť, dávno predtým ako budete ustanovený svojím prezidentom kolu a dávno predtým ako vstúpite do MTS.

Zásada „stať sa“

Starší Dallin H. Oaks nás veľmi efektívne učil o výzve stať sa niekým namiesto toho, aby sme iba robili niečo čo sa očakáva alebo iba vykonávali určité činnosti:

„Apoštol Pavol učil, že Pánove učenia a učitelia boli dané na to, aby sme všetci dosiahli veku dospelého muža k miere veku plnosti Kristovej (Efezským 4:13).Tento proces vyžaduje oveľa viac než nadobudnutie znalosti.
Dokonca pre nás nie je ani postačujúce, aby sme boli presvedčení o evanjeliu; musíme jednať a premýšľať tak, aby sme ním boli obrátení. V protiklade zo svetskými inštitúciami, ktoré nás vyučujú, aby sme niečo vedeli, evanjelium Ježiša Krista nás vyzýva k tomu, aby sme sa niekým stali.

„Nikomu nestačí, ak bude veci robiť len povrchne, bez záujmu. Prikázania, obrady a zmluvy evanjelia nie sú zoznamom vkladov, ktoré je nevyhnutné vložiť na nebeský bankový účet. Evanjelium Ježiša Krista je plánom, ktorý nám ukazuje ako sa stať takými, akými náš Nebeský Otec chce, aby sme boli“ (*„The Challenge to Become“, Liahona,* január 2001, str. 40).

Bratia, výzva „stať sa“ sa presne a dokonale vzťahuje na prípravu misionára. Je zrejmé, že proces, ktorým sa mladý muž stáva misionárom nevyžaduje to, aby nosil každý deň do školy bielu košeľu a kravatu alebo sa riadil misionárskymi pravidlami ohľadom ranného vstávania a času ukladania sa na spánok, hoci väčšina rodičov by takúto myšlienku istotne podporila. Ale môžete rásť vo svojej túžbe slúžiť Bohu (pozri NaZ 4:3) a môžete začať myslieť ako myslia misionári, čítať to čo čítajú misionári, modliť sa tak ako sa modlia misionári a cítiť to čo cítia misionári. Môžete sa vyhýbať svetským vplyvom, ktoré spôsobujú neprítomnosť Ducha Svätého a môžete rásť vo svojej dôvere v to, ako rozoznávať duchovné nabádania a ako na ne reagovať. Riadok za riadkom, pravidlo za pravidlom, tu trocha a tam trocha sa môžete postupne stať tým misionárom, ktorým dúfate, že sa stanete a ktorého Spasiteľ očakáva.

V deň, keď prejdete vstupnými dverami Misionárskeho tréningového strediska sa odrazu a zázračne nepremeníte na pripraveného a poslušného misionára. Takým, akým ste sa stali počas dní, mesiacov a rokov pred vašou misionárskou službou budete aj v MTS. V skutočnosti, povaha premeny, ktorou prejdete v MTS bude silným indikátorom vášho pokroku v tom ako sa stať misionárom.

Keď vstúpite do MTS, evidentne vám bude chýbať vaša rodina a mnohé z vášho denného rozvrhu bude pre vás nové a náročné. Ale pre správneho mladého muža, ktorý je na ceste stať sa misionárom, nebude základné prispôsobenie sa tvrdosti misionárskej práce a životnému štýlu nad jeho sily, nebude to ťažké alebo obmedzujúce. Tak teda, kľúčový prvok dvíhania latky zahŕňa prácu na tom ako sa stať misionárom predtým ako pôjdeme na misiu.

Otcovia, rozumiete vašej úlohe, pomáhať vašim synom stať sa misionármi predtým ako idú na misiu? Vy a vaša žena ste kľúčovými v procese, ktorým sa váš syn stane misionárom. Vedúci kňazstva a pomocných organizácií, poznáte vašu zodpovednosť podporovať rodičov a pomáhať každému mladému mužovi stať sa misionárom predtým ako ide na misiu? Latka bola taktiež zdvihnutá pre rodičov a pre všetkých členov Cirkvi. Premýšľanie v modlitbách o zásade „stať sa“, privolá inšpiráciu, ktorá bude šitá na mieru konkrétnym potrebám vášho syna alebo mladých mužov, ktorým slúžite.

Príprava, ktorú popisujem nie je orientovaná iba na vašu misionársku službu, keď budete mať devätnásť, dvadsať alebo dvadsaťjeden rokov. Bratia, vy sa pripravujete na celoživotnú misionársku prácu. Ako držitelia kňazstva sme vždy misionármi. Ak budete naozaj postupovať v procese stať sa misionárom, tak predtým ako pôjdete na misiu ako aj na misionárskom poli, keď nastane deň, aby ste boli uvolnení so cťou ako misionár na plný úväzok, odídete z poľa, na ktorom ste pracovali a vrátite sa k svojej rodine---ale nikdy neprestanete s misionárskou službou. Držiteľ kňazstva je misionárom v každom čase a na každom mieste. Misionár je tým, kým a čím sme my ako držitelia kňazstva a ako semeno Abrahámovo.

Semeno Abrahámovo

Dedičia všetkých sľubov a zmlúv, ktoré uzatvoril Boh s Abrahámom sa nazývajú *semenom Abrahámovým* (pozri Bible Dictionary, „Seed of Abraham“, 771). Tieto požehnania sú dosiahnuteľné iba poslušnosťou zákonom a obradom evanjelia Ježiša Krista. Bratia, proces prostredníctvom ktorého sa stávame misionármi priamo súvisí s porozumením toho kým sme ako semeno Abrahámovo.

Abrahám bol veľký prorok, ktorý túžil po spravodlivosti a bol poslušný všetkým prikázaniam, ktoré obdržal od Boha, vrátane príkazu, aby obetoval svojho drahého syna Izáka. Kvôli svojej neochvejnosti a poslušnosti sa o Abrahámovi často hovorí ako o otcovi verných a Nebeský Otec s Abrahámom uzatvoril zmluvu a prisľúbil jeho potomstvu veľké požehnania.

„Pretože si to urobil a neodoprel si mi svojho jediného syna, veľmi ťa požehnám, a tak veľmi rozmnožím tvoje potomstvo, že ho bude ako hviezd na nebi a ako piesku na brehu morskom, tvoje potomstvo zaujme mestá svojich nepriateľov.

A v tvojom potomstve požehnané budú všetky národy zeme, pretože si poslúchol môj hlas“ (Genesis 22:16-18).

Tak bolo Abrahámovi prisľúbené veľké potomstvo, a tiež to, že národy zeme budú požehnané prostredníctvom tohto potomstva.

Ako sú národy sveta požehnané prostredníctvom semena Abrahámovho? Odpoveď na túto dôležitú otázku sa nachádza v knihe Abrahámovej.

A urobím z teba [Abrahám] veľký národ a nadmieru ťa požehnám a urobím tvoje meno veľkým medzi všetkými národmi a ty budeš požehnaním pre svoje semeno, ktoré príde po tebe, takže vo svojich rukách ponesú túto službu a kňazstvo všetkým národom.

A ja im požehnám prostredníctvom tvojho mena; lebo toľko, koľko prijme toto evanjelium, budú volať tvojím menom a budú počítaní za tvoje semeno a povstanú a budú ťa velebiť ako svojho otca (pozri Abrahám 2:9-10).

Z týchto veršov sa dozvedáme, že tí, ktorí sú verní Abrahámovmu dedičstvu, budú mať požehnania evanjelia Ježiša Krista a právomoc kňazstva. Takto sa fráza „neste túto službu a kňazstvo všetkým národom“ stáva zodpovednosťou hlásať evanjelium Ježiša Krista a vyzývať všetkých, aby obdržali spásne obrady prostredníctvom náležitej kňazskej právomoci. Skutočne, v týchto neskorších dňoch leží na semene Abrahámovom veľká zodpovednosť.

Ako sa tieto sľuby a požehnania týkajú nás v dnešnej dobe? Buď prostredníctvom doslovnej línie alebo adopciou, je každý muž a chlapec, ktorý je dnes večer v dosahu môjho hlasu , právoplatným dedičom sľubov, ktoré dal Boh Abrahámovi. Sme semenom Abrahámovým. Jedným z hlavných dôvodov, prečo dostávame patriarchálne požehnanie je, aby nám pomohlo lepšie porozumieť tomu kto sme ako potomkovia Abraháma a rozpoznať zodpovednosť, ktorá na nás leží.

Moji drahí bratia, vy a ja, dnes a navždy, máme žehnať všetkých ľudí vo všetkých národoch sveta. Vy a ja, dnes a navždy, máme vydávať svedectvo o Ježišovi Kristovi a hlásať posolstvo znovuzriadenia. Vy a ja, dnes a navždy, máme vyzývať všetkých k tomu, aby obdržali spásne obrady. Kázanie evanjelia nie je kňazská povinnosť na polovičný úväzok. Nie je to činnosť, v ktorej sme zaangažovaní len po určitý čas alebo krátkodobá úloha, ktorú musíme ako členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní splniť. Misionárska práca je skôr manifestáciou našej duchovnej identity a dedičstva. Boli sme predurčení v preexistencii a narodili sme sa do smrteľnosti, aby sme naplnili zmluvu a sľub, ktorý Boh uzavrel s Abrahámom. Sme na tejto zemi v tomto čase, aby sme zvelebovali kňazstvo a kázali evanjelium. To je to kým sme a to je to, prečo sme tu---dnes a navždy.

Môžete mať radi hudbu, šport alebo byť technicky zruční a jedného dňa môžete pracovať v obchode alebo v inej profesii alebo v oblasti umenia. Nech sú to akokoľvek dôležité činnosti a zamestnania, predsa len neurčujú to kým sme. V prvom rade sme duchovnými bytosťami. Sme synovia Boha a semeno Abrahámovo:

Lebo ktokoľvek je verný, aby získal tieto dve kňazstvá, o ktorých som hovoril, a zveleboval svoje povolanie, ten je posvätený Duchom k obnove svojho tela.

Títo sa stávajú synmi Mojžišovými a Áronovými a semenom Abrahámovým a cirkvou a kráľovstvom a vyvolenými Boha (pozri NaZ 84:33--34).

Moji drahí bratia, mnoho nám bolo dané a mnoho je od nás požadované. Nech vy, mladí muži, lepšie rozumiete tomu kým ste ako semeno Abrahámovo a nech sa stanete misionármi dávno predtým ako pôjdete na misiu. Keď sa vrátite späť do svojich domovov a k svojim rodinám, nech ste vy, vrátení misionári, navždy misionármi. A nech my všetci rastieme ako Boží muži a žehnáme národy zeme väčším svedectvom a duchovnou silou, než kedykoľvek predtým.

Vydávam svedectvo o tom, že Ježiš je Kristus, náš Spasiteľ a Vykupiteľ. Viem, že on žije! A svedčím, že my ako držitelia kňazstva sme Jeho zástupcami v nádhernej práci kázania evanjelia dnes a navždy. V svätom mene Ježiša Krista, amen.

Ľudské hľadanie božskej pravdy

Starší Charles Didier
Z predsedníctva sedemdesiatnikov

Nasledovanie Pánovho vzoru, počúvať a dbať božskej pravdy, vám pomôže budovať osobný duchovný základ a určiť kým sa stanete.

Dnes večer sedia medzi vami traja výnimoční hostia---traja drahí priatelia zo školských liet. Podstúpili dlhú cestu z Belgicka, mojej rodnej krajiny, aby tu oslávili päťdesiate výročie našej maturity a zúčastnili sa tejto konferencie. Im, vám, držiteľom kňazstva a hlavne vám, mladí muži, ktorí sa pripravujete na to, aby ste sa stali misionármi, venujem toto posolstvo. Týka sa ľudského hľadania božskej pravdy. Ak ju raz nájdu musia ju používať v tomto svete narastajúceho náboženského zmätku a morálnej dekadencie. Musí sa stať osobným duchovným základom, ktorý nás bude viesť, aby ste žili v súlade so zásadami spravodlivosti slovami Pána, by ste boli založení na spravodlivosti (pozri 3. Nefi 22:14).

Kde sa večná pravda nachádza? Môžeme počúvať hlas Pánov, počúvať hlas Jeho služobníkov, dbať na slová prorokov a apoštolov (pozri NaZ 1:14). Počúvať a dbať. Počúvať to je relatívne jednoduché. Dbať a používať je to čo sa stáva ťažkou a večnou životnou výzvou.

Po prvé, musíme počúvať hlas Pána. Pánova správa, týkajúca sa božskej pravdy alebo duchovného poznania sa nachádza v písmach. Nazýva sa zjavenie---čo doslova znamená dať na známosť alebo odhaliť (Bible Dictionary, „Revelation“, 762). Je dané, aby sme vedeli ako uctievať a tiež koho uctievať (pozri NaZ 93:19). Starší Neal A. Maxwell povedal: „Iba so zjaveniami môžeme vykonávať Pánovu prácu v súlade s Jeho vôľou, Jeho spôsobom a v súlade s Jeho načasovaním“ („Revelation“, First Worldwide Leadership Training Meeting, január, 2003, 5). Bez zjavenia by bolo všetko len domnienkou, temnotou a zmätkom (Bible Dictionary, 762).

Po druhé, počúvať hlas Jeho služobníkov. Zjavenie alebo božskú pravdu danú Pánovou vôľou Jeho služobníkom rôznymi spôsobmi a v rôznych dobách, a tiež ju môžeme nachádzať v písmach. „Pretože Hospodin, Pán neučiní nič bez toho, že by nevyjavil svoj zámer svojim služobníkom, prorokom“ (Ámos 3:7).

Po tretie, dbať na slová prorokov a apoštolov. Dbať na niečo znamená venovať tomu mimoriadnu pozornosť. Znamená to počúvať tých, ktorí boli povolaní Bohom, aby sa stali zvláštnymi žijúcimi svedkami Ježiša Krista v našej dobe. Toto v sebe zahŕňa, že sú uznávaní v ich povolaní a že odpovedáme na ich výzvu získať osobné duchovné ubezpečenie o tom, že ich učenia sú pravdivé a ten záväzok nasledovať ich budeme činiť.

Keď to zhrniem, Pán má vzor akým zdieľa božskú pravdu s prorokmi, aby nás tak viedol a požehnával prostredníctvom výziev a pohrôm života: počúvať a dbať. Musíme náš osobný duchovný základ stavať podľa tohto vzoru, ak sa chceme tešiť z Pánových požehnaní. Takže, aby sme poznali Pánove myšlienky, nestačí len hľadať v písmach. Tu musia nasledovať skutky viery, prijatie Pánovej vôle tým, že dodržiavame Jeho prikázania predtým ako sa môžeme tešiť z Pánových požehnaní. Osobné duchovné potvrdenie tohto procesu tým, že sa pýtame a veríme tomu, že obdržíme, sa potom stáva našou životnou modlitbou.

V skutočnosti komunikácia alebo počúvanie o božskej pravde môže byť zhrnutá do troch slov: zjavenie, prikázania, požehnania. Predtým ako ho použijeme je tu varovanie. Predsa len bude to životnou výzvou najskôr počúvať a potom dbať hlasu Pána a Jeho služobníkov. Prečo? Pretože prirodzený človek je nepriateľom Boha ... a bude ním na veky vekov, iba žeby sa poddal nabádaniu Ducha Svätého (pozri Mosiáš 3:19). Duchovná príprava je nevyhnutným predpokladom toho, aby sme získali takýto osobný duchovný pocit. Zbytok tohto veršu hovorí o tom, že sa musíme stať svätými prostredníctvom uzmierenia Krista Pána, a tiež že sa musíme stať takými ako dieťa, poddajnými, miernymi, pokornými, trpezlivými a plnými lásky, ochotnými podrobiť sa Pánovej vôli, čo znamená Jeho prikázaniam. A Pán tiež povedal, že keď získame akékoľvek požehnanie ... tak je to práve pre poslušnosť tomu zákonu, ktorým je dané požehnanie podmienené (pozri NaZ 130:21).

Poďme teraz porozumieť tomuto vzoru prostredníctvom nedávneho príkladu počúvania a potom toho ako dbať slov prorokov a apoštolov našej doby. Prvé predsedníctvo nedávno vyzvalo všetkých členov Cirkvi, aby prečítali Knihu Mormonovu: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi do konca roka. Táto výzva končila prísľubom: „Budete vo zvýšenej miere požehnaní Duchom Pána, pevnejším odhodlaním kráčať v poslušnosti Jeho prikázaní a mocnejším svedectvom o skutočnosti žijúceho Syna Božieho“ (First Presidency letter, 25. júl, 2005).

Prečo potrebujeme rastúce mocnejšie svedectvo o skutočnosti žijúceho Syna Božieho, ktoré nachádzame v Knihe Mormonovej? V kresťanskom svete dnes nachádzame tak veľa zmätku o náuke o Kristovi---nielen o Jeho božskom pôvode, ale dokonca aj o Jeho uzmierení a vzkriesení, Jeho evanjeliu a hlavne o prikázaniach, ktoré k nemu patria. Výsledkom toho je viera v nami vymysleného muža Krista, ľudového Krista a mlčiaceho ukrižovaného Krista. Nesprávne náboženské presvedčenie vedie k nesprávnemu náboženskému správaniu sa.

Osobný duchovný základ musí byť založený na osobnom duchovnom potvrdení Duchom Svätým o skutočnosti žijúceho Ježiša Krista, prorokoch a o písmach obsahujúcich Pánove zjavenia. Konkrétnejšie, skutočnosť žijúceho Krista je spojená so znovuzriadením Jeho evanjelia a jeho posolstva o tom, že Ježiš Kristus je Spasiteľom sveta, že Joseph Smith je Jeho zjavovateľ a prorok v týchto neskorších dňoch a že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je Pánovým kráľovstvom znovu založeným na zemi (pozri Kniha Mormonova, úvod).

Toto duchovné potvrdenie mocou Ducha Svätého je na základe Pánom stanovených podmienok dané komukoľvek, kto je ochotný pýtať sa s vierou a veriť, že odpoveď príde prostredníctvom tej istej moci. Začína počúvaním Pánovho hlasu, Jeho služobníkov, Jeho prorokov a apoštolov a pokračuje tým že sa dbá na ich slová. Duchovné poznanie o znovuzriadení je vecou viery.

Chcel by som sa s vami podeliť o svoj osobný duchovný zážitok, ktorý je príkladom takéhoto duchovného procesu. Keď misionári prišli do nášho domu, túžil som počuť posolstvo o znovuzriadenom evanjeliu. Bol som motivovaný prevažne zvedavosťou. Navštevovaním cirkevných zhromaždení som získal viac duchovného poznania. Bolo to zaujímavé a páčilo sa mi to, ale chýbalo mi to podstatné: dbať. Musel by som budovať osobný duchovný základ na skutočnosti žijúceho Krista a na potvrdení toho, že Joseph Smith bol prorokom znovuzriadenia. Toto potvrdenie prišlo až vtedy, keď som začal dbať a vyskúšal som svoju začínajúcu vieru v Knihu Mormonovu, ktorá je hmotným dôkazom novodobého zjavenia.

Jednako len, nadobudnutie tejto znalosti nebolo postačujúce; musel som nasledovať svoj záväzok a premeniť moju vieru na istotu o tom, že Kniha Mormonova je pravdivá a Joseph Smith je prorok. O mojej viere v Krista som nikdy nemal pochybnosti. Dôveroval som Pánovi a Jeho sľubu. Pokoj v mojej duši, vnútorný pokoj bol odpoveďou---neexistovali žiadne iné otázky. Duchovný základ bol položený a nasledoval záväzok v mojom srdci prijať zmluvu krstu. Potom prišiel dar Ducha Svätého, aby ma viedol a pomáhal mi činiť čestné rozhodnutia a vydržať až do konca. Odvtedy som vedel čo mám robiť so svojou budúcnosťou v tomto smrteľnom živote.

Vyskúšajte božské zjavenie. Počúvajte hlas Pánov. Je skutočný, je osobný a je pravdivý. Logické myslenie nemôže a nenahradí zjavenie. Citujem prezidenta Jamesa E. Fausta: „Nedovoľte, aby vás vaše súkromné pochybnosti oddelili od božského zdroja poznania" („Lord, I Believe; Help Thou Mine Unbelief", *Liahona*, november 2003, 22).

Vyskúšajte a pocíťte mocný účinok Božieho slova hlásaného Božími služobníkmi vo vašich mysliach (pozri Alma 31:5).

Vyskúšajte, pýtajte sa a obdržíte vo viere, potom dbajte slov prorokov a apoštolov a obdržíte korunu večného života (pozri NaZ 20:14).

Nakoniec, pamätajte si, že nasledovanie Pánovho vzoru, počúvať a dbať božskej pravdy, vám pomôže budovať osobný duchovný základ a určiť kým sa stanete v tomto živote a v živote po smrti.

V mene Ježiša Krista, amen.

Požehnanie Generálnej konferencie

Starší Paul V. Johnson
Sedemdesiatnik

Rozhodnite sa teraz, že urobíte z Generálnej konferencie prioritu vo vašom živote. Rozhodnite sa pozorne počúvať a nasledovať učenia, ktoré sú tu dané.

Je to posvätná zodpovednosť prihovoriť sa vám na tomto kňazskom zasadaní. Vždy sa teším ako sa zúčastním týchto kňazských zasadaní s mojimi synmi. Mám úžasné spomienky na to ako s nimi sedím v našom kolovom centre a počúvame učenia generálnych autorít. Tieto zasadania zmenili môj život, keď som bol mladým mužom a to pokračuje až doteraz. Viem, že majú vplyv na mojich synov a na milióny držiteľov Áronovho kňazstva po celom svete.

Dnes večer hovorím k vám, držitelia Áronovho kňazstva. Žijeme vo vzrušujúcej a úžasnej dobe.

Plnosť evanjelia bola znovuzriadená a šíri sa po celom svete. Kľúče kňazstva sú na zemi a spásne obrady sú dostupné tým, ktorí si ich zaslúžia. Milióny dobrých ľudí na zemi sa snažia vo svojich životoch, rodinách a komunitách robiť to čo je správne.

Táto úžasná doba, v ktorej žijeme, je tiež naplnená nepokojom. Žijete v náročnej dobe, keď na vás číhajú mnohé pokušenia a nebezpečenstvo. Určite ste už boli vystavení nejakému z týchto pokušení a nebezpečenstiev. Možno ste už videli jednotlivcov, ktorých životy boli pošramotené tým, že podľahli niektorým, vo svete tak častým, neduhom.

Ako môžete byť vy, držitelia Áronovho kňazstva, uchránení v tejto náročnej dobe tak, aby ste sa mohli plne zúčastniť svojou časťou na tomto veľkom diele a nájsť pravé šťastie v tomto živote a v živote, ktorý príde?

Nie je prekvapením, že zoči-voči nesmiernemu zlu a pokušeniu nás Pán nenechá, aby sme sami hľadali svoju vlastnú cestu. Každý z nás má viac ako dosť dostupného vedenia, ak budeme počúvať. Obdržali ste dar Ducha Svätého, aby vás viedol a inšpiroval vás. Máte písma, rodičov, Cirkevných vedúcich a učiteľov. Máte tiež slová prorokov, vidcov a zjavovateľov, ktorí žijú v dnešnej dobe. Pravdou je, že máte tak veľa dostupného vedenia a dohľadu, že sa vo vašich životoch nemôžete dopustiť vážnejších omylov, iba ak by ste vedome ignorovali vedenie, ktoré získate.

Dnes večer by som sa rád zameral na jeden z týchto zdrojov vedenia---žijúcich prorokov, vidcov a zjavovateľov, ktorým sme dnes vyjadrili podporu. Konkrétne by som sa rád zameral na jeden z hlavných spôsobov, akým od nich získavame vedenie --- na Generálnu konferenciu.

Konferencie sú súčasťou Cirkvi od počiatku tejto dispenzácie. Prvá konferencia konala dva mesiace po založení Cirkvi. Stretávame sa dvakrát do roka, aby sme boli vyučovaní generálnymi autoritami a generálnymi úradníkmi Cirkvi. ň Priebeh týchto konferencií je dostupný prostredníctvom rôznych prostriedkov, tak v tlačenej ako aj v elektronickej forme.

Moja mama milovala Generálne konferencie. Vždy si pustila rádio a televízor tak nahlas, že bolo obtiažne nájsť v dome miesto, kde by ste nemohli počúvať konferenciu. Chcela, aby jej deti počúvali príhovory a z času na čas sa nás pýtala čo sme si zapamätali. Raz začas som šiel von s niektorým z mojich bratov hrať sa s loptou počas sobotňajšieho zasadania. Brali sme si so sebou rádio, pretože sme vedeli, že nám neskôr bude mama klásť otázky. Hrali sme sa s loptou a občas si dali prestávku a pozorne sme počúvali, aby sme mame mohli podať správu. Pochybujem, že sa moja mama dala oklamať, keď sme si obaja pamätali rovnaké veci z celého zasadania.

To nie je spôsob akým počúvať konferenciu. Odvtedy som činil pokánie. Naučil som sa milovať Generálnu konferenciu a som si istý, že čiastočne vďaka láske mojej mamy k slovám žijúcich prorokov. Spomínam si na počúvanie zasadania jednej konkrétnej konferencie, keď som bol úplne sám na vysokoškolskom internáte. Duch Svätý svedčil mojej duši, že Harold B. Lee, vtedajší prezident Cirkvi, bol naozaj prorokom Božím. Toto sa stalo predtým ako som šiel do misijného poľa a bol som šťastný, že môžem svedčiť o žijúcom prorokovi, pretože som to sám vedel. Od tých čias som mal to isté svedectvo o každom jednom prorokovi.

Keď som šiel na misiu, Cirkev ešte nemala satelitný systém a krajina, v ktorej som slúžil nemala prenosy z Generálnej konferencie. Moja mama mi poslala kazety s nahrávkami zasadaní a ja som ich počúval stále dookola. Naučil som sa milovať hlasy a slová prorokov a apoštolov.

Nedávno som čítal denník môjho praprastarého otca Nathaniela Hodgesa, ktorý bol v roku 1883 povolaný na misiu do Anglicka. Hovoril o tom ako prišiel do Salt Lake City, aby bol ustanovený za misionára a o tom ako sa tam zúčastnil na konferencii, ktorá sa v tom čase konala. Vypočujte si jeho opis tej konferencie: „Celý deň som bol na zasadaní vo veľkom Tabernákly. Boli tam dané ohromné inštrukcie. Poznámky Josepha F. Smitha, Georga Q. Cannona a prezidenta Johna Taylora boli obzvlášť mocné. Počul som ako niektorí zo starousadlíkov hovorili, že sa ešte nikdy nezúčastnili tak mocnej a duchovnej konferencie.“[1]

Myslím si, že členovia Cirkvi majú podobné pocity o každej Generálnej konferencii. Zdá sa, že každá ďalšia je mocnejšia a duchovnejšia ako tá minulá.

Aby posolstvá Generálnej konferencie zmenili naše životy, musíme byť ochotní nasledovať rady, ktoré počujeme. Pán to vysvetlil v zjavení prorokovi Josephovi Smithovi, že keď sa spoločne zhromažďujeme, máme sa vzájomne poučovať a vzdelávať, aby sme mohli vedieť ako jednať ohľadom bodov zákona Jeho a prikázaní, ktoré dal.[2] Ale vedieť „ako jednať“ nestačí. V ďalšom verši povedal, že sa máme zaviazať a jednať pred Ním zo všetkou svätosťou.[3] Táto ochota jednať podľa toho, čo sme sa naučili otvára dvere neuveriteľným požehnaniam.

Pred rokom na kňazskom zasadaní hovoril prezident Hinckley o nebezpečenstve pornografie. Nemyslím si, že by som niekedy počul priamejšie prorocké varovanie pre členov kňazstva. Vy, mladí bratia, ktorí ste počúvali a mali na zreteli tieto slová, ste už boli požehnaní a budete

požehnaní ešte viac ako si teraz dokážete predstaviť. Vaša budúca rodina bude žať veľké požehnania, pretože vy ste boli poslušnými. Prestavte si, aký vplyv by to malo na svet, ak by každý držiteľ kňazstva zablokoval pornografiu vo svojom živote ako odozvu na prorokovu radu.

Vždy, keď poslúchame slová prorokov a apoštolov, žneme veľké požehnania. Získavame viac požehnaní ako si v tom čase vieme predstaviť a pokračujeme v ich získavaní ešte dlho po našom prvotnom rozhodnutí byť poslušnými.

V ten deň, keď bola Cirkev zorganizovaná, obdržal Joseph Smith zjavenie, ktoré obsahovalo dôležitú zásadu pre všetkých členov Cirkvi. Hovoriac k Cirkvi, Pán o Josephovi Smithovi povedal, že má dbať na všetky jeho slová a prikázania, ktoré jej bude dávať lebo slovo jeho budeme prijímať ako slovo z Pánových vlastných úst.[4]

Vypočujte si aké požehnania sľúbil tomu, kto má na zreteli:
Lebo konaním týchto vecí vás brány pekelné nepremôžu; áno, a Pán Boh rozptýli pred vami moci temnoty a spôsobí, aby sa nebesia chveli pre vaše dobro.[5]

Toto sú mocné sľuby, ktoré chránia v tejto zradnej dobe. Potrebujeme ich a Pán ich dá každému z nás ak budeme ochotní nasledovať prorokov, vidcov a zjavovateľov.

Rozhodnite sa teraz, že urobíte z Generálnej konferencie prioritu vo vašom živote. Rozhodnite sa pozorne počúvať a nasledovať učenia, ktoré sú tu dané. Počúvajte alebo čítajte posolstvá viac než raz, aby ste im lepšie porozumeli a mohli lepšie nasledovať ich rady. Lebo konaním týchto vecí vás brány pekelné nepremôžu; moci temnoty budú pred vami rozptýlené a nebesia sa zachvejú pre vaše dobro.

Viem, že náš Nebeský Otec nás miluje a má dokonalý plán pre Svoje deti. Viem, že Ježiš je Kristus a že On žije. Svedčím o tom, že evanjelium Ježiša Krista bolo znovuzriadené na zemi. Praví proroci, vidcovia a zjavovatelia, ktorí majú „slová večného života“[6] dnes žijú na zemi. O tomto svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1 Journal of Nathaniel Morris Hodges, vyd. 1, 8. apríla 1883, Archív Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, prepis, 1--2.
2. Pozri NaZ 43:8.
3. Pozri NaZ 43:9.
4. Pozri NaZ 21:4--5.
5. Pozri NaZ 21:6.
6. Ján 6:68.

Povolaní a vyvolení
Prezident James E. Faust
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Tí, povolaní, podporovaní a ustanovení, sú oprávnení našim vyslovením podpory.

Moji drahí bratia v kňazstve, prosím prijmite naše uznanie za všetko čo robíte, aby ste niesli Pánovu prácu vpred po celom svete. Chcel by som hovoriť o posvätných úradoch tých vedúcich kňazstva ktorí boli „povolaní a vyvolení“[1] viesť Cirkev v týchto dňoch. Tento rok je výnimočným aspoň z dvoch príčin: po prvé, v decembri oslavujeme 200-té výročie narodenia proroka Josepha Smitha a po druhé, prezident Gordon B. Hinckley v júni oslávil svoje 95-te narodeniny. Svedčím, že prorok Joseph Smith bol povolaný a vyvolený ako prvý prorok tejto dispenzácie a že prezident Gordon B. Hinckley je dnešným prorokom, vidcom a zjavovateľom tejto Cirkvi.

Keď mal Mike Wallace pred pár rokmi rozhovor s prezidentom Hinckeym pre televízny program *60 minút,* povedal: „[Ľudia budú hovoriť], že táto cirkev je vedená starým mužom.“ Nato prezident Hinckey odpovedal: „Nie je to úžasné mať na čele muža v rokoch---muža úsudku, ktorý nie je zmietaný každým závanom náuky.“[2] Takže, ak si myslíte, že súčasné vedenie je príliš staré na to, aby viedlo Cirkev, prezident Hinckley vám môže dať ďalšie rady o múdrosti, ktorá prichádza vekom!

Zo 102 apoštolov povolaných v tejto dispenzácii iba 13-ti slúžili dlhšie ako prezident Hinckley. Ako apoštol slúžil dlhšie ako Brigham Young, prezident Hunter, prezident Lee, prezident Kimball a mnohí ostatní. Je to úžasné byť pod jeho inšpirovaným vedením. Prosím prepáčte, keď poviem, že ja sám často cítim, že stojím na kraji večnosti. Vo veku 85 rokov som tretím najstarším zo všetkých žijúcich generálnych autorít. Nedožadoval som sa tejto pocty. Iba som pre to žil.

Verím, že nikdy predtým v histórii Cirkvi nebolo viac jednoty než existuje medzi Bratmi v Prvom predsedníctve, Kvóre dvanástich a ostatnými generálnymi autoritami Cirkvi, ktoré boli povolané a vyvolené a ktoré vedú teraz túto Cirkev. Verím, že o tom máme množstvo dôkazov. Súčasné vedenie Božieho pozemského kráľovstva sa raduje so Spasiteľovho inšpirovaného vedenia dlhšie než akákoľvek iná skupina. Sme tou najstaršou skupinou, ktorá kedy viedla Cirkev.

Myslím si, že moja spolupráca, ktorá s niektorými z týchto mužov trvá už viac ako polstoročie, ma kvalifikuje vyjadriť sa s istotou, že títo bratia, bez výnimky, sú dobrými, úctyhodnými a dôveryhodnými mužmi. Poznám ich srdcia. Sú služobníkmi Pána. Ich jediným prianím je pracovať vo svojich veľkých povolaniach a budovať kráľovstvo Božie na zemi. Naši Bratia, ktorí slúžia v dnešnej dobe a čase, sú vyskúšaní, osvedčení a praví. Niektorí už nie sú tak fyzicky zdatní ako boli kedysi, ale ich srdcia sú čisté, ich skúsenosť je veľká, ich mysle bystré a ich duchovná múdrosť tak hlboká, že je upokojujúce už len nachádzať sa v ich prítomnosti.

Keď som bol pred 33 rokmi povolaný ako asistent Dvanástich apoštolov, duchovne ma to pokorilo a zmohlo. Pár dní potom mi prezident Hugh B. Brown poradil, že najdôležitejšou vecou je, aby som vždy bol v súlade so svojimi Bratmi. Prezident Brown to nerozvádzal. Povedal iba: „Priľni k Bratom.“ Vyložil som si to tak, že mám nasledovať rady a smer prezidenta Cirkvi, Prvého predsedníctva a Kvóra Dvanástich. To znelo ako niečo čo som chcel robiť z celého srdca.

Druhí nemusia súhlasiť s touto radou, ale stojí za úvahu. Prišiel som k záveru, že to duchovné vedenie vo veľkej miere závisí na tom či sme v súlade s prezidentom Cirkvi, Prvým predsedníctvom a Kvórom Dvanástich---všetkými, ktorým sme vyjadrili podporu, tak ako dnes, ako prorokom, vidcom a zjavovateľom. Neviem ako môžeme očakávať, že budeme v súlade s Duchom Pána, ak nie sme v súlade s prezidentom Cirkvi a ostatnými prorokmi, vidcami a zjavovateľmi.

Keď som bol diakon, vzal môj otec mňa a môjho staršieho brata na kňazské zasadanie do Tabernákla. Pamätám si, aký som bol natešený z toho, že som, po prvýkrát v prítomnosti proroka Božieho, prezidenta Hebera J. Granta, a ostatných prorokov a apoštolov. Sústredene som počúval ich posolstvá a to, čo povedali som si vzal k srdcu. Za tie roky boli ich témy zopakované veľakrát. Očakávam, že niekoľko z nich bude znovu zopakovaných aj na tejto konferencii. Sú totiž nutné pre našu spásu a potrebujeme si ich zopakovať.

Od počiatku sveta bolo zaznamenaných veľa príkladov ľudí, ktorí neboli v súlade s prorokmi. V počiatku našej dispenzácie bolo niekoľko z Dvanástich, ktorí, na svoje sklamanie, neostali lojálni prorokovi Josephovi Smithovi. Jedným z nich bol Lyman E. Johnson, člen pôvodného Kvóra Dvanástich, ktorý bol exkomunikovaný za nečestné správanie sa. Neskôr lamentoval nad svojím duchovným pádom. Povedal: „Dal by som si odťať pravú ruku, len aby som tomu mohol znova veriť. Vtedy som bol plný šťastia a radosti. Moje sny boli príjemné. Keď som sa ráno prebudil, bol som veselého ducha. Bol som šťastný dňom aj nocou, naplnený pokojom a šťastím a vďakyvzdaním. Ale teraz je tu temnota, bolesť, smútok, a veľké utrpenie. Odvtedy som nezažil šťastnú chvíľu.“[3] Zomrel v roku 1856 vo veku 45 rokov pri nešťastí na saniach.

Luke S. Johnson bol tiež povolaný do pôvodného Kvóra Dvanástich v roku 1835. Jeho duchovné odhodlanie ochablo pre finančné špekulácie v roku 1837. Obzerajúc sa do minulosti povedal: „Moja myseľ sa zatemnila a odišiel som sledovať svoju vlastnú cestu. Stratil som Ducha Božieho a zanedbal svoju povinnosť; následkom toho bolo, že na konferencii v Kirtlande, 3. septembra 1837, ... som bol odrezaný od Cirkvi.“ V decembri 1837 sa pripojil k odpadlíkom a verejne odsúdil Cirkev a bol exkomunikovaný za odpadlíctvo v roku 1837. Osem rokov mal medicínsku prax v Kirtlande. Potom sa v roku 1846 vrátil spolu so svojou rodinou do spoločenstva Svätých. Povedal: „Zastavil som sa na okraji cesty a odbočil od práce Pána. Ale moje srdce je s ľuďmi. Chcem byť spojený zo svätými; ísť s nimi do pustatiny a vytrvať s nimi až do konca.“ V marci roku 1846 bol znovu pokrstený a v roku 1847 prišiel s pôvodnou skupinou pionierov na západ. Zomrel v Salt Lake City v roku 1861 ako aktívny člen vo veku 54 rokov.[4]

Moja rada členom Cirkvi je, aby podporovali proroka Cirkvi, Prvé predsedníctvo, Kvórum Dvanástich a ostatné generálne autority celým svojím srdcom a dušou. Ak tak urobíme, budeme v bezpečnom prístave.

Prezident Brigham Young povedal, že si veľakrát spomenul na slová proroka Josepha Smitha, ktorý povedal, že „sa musel vždy modliť, skúšať vieru, žiť svoje náboženstvo a zvelebovať svoje povolanie, aby obdržal zjavenia od Pána a aby bol pevný vo viere“.[5] Každý z nás môže očakávať určité výzvy našej viery. Tieto výzvy môžu prísť rôznymi spôsobmi. Nie vždy sa vám bude páčiť

rada, ktorú vám dajú Cirkevní vedúci. Nesnažia sa byť populárni. Snažia sa nám pomôcť vyhnúť sa pohromám a sklamaniam, ktoré prichádzajú prostredníctvom neposlušnosti Božích zákonov.

Taktiež potrebujeme povzbudzovať a podporovať našich miestnych vedúcich, pretože oni tiež boli „povolaní a vyvolení". Každý člen tejto Cirkvi môže dostať radu od biskupa alebo predsedu pobočky, prezidenta kolu alebo misie a prezidenta Cirkvi a jeho spolupracovníkov. Žiaden z týchto bratov nežiadal o svoje povolanie. Nikto nie je dokonalý. Dosiaľ sú služobníkmi Pána, povolaní Ním prostredníctvom tých, ktorí sú k tomu oprávnení inšpiráciou. Tí, povolaní, podporovaní a ustanovení, sú oprávnení našim vyslovením podpory.

Obdivujem a rešpektujem každého biskupa, ktorého som kedy mal. Pokúšal som sa nespochybňovať ich vedenie a cítil som, že keď som sa snažil podporovať a nasledovať ich rady, bol som chránený od „ľudskej úskočnosti a chytráctva".[6] Stalo sa to preto, lebo každý z týchto povolaných a vyvolených vedúcich bol oprávnený obdržať božské zjavenie, ktoré prichádza s ich povolaním. Neúcta k cirkevným vedúcim spôsobila mnohým to, že utrpeli duchovné oslabenie a pád. Musíme zabudnúť na všetky minulé zlyhania, ktoré sme si povšimli, všetky bradavice alebo pehy mužov povolaných na to, aby nám predsedali, a máme podporovať úrad, ktorý držia.

Pred mnohými rokmi sme mávali akcie, na ktorých sa vyberali peniaze na zaplatenie našich zborových budov a miestnych výdavkov a činností, dnes úplne hradených z Cirkevných fondov a miestnych príspevkov. Mávali sme bazáre, jarmoky, večere a iné aktivity. Toho času mal môj zbor vynikajúceho, lojálneho, oddaného biskupa.

Člen susedného zboru prišiel na to, že vedro vylievajúce vodu na hlavu sediaceho na stoličke pod ním bolo úspešnou činnosťou pri vyberaní peňazí. Zúčastnení mali platiť za to, že hodia baseballovú loptičku do mechanickej ruky. Zásahom do stredu terča sa ruka uvolní a vedro vyleje na osobu, sediacu na sedadle pod ním, vedro studenej vody. Náš zbor sa rozhodol použiť túto metódu a niekto navrhol, že viac ľudí bude chcieť zaplatiť za loptičky, ak to bude biskup, ktorý bude ochotný sadnúť si na „mokrú" stoličku. Náš biskup bol dobrý chlapík, a pretože bol zodpovedný za výber peňazí, dobrovoľne súhlasil s tým, že si sadne na „mokrú" stoličku. Skoro na to začali niektorí kupovať loptičky a hádzať ich na cieľ. Niekoľkí sa trafili a biskup bol celý premočený. Po pol hodine sa začal triasť od zimy.

Kým niektorí si mysleli, aká to je úžasná zábava, môj otec bol veľmi pohoršený, že úrad biskupa bol tak znevažovaný a že prepadol výsmechu a ešte aj pohŕdaniu. Napriek tomu, že výber peňazí bol plánovaný s dobrým úmyslom, stále si pamätám pocit hanby za ľudí, ktorí si nevážili ako úrad tak aj muža, ktorý nám tak dobre slúžil dňom aj nocou ako náš dobrý pastier. Ako držitelia kňazstva Božieho, máme ísť našim rodinám, priateľom a spolupracovníkom príkladom pri podpore vedúcich kňazstva.

Sväté písma a tiež miestne a generálne autority Cirkvi poskytujú záchrannú sieť rád a vedenie pre ľudí v Cirkvi. Napríklad, po celý môj život Bratia spoza tohto alebo iných miest nabádali ľudí, aby žili v rámci svojho príjmu, vyvarovali sa dlhov a odkladali si máličko pre „daždivé dni" pretože „daždivé dni" vždy prídu. Žil som v časoch veľkých ekonomických problémov, ako bola Veľká hospodárska kríza a Druhá svetová vojna. To čo som zažil spôsobilo, že som sa bál nerobiť všetko

čo bolo v mojich silách, aby som ochránil seba a svoju rodinu pred následkami takýchto katastrôf. Som vďačný Bratom za túto múdru radu.

Prezident Cirkvi nezvedie ľud Cirkvi z pravej cesty. To sa nikdy nestane. Radcovia prezidenta Hinckleyho ho plne podporujú a tak isto aj Kvórum Dvanástich, Kvóra sedemdesiatnikov a Predsedajúce biskupstvo. Výsledkom toho je ako som už povedal výnimočná láska a súlad, ktorý existuje v predsedajúcich radách Cirkvi pre nášho prezidenta a pre všetkých navzájom.

Božie kňazstvo je štít. Je to štít proti zlu vo svete. Tento štít má byť čistý inak naša predstava nášho cieľa a nebezpečenstva okolo nás bude obmedzená. Čistiacim prostriedkom je osobná čestnosť ale nie všetko zaplatí cenu a udrží náš štít čistý. Pán povedal, lebo „Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených."[7] Sme povolaní keď sú položené ruky na naše hlavy a obdržíme kňazstvo, ale nie sme vyvolení pokiaľ nepreukážeme Bohu našu poctivosť, vernosť a naše odovzdanie.

Bratia, táto práca je pravdivá. Joseph Smith videl Otca a Syna a počul a nasledoval Ich inštrukcie. To bol začiatok tejto veľkej práce. Zodpovednosť za ňu dnes leží na nás. Vydávam svoje svedectvo o jeho božskosti v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1. Pozri NaZ 55:1.
2. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, diel I. 1995-1999* (2005), 509.
3. Citované Brighamom Youngom, v *Deseret News,* 15. august 1877, 84.
4. Pozri Susan Easton Black, *Who's Who in the Doctrine & Covenants*,(1997), 156-57.
5. Discourses of Brigham Young, výb. John Widtsoe (1954), 469.
6. Efezským 4:14.
7. Matúš 22:14.

Slúžte --- To je to najlepšie čo môžete robiť

Prezident Thomas S. Monson
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Kňazstvo nie je v skutočnosti tak veľký darom ako skôr poverením slúžiť, výsadou pozdvihovať a príležitosťou požehnávať životy ostatných.

Bratia v kňazstve, zhromaždení tu v Konferenčnom centre a tiež po celom svete, cítim pokoru zo zodpovednosti osloviť vás a podeliť sa s vami o pár postrehov. Modlím sa, aby bol Duch Pána dnes so mnou, keď tak budem činiť.

Uvedomujem si, že v našom hľadisku dnes večer je široká škála od iba nedávno ustanovených diakonov po najstarších vysokých kňazov. Pre každého je znovuzriadenie Áronovho kňazstva dané Josephovi Smithovi a Oliverovi Cowderymu Jánom Krstiteľom a znovuzriadenie Melchisedekovho kňazstva dané Josephovi a Oliverovi prostredníctvom Petra, Jakuba a Jána posvätnou a cenenou udalosťou.

Vám, diakoni, by som chcel povedať, že si pamätám čas, keď som bol ustanovený za diakona. Naše biskupstvo prízvukovalo posvätnú zodpovednosť, ktorou bolo roznášanie Večere Pána. Prízvukovalo vhodné oblečenie a dôstojné spávanie sa a dôležitosť byť čistým „dnu a aj navonok“. Keď sme sa učili procedúru roznášania Večere Pána, bolo nám povedané ako máme asistovať Louisovi McDonaldovi, určitému bratovi z nášho zboru, ktorý bol ochrnutý, aby mal príležitosť zúčastniť sa Večere Pána.

Ako dobre si pamätám na to, keď mi bol pri roznášaní Večere Pána pridelený ten rad, kde sedel brat McDonald. Bol som plný strachu a váhal som, keď som prišiel k tomuto úžasnému bratovi a potom som videl úsmev na jeho tvári a nedočkavý prejav vďačnosti, ktorý ukazoval jeho túžbu prijať. Držiac podnos v mojej ľavej ruke, vzal som malý kúsok chleba a vložil mu ho do úst. Voda mu bola podaná neskôr podobným spôsobom. Cítil so, že som na posvätnej pôde. A v skutočnosti som bol. Výsada priniesť Večeru Pána bratovi McDonaldovi z nás urobila lepších diakonov.

Iba pred dvoma mesiacmi, v nedeľu 31. júla, som sa v Fort A. P. Hill vo Virginii zúčastnil zhromaždenia Večere Pána Svätých neskorších dní, ktoré sa konalo počas Národného skautského festivalu. Dôvodom prečo som tam bol bolo prihovoriť sa 5 000 mladých mužov, Svätých neskorších dní, a ich vedúcim, ktorí strávili predošlí týždeň podieľaním sa na aktivitách festivalu. Všetci úctivo sedeli v prírodnom amfiteátri, keď 400 členný zbor Áronovho kňazstva spieval:

Mormonský chlapec, mormonský chlapec,
ja som mormonský chlapec;
aj kráľ by mi závidel,
pretože ja som mormonský chlapec.[1]

Šesťdesiatpäť kňazov kľačalo za mnohými veľkými stolmi umiestnenými medzi zhromaždenými a žehnalo Večeru Pána. Roznášalo ju približne 180 diakonov. V rámci času, ktorý by bol potrebný na roznášanie Večere Pána v naplnenej zborovej kaplnke, bolo tomto veľkému zhromaždeniu poslúžené. Akému úžasne podnetnému pohľadu som bol svedkom v to ráno, keď sa títo mladí muži v Áronovom kňazstve podieľali sa na tomto posvätnom obrade.

Je dôležité pre každého diakona, aby bol vedený k duchovnému povedomiu o posvätnosti jemu ustanoveného povolania. V jednom zbore bola táto lekcia efektívne učená na príklade zhromažďovania pôstnych obetí.

V deň pôstu navštívili diakoni a učitelia členov zboru, aby každá rodina mohla prispieť. Diakoni boli trošku rozladení tým, že na to, aby splnili túto úlohu, museli vstať skôr než obyčajne.

Biskupstvo bolo inšpirované k tomu, aby vzalo plný autobus diakonov a učiteľov na Welfare Square v Salt Lake City. Tu mohli vidieť ako chudobné deti dostávajú nove topánky a iné časti oblečenia. Tu sa stali svedkami toho, keď sa prázdne košíky naplnili potravinami. A nikto nežiadal žiadne peniaze. Bola vyslovená iba jedna poznámka: „Mladí muži, toto je to čo poskytujú peniaze ktoré zhromažďujete v deň pôstu---jedlo, oblečenie a prístrešok pre tých, ktorí to potrebujú.“ Mladí muži z Áronovho kňazstva sa viac usmievajú, kráčajú vyššie a slúžia ochotnejšie pri plnení svojich úloh.

Teraz, prislúcha to učiteľom a kňazom, každému jednému z vás má byť daná úloha domáceho učenia so spoločníkom, ktorý je držiteľom Melchisedekovho kňazstva. Aká je to úžasná príležitosť pripraviť sa na misiu. Aké je to úžasná výsada učiť sa disciplínu služby. Mladý muž automaticky prestane zaujímať sám o seba, keď je pridelený k tomu, aby „sa staral" o druhých.[2]

Prezident David O. McKay radil: „Domáce učenie je jednou z najdôležitejších a najužitočnejších príležitostí vyživovať a povzbudzovať, radiť a viesť deti nášho Otca... Je [to] božská služba, božské povolanie. Ako domáci učitelia máme povinnosť priniesť božského ducha do každého domu a srdca."[3]

Domáce učenie je odpoveďou na mnohé modlitby a umožní nám vidieť prítomnosť existujúcich zázrakov.

Keď premýšľam o domácom učení, spomenul som si na muža menom Johann Denndorfer z Debrecínu v Maďarsku. Bol obrátený a vstúpil do Cirkvi pred rokmi v Nemecku a teraz po Druhej svetovej vojne sa stal virtuálnym väzňom vo svojej vlastnej krajine v Maďarsku. Ako veľmi túžil po kontakte s Cirkvou. Potom ho navštívili jeho domáci učitelia. Brat Walter Krause a jeho spoločník sa vydali zo severovýchodnej časti Nemecka dole až do Maďarska, aby si splnili svoju úlohu ako domáci učitelia. Predtým ako odišli so svojich domovou v Nemecku, povedal brat Krause svojmu spoločníkovi: „Chcel by si ísť so mnou tento týždeň robiť domáce učenie?"

Jeho spoločník sa opýtal: „Kedy pôjdeme?"

Brat Krause odpovedal: „Zajtra."

Potom prišla otázka: „Kedy sa vrátime?"

Brat Krause nezaváhal; a povedal: „Och, asi za týždeň." A išli a navštívili brata Denndorfera a ostatných. Brat Denndorfer nemal domácich učiteľov odkedy konca vojny. Teraz, keď videl Pánových služobníkov, bol dojatý. Nepotriasol si s nimi rukou; radšej bežal zo svojej spálne a vzal z tajného miesta jeho desiatok, ktorý si odkladal roky. Tento desiatok dal svojim domácim učiteľom a potom povedal: „Teraz si s vami môžem potriasť rukou."

A teraz pár slov kňazom v Áronovom kňazstve. Vy, mladí muži máte príležitosť žehnať Večeru Pána, pokračovať v povinnostiach domáceho učenia a podieľať sa na posvätnom obrade krstu.

Pred päťdesiatimi piatimi rokmi som poznal mladého muža menom Robert Williams, ktorý bol držiteľom úradu kňaza v Áronovom kňazstve. Ako biskup som bol prezidentom jeho kvóra. Keď Róbert hovoril, nekontrolovateľne sa zajakával a koktal. Nesmelý, hanblivý, bojaci sa samého seba a všetkých ostatných, táto rečová vada bola pre neho devastujúca. Málokedy prijal úlohu; nikdy sa nepozeral druhým ľuďom do očí; vždy pozeral do zeme. Potom jedného dňa, zhodou nezvyčajných okolností, prijal úlohu a zodpovednosť za krst niekoho iného.

Sedel som vedľa Róberta v krstiteľnici v Tabernákli v Salt Lake. Vedel som že potrebuje akúkoľvek možnú pomoc. Bol oblečený do čisto bieleho a pripravený na obrad, ktorý mal

vykonať. Spýtal som sa ho ako sa cíti. Pozeral do zeme a skoro nekontrolovateľne vykoktal, že sa cíti strašne.

Obaja sme sa vrúcne modlili, aby bol schopný splniť si svoju úlohu. Úradník potom povedal: „Nancy Ann McArthurová bude teraz pokrstená Róbertom Williamsom, kňazom."

Róbert opustil miesto po mojom boku, vstúpil do krstiteľnice, vzal malú Nancy za ruku a pomohol jej vojsť do vody, ktorá očisťuje ľudské životy a poskytuje duchovné znovuzrodenie. Vyslovoval slová: „Nancy Ann McArthurová, z poverenia Ježiša Krista, krstím ťa v mene Otca, Syna a Ducha Svätého. Amen."

A pokrstil ju. Ani raz sa nezakoktal! Ani raz nezaváhal! Bol som svedkom moderného zázraku. Róbert potom vykonal krstný obrad pre dve alebo tri iné deti tým istým spôsobom.

V prezliekárni som sa ponáhľal Róbertovi gratuloval a očakával som ten istý neprerušovaný plynulý prejav. Mýlil som sa. Pozeral do zeme a koktal slová vďaky.

Svedčím vám o tom, že keď Róbert jednal s právomocou Áronovho kňazstva, hovoril s mocou, istotou a s nebeskou pomocou.

Pred dvoma rokmi som mal tu výsadu hovoriť na pohrebnom obrade Róberta Williamsa a vzdať hold tomuto vernému držiteľovi kňažstva, ktorý počas svojho života robil čo mohol, aby si uctil svoje kňazstvo.

Niektorí z vás mladí muži, ktorí ste tu dnes večer môžete byť plachí alebo môžete cítiť, že nedostatočne reagujete na povolania. Pamätajte si, že táto práca nie je len vaša a moja. Môžeme pozrieť hore a siahnuť po božskej pomoci.

Rovnako ako niektorí z vás aj ja viem čo to znamená čeliť sklamaniu a mladíckemu poníženiu. Ako chlapec som hral v sofbalovom družstve základnej a strednej školy. Vybrali dvoch kapitánov a tí si spätne vyberali hráčov, ktorých chceli v družstve. Samozrejme, že najlepších hráčov vybrali ako prvých a potom druhých a tretích. Nebolo to až také zlé, keď vás vybrali ako štvrtého alebo piateho, ale keď ste zostali posledný a poslali vás na vzdialenú pozíciu vo vonkajšom hracom poli, to bolo vyslovene príšerné. Viem to, bol som tam.

Ako som len dúfal, že loptička nikdy nepoletí mojím smerom, celkom iste by som ju pustil a bežci by skórovali a spoluhráči by sa smiali.

Pripadá mi ako by to bolo včera, pamätám si ten osudný moment, keď sa všetko v mojom živote zmenilo. Hra sa začala tak ako som popisoval: Vybrali ma ako posledného. Prešiel som smutne smerom do tmavej časti pravého hracieho poľa a pozoroval som súperových bežcov a hráčov na métach. Dva údery nebolo možné ani odpáliť. Náhle pálkar odpálil ďalší úder, dosiahol mohutnú rotáciu. Loptička letela mojím smerom dokonca som ho počul povedať: „Tak toto bude „home run". Bolo to také pokorujúce, pretože loptička letela mojím smerom. Dokážem ho chytiť? Upaľoval som k miestu, kde som si myslel, že loptička dopadne ako som bežal modlil som sa a natiahol svoje ruky. Prekvapil som samého seba. Chytil som loptičku! Moje družstvo vyhralo.

Táto jedna skúsenosť posilnila moju sebadôveru, povzbudila moju túžbu cvičiť a posunula ma z postu toho, ktorého vybrali ako posledného na miesto toho, ktorý sa stal naozajstnou posilou družstva.

Môžeme pocítiť tú rastúcu sebadôveru. Môžeme pocítiť tú hrdosť na výkon. Formulka z troch slov nám v tom pomôže: *Nikdy sa nevzdávaj.*

Z filmu *Shenandoah* pochádza fráza, ktorá je inšpirujúca: „Ak to nevyskúšame tak to neurobíme; a ak to neurobíme, tak prečo sme potom tu?"

Zázraky môžeme nájsť všade tam, kde sú zvelebované kňazské povolania. Keď viera vystrieda pochybnosti, keď nesebecká služba eliminuje sebecké úsilie, moc Božia vyvolá Jeho úmysly. Kňazstvo nie je v skutočnosti tak veľký darom ako skôr poverením slúžiť, výsadou pozdvihovať a príležitosťou požehnávať životy ostatných.

Povolanie služby prichádza potichu ak my, držitelia kňazstva, reagujeme na úlohy, ktoré dostaneme. Prezident George Albert Smith, skromný a efektívny vodca, vyhlásil: „Najprv je vašou úlohou naučiť sa to, čo Pán požaduje a potom mocou a silou Jeho svätého kňazstva zvelebovať vaše povolanie v prítomnosti vašich spoločníkov tak, že vás ľudia budú radi nasledovať."[4]

A ako môže jeden zvelebovať povolanie? Jednoducho konaním služby, ktorá mu prislúcha. Starší zvelebuje ustanovené povolanie za staršieho tak, že sa učí, čo sú jeho povinnosti ako staršieho a tým, že ich potom vykonáva. Tak ako zo starším je to aj s diakonom, učiteľom, kňazom, biskupom a každým, kto je držiteľom úradu kňazstva.

Bratia, je to v *konaní*---nie iba *v snívaní*---že životy sú požehnávané, ostatní sú vedení a duše sú zachránené. „Buďte však činiteľmi slova, a nielen poslucháčmi, ktorí oklamávajú sami seba,"[5] radil Jakub.

Nech všetci v dosahu môjho hlasu pokračujú v úsilí kvalifikovať sa k Pánovmu vedeniu v našich životoch. Je mnoho tých, ktorí prosia a modlia sa o pomoc. Sú tu takí, ktorí sa boja a potrebujú pomocnú ruku.

Pred mnohými rokmi, keď som slúžil ako biskup, predsedal som veľkému zboru, ktorý mal viac ako 1 000 členov, vrátane 87-mich vdov. Pri jednej príležitosti sme spoločne s jedným z mojich radcov navštívili jednu vdovu a jej postihnutú dcéru. Keď sme opustili ich byt, pani z bytu oproti stála vonku pred svojimi dverami a zastavila nás. Hovorila cudzím prízvukom a spýtala sa či som biskup; odpovedal som, že som. Povedala mi, že si všimla, že často navštevujem ostatných. Potom mi povedala: „Nikto nenavštevuje mňa alebo môjho na lôžko pripútaného manžela. Máte čas prísť a navštíviť nás aj napriek tomu, že nie sme členmi vašej cirkvi?"

Keď sme vstúpili do bytu, všimli sme si, že ona a jej muž počúvali v rádiu Zbor Tabernáklu. Chvíľu sme s párom hovorili a potom sme dali požehnanie jej manželovi.

Následne po tejto prvej návšteve som sa tam zastavil tak často ako som mohol. Pár sa následne stretol z misionármi a manželka Angela Anastor bola pokrstená. O nejaký čas neskôr jej manžel zomrel a ja som mal tú výsadu viesť a hovoriť na jeho pohrebnom obrade. Sestra Anastor so svojou znalosťou gréckeho jazyka neskôr preložila často používanú brožúru *Svedectvo proroka Josepha Smitha* do gréčtiny.

Bratie mám rád motto: „Slúžte; to je to najlepšie čo môžete robiť. Ostatné nechajte na Pána."[6]

Aktívna služba v Áronovom kňazstve pripraví vás, mladí muži, na obdržanie Melchisedekovho kňazstva, na službu na misii a na to, aby ste sa oženili v svätom chráme.

Stále si budete pamätať vašich poradcov kvór Áronovho kňazstva a spoločníkov v kvórach, týmito zážitkami pravdy: „Nám Boh dá spomienky, aby sme mohli mať júnové ruže v decembri našich životov."[7]

Mladí muži v Áronovom kňazstve, vy ste budúcimi povolanými; pripravte sa na to. Nech ste vždy vedený Nebeským Otcom, keď tak budete činiť. Nech vedie nás všetkých, keď sa snažíme ctiť si kňazstvo, ktorého sme držiteľmi a zvelebovať naše povolania, o to sa pokorne modlím v mene Ježiša Krista. Amen.

POZNÁMKY
1. Evan Stephens, „Mormon Boy"v Jack M. Lyon a ostatní, edícia *Best-Loved Poems of the LDS People* (1996), 296.
2. Pozri NaZ 20:53.
3. *Priesthood Home Teaching Handbook,* rev. vyd. (1967), ii-iii.
4. V Conference Report, september 1942, 14.
5. Jakuba 1:22.
6. V Henry Wadsworth Longfellow, „The Legend Beautiful" v *The Poetical Works of Longfellow* (1893), 258.
7. Parafráza Jamesa Barrieho, v *Peter's Quotations: Ideas for Our Time,* vyd. Laurence J. Peter (1977), 335.

„Ak ste pripravení, nemusíte sa báť"
Prezident Gordon B. Hinckley

Tiež môžeme žiť tak, aby sme si mohli privolať Pánovu ochranu a vedenie... Nemôžeme očakávať Jeho pomoc, ak nie sme ochotní dodržiavať Jeho prikázania.

Moji drahí bratia v kňazstve, kdekoľvek môžete byť naprieč týmto širým svetom, akou ohromnou organizáciou ste sa stali, muži a chlapci každej rasy a národnosti, všetci súčasťou Božej Rodiny.

Akým drahocenným je pre nás Jeho dar. Dal nám časť toho čo je Jeho božskou právomocou, večné kňazstvo, moc, ktorou uskutočnil nesmrteľnosť a večný život človeka. To znamená, že keď nám bolo mnoho dané, mnoho bude od nás požadované (pozri Lukáš 12:48, NaZ 82:3).

Viem, že nie sme dokonalí muži. Poznáme dokonalý spôsob, ale nie vždy konáme v zhode s našim poznaním. Ale myslím si, že vo väčšine prípadov sa snažíme. Snažíme sa byť takými mužmi akými náš Otec chce, aby sme boli. To je veľmi vysoký cieľ a ja chválim tých z vás, ktorí sa snažia ho dosiahnuť. Nech vás Pán požehná, keď sa snažíte žiť príkladným životom v každom ohľade.

Teraz, ako všetci vieme, štáty patriace k Spojeným štátom v oblasti Mexického zálivu boli iba nedávno postihnuté strašnými besniacimi vetrami a záplavami. Mnohí stratili všetko čo mali. Škoda je astronomická. Doslova milióny trpeli. Strach a znepokojenie zachvátil srdcia mnohých. Životy boli stratené.

Napriek tomu všetkému tu bola veľká záplava pomoci. Srdcia boli obmäkčené. Domovy otvorené. Kritici radi hovoria o zlyhaní kresťanstva. Všetci takí by sa mali pozrieť na to čo dokázali cirkvi za takýchto okolností. Tí príslušníci mnohých denominácií dokázali divy. Naša cirkev nebola ani zďaleka tou najmenšou medzi nimi. Veľké množstvo našich mužov precestovalo značnú vzdialenosť, prinášajúc so sebou náradie, stany a žiarivú nádej. Muži kňazstva prispeli tisíckami a tisíckami hodín práce na reintegrácii. V určitom čase ich tam bolo tri a štyri tisíc. Niekoľkí z nich sú dnes večer tu. Nemôžeme povedať dosť, aby sme im poďakovali. Chceme, aby ste vedeli o našej vďačnosti, našej láske a o našich modlitbách za vás.

Dvaja z našich územných sedemdesiatnikov, brat John Anderson, ktorý žije na Floride a brat Stanley Ellis, ktorý žije v Texase riadili väčšinu tohto úsilia. Ale oni by boli prvými čo by povedali, že zásluha patrí veľkému počtu mužov a chlapcov, ktorí pomáhali. Mnohí mali obnosené tričká z nápisom „Mormonské pomáhajúce ruky“. Získali lásku a úctu tých, ktorým pomáhali. Ich pomoc nebola iba pre členov Cirkvi v ťažkostiach, ale pre mnoho tých, u ktorých sa ani nezisťovalo akého sú vierovyznania.

Nasledovali príklad Nefitov, ktorý je opísaný v knihe Alma: A neodohnali nikoho, kto bol nahý alebo kto bol hladný alebo kto bol smädný alebo kto bol chorý alebo o koho sa nik nestaral; neuľpeli na svojom bohatstve svojím srdcom; takže boli štedrí ku všetkým, ako ku starým, tak k mladým, ako k porobeným tak k slobodným, ako k mužom tak aj k ženám, či už mimo cirkev alebo z cirkvi, nehľadiac na osobu toho, kto bol potrebný (pozri Alma 1:30).

Ženy a dievčatá v mnohých častiach Cirkvi podali heroický výkon pri príprave desiatok tisíc hygienických a čistiacich sád. Cirkev poskytla náradie, jedlo, vodu a útechu.

Prispeli sme značnou čiastkou Červenému krížu a iným organizáciám. Darovali sme milióny z pôstnych obetí a humanitárnych fondov. Každému jednému z vás hovorím ďakujem v mene príjemcov a ďakujem v mene Cirkvi.

Teraz nehovorím, a opakujem dôrazne, nehovorím alebo neusudzujem, že to čo sa stalo je trest Boží. Bolo tam mnoho dobrých ľudí, medzi nimi mnoho verných Svätých, čo trpeli. Povediac toto, neváham povedať, že tento starý svet nie je cudzincom pre kalamity a katastrofy. Tí, ktorí čítajú

písma a veria im sú si vedomí varovaní prorokov ohľadom katastrôf, ktoré majú prísť a ktoré prichádzajú.

Bola tu veľká potopa, keď vody zakryli zem, a keď, ako Peter hovorí, „ sa zachránilo niekoľko, to jest osem, duší“ (1. Petrov 3:20).

Ak má hocikto pochybnosti týkajúce sa strašných vecí, ktoré môžu postihnúť a aj postihnú ľudstvo, nech si prečíta 24-tú kapitolu Matúša. Tu okrem iného Pán hovorí: „Počujete o vojnách a zvesti o bojoch; ...

Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, bude hlad [a mor] a miestami zemetrasenia.

A toto všetko je počiatok bolestí...

Beda tehotným ženám a tým, ktoré budú kojiť v tie dni...

Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz a ani viac nebude.

A keby tie dni neboli skrátené, nikto by sa nezachránil; ale pre vyvolených budú tie dni skrátené“ (Matúš 24:6--8, 19, 21--22).

V Knihe Mormonovej čítame o nepredstaviteľnej skaze na západnej pologuli v čase Spasiteľovej smrti v Jeruzaleme. A znova citujem:

A stalo sa v tridsiatom štvrtom roku, v prvom mesiaci štvrtého dňa toho mesiaca, že sa zdvihla veľká búrka akú v celej krajine ešte nikto nezažil.

A tiež prišiel obrovský a strašný víchor; a prišlo hrozivé hrmenie, také, že až otriasalo celou zemou ako by sa mala roztrhnúť na dvoje.

A prišli nesmierne veľké blesky, také aké ešte nikto v zemi nezažil.

A mesto Zarahemla zachvátil oheň.

A mesto Moroni sa potopilo do hlbín mora a jeho obyvatelia sa utopili.

A na mesto Moronia bola prenesená zem, takže tam povstala namiesto mesta vysoká hora...

Celá tvár zeme bola zmenená búrkou a víchricami a hromami a bleskami a nesmierne veľkým otriasaním celej zeme;

A cesty pukali a priame cesty boli zničené a mnoho rovných miest sa salo nerovnými.

A mnohé veľké a významné mestá sa prepadli a mnohé boli spálené a mnohé sa otriasali až ich stavby popadali na zem a ich obyvatelia boli zabití a tieto miesta spustli (pozri 3. Nefi 8:5--10, 12--14).

Aká strašná katastrofa to musela byť.

Mor v 14-stom storočí vzal milióny životov. Ďalšie pandemické choroby, ako sú osýpky alebo čierna smrť, priniesli v priebehu storočí nevysloviteľné utrpenie a smrť.

V roku 79 po Kristovi bolo veľké mesto Pompeje zničené, keď vybuchla sopka Vezuv.

Chicago bolo zničené strašným požiarom. Prílivové vlny zaplavili územia Havaja. Zemetrasenie v San Franciscu v roku 1906 zrúcalo mesto a vyžiadalo si 3 000 životov. Hurikán, ktorý zasiahol Galveston v Texase v roku 1900 zabil 8 000 ľudí. A iba nedávno, ako viete, tu boli strašné tsunami v juhovýchodnej Ázii, kde bolo stratených tisíce životov a kde je stále potrebná pomoc.

Aké zlovestné sú slová zjavenia nachádzajúce sa v 88. oddiele Náuky a zmlúv týkajúce sa kalamít, ktoré sa majú prihodiť po svedectvách starších. Tu Pán hovorí:

Lebo po svedectve vašom príde svedectvo zemetrasenia, ktoré spôsobí stonanie uprostred zeme a ľudia budú padať na zem a nebudú schopní stáť.

A tiež príde svedectvo hlasov hromov a hlasov bleskov a hlasov búrok a hlasov vĺn morských dvíhajúcich sa nad svoje medze.

A všetky veci budú v zmätku; a celkom isto srdcia ľudské ním ochabnú; lebo príde na všetkých ľudí strach (pozri NaZ 88:89-91).

Aký zaujímavý popis tsunami a nedávnych hurikánov v pojmoch jazyka tohoto zjavenia, v ktorom sa hovorí: „Hlas vĺn morských dvíhajúcich sa nad svoje medze."

Ľudská nehumánnosť v minulých a súčasných konfliktoch pokračuje v prinášaní nevýslovného utrpenia. V oblasti Darfúru v Sudáne boli vyvraždené desiatky tisíc ľudí a viac než milión ich zostalo bez domova.

To čo sme zažili bolo v minulosti predpovedané. A to ešte nie je koniec. Tak ako sme mali kalamity v minulosti mali by sme ich očakávať aj v budúcnosti. Čo urobíme?

Ktosi raz povedal, že keď Noe staval loď, nepršalo. Ale on ju postavil a dážď prišiel.

Pán povedal, že ak sme pripravení, nemusíme sa báť (pozri NaZ 38:30).

Základná príprava je tiež stanovená v Náuke a zmluvách, kde sa hovorí,

že máme stáť na svätých miestach a nemáme sa pohnúť pokiaľ nepríde deň Pánov (pozri NaZ 87:8).

Tiež spievame v piesni:
Keď sa zem otriasa,
nech sa naše bázlivé myšlienky utíšia;
keď Tvoj súd rozosieva skazu,
drž nás v bezpečí na vrchu Sione.
(„Guide Us, O Thou Great Jehovah", Hymns, č. 83).

Tiež môžeme žiť tak, aby sme si mohli privolať Pánovu ochranu a vedenie. Toto je prvou prioritou. Nemôžeme očakávať Jeho pomoc, ak nie sme ochotní dodržiavať Jeho prikázania. V tejto Cirkvi máme dostatočné dôkazy o trestoch za neposlušnosť na príkladoch dvoch národov, Jareditov a Nefitov. Oba upadli zo slávy do úplnej skazy pre svoju ohavnosť.

Samozrejme že vieme že dážď padá ako na spravodlivých tak aj na nespravodlivých (pozri Matúš 5:45). Ale i keď spravodliví zomrú, nie sú stratení, ale sú zachránení prostredníctvom Vykupiteľovho uzmierenia. Pavol píše Rimanom: „Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame" (Rímskym 14:8).

Môžeme dbať na varovania. Veľa ľudí nám povedalo, že mnohí boli znepokojení zraniteľnosťou New Orleans. Seizmológovia nám povedali, že údolie Salt Lake je potenciálna zóna pre zemetrasenia. Toto je hlavným dôvodom prečo tak zoširoka renovujeme Tabernákel na Chrámovom námestí. Táto historická a nevšedná budova musí odolať zemetraseniu.

Vybudovali sme sýpky a zásobárne a zaplnili ich vecami nevyhnutnými k životu pri akomkoľvek nešťastí. Ale najlepšou zásobárňou je rodinná zásobáreň. Slovami zjavenia Pán povedal: Zorganizujte sa a všetko potrené pripravte (pozri NaZ 109:8).

Našim ľuďom sme po tri štvrtiny storočia radili a povzbudzovali ich k tomu, aby sa pripravovali na to, aby mohli prežiť akúkoľvek kalamitu, ktorá príde.

Môžeme si odložiť bokom nejakú vodu, jednoduché jedlo, lieky a oblečenie, aby nám bolo teplo. Máme mať odložené bokom nejaké peniaze pre prípad „daždivého dňa".

Teraz, keď som to povedal, nebežte do potravín alebo tak podobne. Nehovorím nič také čo by som nepovedal už dávno.

Nikdy nezabudnime na faraónov sen o teľatách a chudých a plných kukuričných kláskoch, a klasoch bez zrna, ktorých význam vyložil Jozef, aby upozornil na roky hojnosti a roky chudoby (pozri Genesis 41:1--36).

Verím, drahí bratia, že Pán nás požehná a bude na nás dohliadať a pomáhať nám, ak budeme kráčať v poslušnosti Jeho svetla, Jeho evanjelia a Jeho prikázaní. Je naším Otcom a naším Bohom a my sme Jeho deti a musíme byť deň čo deň hodní Jeho lásky a starostlivosti. Aby sme tak činili, to je mojou pokornou modlitbou, v mene Ježiša Krista, amen.

Hazardné hry
Prezident Gordon B. Hinckley

Ak ste nikdy nehrali poker alebo iné druhy hazardných hier, nezačnite. Ak ste v tom zapletení, prestaňte kým môžete.

Moji drahí bratia, mali sme úžasné zhromaždenie. Rád by som podčiarkol, všetko čo bolo povedané a zanechal svoje požehnanie s vami.

Najskôr by som chcel povedať pár slov týkajúcich sa tých, ktorým bola popoludní vyjadrená podpora ako členom Kvóra sedemdesiatnikov.

Som presvedčený, že doslovne stovky bratov sú hodní a pripravení slúžiť ako generálni úradníci Cirkvi. Vidíme ich všade. Tých, ktorým sme vyjadrili podporu dnes, boli vybraní aby naplnili konkrétne úlohy. Vo väčšine prípadov, toto bude vyžadovať obeť, ktorá bude ochotne prinesená.

Medzi tými, ktorým sme vyjadrili podporu, ako ste zaznamenali je aj môj 63-ročný syn. Chcel by som ujasniť, že som nezvýhodňoval jeho meno. To, že sa tak stalo je dielom iných, ktorí majú právomoc tak činiť. Cítim to ako extrémne citlivú tému čo sa týka otázok uprednostňovania. Ako hovoria právnici. Vzdávam sa možnosti podieľania sa na tomto. Jednako verím, že môj syn je hodný a kvalifikovaný v každom ohľade. V prvom rade mal úžasnú a dobú matku. A myslím, že môžem odporučiť aj jeho otca.

Zmieňujem sa o tom iba preto, že je to citlivá téma. Prosím, nestavajte sa proti nemu iba pre náš príbuzensky vzťah. Je dostatočne silný pomáhať.

No a teraz prejdime k tomu o čom by som rád hovoril dnes večer. Odpovedám tak na množstvo žiadostí, ktoré prišli aby som povedal niečo o postoji Cirkvi k činnosti, ktorá sa medzi nami stáva čoraz viac bežnou, osobitne medzi našou mládežou. Sú to hazardné hry v rôznych podobách.

O Calvinovi Coolidgeovi, ktorý bol prezidentom Spojených štátov a mužom známym tým, že toho veľa nenahovoril, koluje historka o tom ako sa raz vrátil z kostola. Žena sa ho spýtala, o čom hovoril kazateľ. Odpovedal: „O hriechu." „Čo o tom povedal?" spýtala sa žena. Bol proti tomu." znela jeho odpoveď.

Myslím, že aj ja by som mohol odpovedať na otázku týkajúcu sa hazardných hier rovnako stručne. Sme proti tomu.

Hazardné hry môžete nájsť takmer všade a stále sa rozrastajú. Ľudia hrajú poker. Tipujú na jazdeckých a psích pretekoch. Hrajú ruletu a na hracích automatoch. Stretávajú sa, aby hrali v baroch, salónoch, kasínach a príliš často aj vo svojich domovoch. Mnohí nemôžu prestať. Stáva sa to návykom. V mnohých prípadoch to vedie k iným zhubným návykom a činnostiam.

A tak veľa z tých, ktorí sa do toho zaplietli si to nemôže finančne dovoliť. V mnohých prípadoch to okráda ženy a deti o ich finančné zabezpečenie.

Hra, ktorá sa nazýva poker, sa stáva módnym hitom na univerzitách a dokonca aj na stredných školách.

Čítam vám z článku Spravodajského servisu New York Times:

„Pre Michaela Sandberga to začalo pred niekoľkými rokmi hrou o drobné mince medzi priateľmi.

Minulú jeseň sa to ale pre neho stalo zdrojom šesťciferného príjmu a možnou náhradou právnickej školy.

22-ročný Sandberg v podstate rozdeľuje svoj čas medzi Princetonom, kde je študentom politiky vo vyššom ročníku, a Atlantic City, kde hráva poker o veľké peniaze...

Sandberg je krajným prípadom revolúcie hazardných hier, ktorá sa rozširuje po národných vysokých školách. Sandberg to nazýva výbuchom, ktorý bol popudený televíznymi majstrovstvami v pokeri a rýchlym rozšírením internetových stránok, ktoré ponúkajú online pokerové hry.

Experti hovoria, že dôkazy o popularite hazardných hier na vysokých školách sú očividné. V decembri, napríklad, združenie študentov na Kolumbijskej Univerzite konalo svoj prvý turnaj v pokeri pre 80 hráčov s minimálnym vkladom 10 dolárov, kým na Univerzite Severnej Karolíny sa v októbri konal prvý turnaj za účasti 175-ich hráčov. Oba turnaje boli plné a ľudia čakali v zozname, aby sa mohli zúčastniť. Na Univerzite v Pensylvánii sa každý večer inzerujú súkromné hry prostredníctvom školského emailu" (Jonathan Cheng, „Poker Is Major College Craze", v *Deseret Morning News,* 14. mar. 2005, A2)

To isté sa deje priamo tu v Utahu.

Jedna matka mi napísala nasledovné:

„Môj 19-ročný syn hráva poker na internete a ľuďom na internete je [zdá sa] jedno, či máte 21 rokov alebo nie. Všetko čo potrebujete je mať bankový účet s peniazmi. Pravidelne hráva teraz už takmer rok. Predtým mal prácu, ale odišiel z nej, pretože je teraz tak veľmi závislý na internete a hraní pokeru. Neustále sa zapisuje na turnaje pokeru a ak niečo vyhrá, peniaze minie na veci, ktoré potrebuje. Sedenie a hranie na internete je všetko, čo robí."

Bolo mi povedané, že Utah a Havaj sú teraz jediné dva štáty v Spojených Štátoch, ktoré zatiaľ nelegalizovali lotérie a rôzne formy hazardných hier. Z listov, ktoré som obdržal od členov Cirkvi je zrejmé, že niektorí z našich mladých ľudí začínajú tým, že hrávajú poker. Skúšajú ako chutí dostať niečo za nič, a potom cestujú za hranice štátu, aby mohli hrať hazardné hry legálne.

Jedna pisateľka mi vo svojom liste napísala: „Vidím, ako sa v poslednom čase toto zlo vkráda do mnohých životov. Ukazujú to v televízii. Televízny kanál ESPN má niečo, čo sa volá Pokerový turnaj hviezd a Národné majstrovstvá v pokeri."

Pokračuje: „Jeden náš priateľ pozval môjho muža, aby sa zapísal na miestny majstrovský pokerový turnaj, za ktorý bolo treba zaplatiť. Jeho priateľ povedal: ‚To nie je hazardná hra. Tvoje peniaze sa len dajú do takého veľkého hrnca a kto vyhrá dostane ten hrniec.'"

Je toto hazardná hra? Samozrejme, že je. Hazardovanie je jednoducho proces, ktorý od vás berie peniaze a neponúka naspäť primeraný podiel v tovare alebo v službách.

Štátne lotérie dnes existujú vo veľkých meradlách. Kedysi niečo také zákon skoro úplne zakazoval. Dnes sú prevádzkované ako zdroj príjmu.

Asi pred dvadsiatimi rokmi som na konferencii povedal: „Lotériová horúčka dnes dosiahla svoj vrchol, keď štát New York oznámil, že tri výherné hracie tikety si rozdelia 41 miliónov dolárov. Ľudia stáli v radoch na tikety. Jeden výherný tiket vlastnilo 21 továrenských pracovníkov, 778 tiketov vyhralo druhé miesto a 113 000 vyhralo symbolické množstvá. To možno znie celkom dobre.

Na druhej strane bolo ale 35 998 956 tých, ktorí prehrali, z ktorých každý zaplatil za šancu vyhrať, [ale nedostal nič]" (V Conference Report, október 1985, 67; alebo Ensign, november 1985, 52).

Niektoré americké štáty uvalili na kasína vysoké dane, ako zdroj svojho príjmu. Prevádzkujúca firma tiež musí mať svoj zisk. Potom prichádza na rad držiteľ výherného tiketu. A všetci ostatní, ktorí si kúpili tikety zostávajú s prázdnymi rukami.

Som tak vďačný, že keď Pán ustanovil túto Cirkev, tak nám dal zákon desiatku. Raz som sa rozprával s jedným úradníkom inej cirkvi, ktorý, ako som vyrozumel, sa spolieha na značnú časť svojho príjmu z výhier v Bingu. Povedal som mu: „Rozmýšľali ste niekedy o desiatku, aby ste podporili vašu cirkev?" Odpovedal: „Áno, a ó, ako veľmi by som si želal, aby sme platili desiatok namiesto hrania Binga. Neočakávam ale, že k takej zmene dôjde počas môjho života."

V indiánskych rezerváciách boli otvorené kasína, aby zabezpečili príjem pre tých, ktorí ich vlastnia. Zopár ľudí vyhrá, ale väčšina musí prehrať. Musia prehrať, ak má niekto vyhrať a majiteľ má mať zisk.

Jeden náš mladý muž prednedávnom povedal: „Zaplatiť 5 dolárov za kino alebo zaplatiť 5 dolárov za poker, veď to je to isté."

Nie je to to isté. V jednom prípade dostaneš naspäť to, za čo si zaplatil. V druhom prípade len jeden človek zoberie výhry a ostatní sú ponechaní s prázdnymi rukami.

Skúsenosť ukázala, že hranie pokeru vedie k závislosti na hazardných hrách.

Hazardné hry boli verejne kritizované od prvých dní tejto Cirkvi.

Už v roku 1842 Joseph Smith opísal podmienky, v ktorých žili Svätí v Missouri. Povedal: „Zakúpili sme veľké pozemky, naše farmy oplývali prebytkom a v našich rodinných kruhoch a susedstvách sme zažívali mier a šťastie. Ale pretože sme sa s našimi susedmi nezúčastňovali … na

ich polnočných radovánkach, na ich narušeniach Pánovho dňa, jazdeckých pretekoch a hazardných hrách, začali sa nám najskôr vysmievať, potom prenasledovať a nakoniec sa spojili do zberby a podpálili naše domy, polievali nás smolou a sypali na nás perie, bičovali mnohých našich bratov a nakoniec, aj keď to bolo proti zákonu, spravodlivosti a ľudskosti, ich vyhnali z ich domovov" (v James R. Clark, comp., *Posolstvá prvého predsedníctva, of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,* 6 kn. [1965–75], 1:139)

Brigham Young v októbri 1844 o situácii v Nauvoo povedal: „Prajeme si potlačiť všetky obchody s likérom, domy hazardu a všetky ostatné pochybné domy alebo praktiky v našom meste, a tiež si prajeme, aby sme netolerovali medzi sebou žiadnu hrabivosť a nemravnosť" (*Posolstvá prvého predsedníctva,* 1:242).

Prezidenti Cirkvi a radcovia v Prvom predsedníctve opakovane hovorili o tomto zle. George Q. Cannon, ktorý slúžil ako radca trom prezidentom Cirkvi povedal: „Vo svete je mnoho zla, pred ktorým treba ochraňovať našu mládež. Jedným z nich sú hazardné hry. Toto zlo existuje v rôznych formách, ale všetky sú zlé a nemali by sme sa ich zúčastňovať." (*Discourses and Writings of President George Q. Cannon,* sel. Jerreld L. Newquist, 2 vols. [1974], 2:223).

Prezident Joseph F. Smith konštatoval: „Cirkev nesúhlasí s hazardnými hrami, ale dôrazne ich odsudzuje ako morálne zlé a separuje sa od týchto hazardných hier a hier na náhodu a lotérií všetkých druhov a úprimne nesúhlasí, aby sa jej členovia zúčastňovali podobných aktivít" („Editor's Table", *Improvement Era,* aug. 1908, 807).

Prezident Heber J. Grant radil: „Cirkev bola a je nezvratne proti hazardným hrám akéhokoľvek druhu. Stavia sa proti hrám na náhodu, zamestnanie, alebo takzvanému obchodovaniu, ktoré od človeka zoberie jeho peniaze bez toho, aby mu vrátilo to, čo mu bolo zobraté naspäť. Cirkev je proti všetkým praktikám, ktoré majú sklon...znížiť alebo oslabiť vysoké morálne mierky, ktorých sa jej členovia a väčšina našej spoločnosti vždy pridržiavali" (v *Messages of the First Presidency,* 5:245).

Prezident Spencer W. Kimball povedal: „Od začiatku nás vystríhali pred hazardnými hrami všetkých druhov. Každej osobe škodí a zapríčiní stratu, či už vyhrá alebo prehrá, keď dostane niečo za nič, niečo bez námahy, bez toho, aby zaplatila plnú cenu" (v Conference Report, apr. 1975, 6; alebo *Ensign,* máj 1975, 6).

Starší Dallin H. Oaks, ktorí je tu dnes s nami predniesol v roku 1987 na vtedajšej Ricks College majstrovskú reč na túto tému. Nazývala sa „Hazardovanie - morálne zlé a politicky nemúdre" (pozri *Ensign*, jún 1987, 69–75).

K týmto prejavom o pozícii Cirkvi pridávam teraz svoje vlastné. Hranie hazardných hier môže vyzerať ako nevinná zábava. Je s ním ale spojené napätie, ktoré je viditeľné na tvárach tých, ktorí hrajú. A v príliš veľa prípadoch táto činnosť, ktorá vyzerá tak nevinne, môže viesť k naozajstnej závislosti. Cirkev bola a aj teraz je proti týmto činnostiam. Ak ste nikdy nehrali poker alebo iné druhy hazardných hier, nezačnite. Ak ste v tom zapletení, prestaňte kým môžete.

Sú iné spôsoby, ktorými môžeme lepšie využiť svoj čas. Sú lepšie záujmy na to, aby okupovali našu pozornosť a energiu. Existuje tak veľa prekrásnych kníh. Je nepravdepodobné, že by sme sa ich mohli niekedy presýtiť. Existuje hudba, ktorú sa môžeme učiť a radovať sa z nej. Alebo inak tráviť spoločne čas, tancovať, chodiť po horách, bicyklovať sa alebo sa zabávať s chlapcami a dievčatami inými spôsobmi a mať sa spolu dobre.

Čítam teraz novú knihu, ktorú len nedávno vydali Tlačiarne Oxfordskej Univerzity a ktorá medzi nami vyvolala nemalú pozornosť. Obsahuje výskum, ktorý bol vedený členmi profesorského zboru Univerzity Severnej Karolíny v Chapel Hill. Týka sa náboženského a duchovného života amerických teenegrov. Ľudia, ktorí viedli túto štúdiu dávali otázky mladým ľuďom rôznych vyznaní a tradícií. (Pozri Christian Smith and Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* [2005]).

Dospeli k záveru, že mládež Svätých neskorších dní vie o svojej viere viac a je jej viacej oddaná a bližšie sa pridržiava jej učení o spoločenskom správaní, než jej rovesníci.

Jeden z výskumných pracovníkov povedal: „Cirkev Svätých neskorších dní žiada od svojich mladých veľa a ...vo väčšine prípadov to aj dosiahne“ (v Elaine Jarvik, „LDS Teens Rank Tops in Living Their Faith“, *Deseret News.* mar. 15, 2005, p. A3).

Zistili, že naši mladí ľudia sa s väčšou pravdepodobnosťou pridržiavajú tých istých náboženských presvedčení ako ich rodičia, navštevujú raz v nedeľu bohoslužby, aby sa podelili so svojou vierou s ostatnými, postia sa alebo si niečo inak odopierajú a majú o svojej viere menej pochybností.

Komentátori tejto štúdie hovoria o tom, ako naša mládež skoro vstáva a navštevuje seminár. Jeden študent seminára povedal: „Je to ťažké vstávať tak skoro. Ale prináša to požehnania. Je to prekrásny spôsob ako začať deň.“

Študijní pracovníci poukazujú na to, že nie všetci naši mladí ľudia sú dokonalí, ale ako celok ostatných neobyčajne vysoko prevyšujú. Ja dodávam, že títo stredoškoláci nemajú čas hrávať poker.

Moji drahí mladí priatelia, ku ktorým dnes večer hovorím, tak veľa pre nás znamenáte. Ste pre nás tak veľmi dôležití. Ako členovia tejto Cirkvi a ako držitelia kňazstva máte obrovskú zodpovednosť. Nemrhajte prosím svoj čas a svoje talenty na bezcieľne záujmy. Ak tak budete robiť, zmenší to vašu schopnosť robiť to, čo je užitočné. Verím, že to otupí vašu citlivosť k vášmu štúdiu v škole. Sklame to vašich rodičov a ako budú plynúť roky a obzriete sa nazad, budete sklamaní sami so seba.

Kňazstvo, ktoré ako mladí muži držíte vám dáva privilégium služby anjelov. Toto spoločenstvo je nezlúčiteľné s hraním hazardných hier.

„Vyberte si správne, keď je voľba pred vami“ („Choose the Right“, *Hymns,* č. 239).

Pokorne sa modlím, aby na vás spočinuli požehnania nebies a zanechávam vám moje svedectvo o tejto práci a moju lásky ku všetkým, ktorí sa na nej zúčastňujú, v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

CIRKEV
JEŽIŠA KRISTA
SVÄTÝCH
NESKORŠÍCH DNÍ

Slovak 00075 176